

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ
เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

**The Benefit of Information for The Development of Quality of Life According to
The Buddhish Sangha's Use of Mass-Media for the Improving the Status of
Living – Life of People and Sustainable Development**

โดย

รศ.บำรุง สุขพรรณ

ดร.บัว พลรัมย์

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.๒๕๕๘

ได้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ISBN 978-974-364-687-4

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ
เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

**The Benefit of Information for The Development of Quality of Life According to
The Buddhish Sangha's Use of Mass-Media for the Improving the Status of
Living – Life of People and Sustainable Development**

โดย

รศ.บำรุง สุขพรรณ
ดร.บัว พลรัมย์

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ.๒๕๕๘

ได้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ISBN 978-974-364-687-4

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Research Report

The Benefit of Information for The Development of Quality of Life According to The Buddhish Sangha's Use of Mass-Media for the Improving the Status of Living – Life of People and Sustainable Development

by

Asst. Prof. Bamroong Sukphan

Dr. Bau Ponrum

Faculty of Journalism and Mass Communication Thammasat University

B.E.2548

Research Project Supported by Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ISBN 978-974-364-687-4

(Copyright Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

ชื่อรายงานการวิจัย:	การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผู้วิจัย:	รองศาสตราจารย์ บำรุง สุขพรรณ, ดร.บัว พลรัมย์
ส่วนงาน:	คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีงบประมาณ:	2548
ทุนอุดหนุนการวิจัย:	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ

ศึกษาการรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ ศึกษาผลของการรับข่าวสารการรับรู้ข้อมูลจากสื่อและสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

ศึกษาการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาชนบทที่ได้รับการเผยแพร่จากพระสังฆาธิการในชนบท

ศึกษาแนวคิดและกระบวนทัศน์ของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ ค่าไคสแควร์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 500 รูป มีอายุ 50-59 รูป บวชต่ำกว่า 20 พรรษา เป็นเจ้าอาวาส และมีการศึกษาสูงสุดทางโลกระดับปริญญาตรี ทางธรรมระดับนักธรรมเอก และทางบาลีระดับเปรียญ 1 - 4

ในการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์มากที่สุด และ

ผลของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด

ส่วนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพระสังฆาธิการด้านต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯ ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด

สำหรับแนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ในประเด็นบทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยสังเคราะห์พัฒนา พระสงฆ์เป็นผู้นำ พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีบทบาทฯ โดยพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานมากที่สุด และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยการอบรมชี้แนะประชาชน โดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตา ส่วนใหญ่ใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาฯ โดยให้การอบรมชี้แนะประชาชน โดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ และวุฒิการศึกษาสูงสุด กับการเปิดรับข่าวสารฯ พบว่าพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารฯ บ่อยที่สุด จากวิทยุทั่วไป ส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป วิทยุชุมชนมีอายุต่ำกว่า 40 ปี โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีอายุ 40-49 ปี หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มีอายุ 60-69 ปี นิตยสาร มีอายุ 60 - 69 ปี และ 70 ปีขึ้นไป และมีวุฒิการศึกษาสูงสุดทางโลกไม่เกินประถมศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อต่าง ๆ กับการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน พบว่า

วิทยุทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมากและไม่ได้นำไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก น้อย และไม่เคยมีการนำข้อมูลข่าวสารจากวิทยุไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย

วิทยุชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก การให้บริการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการ

เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค มาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์เลย ด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด

ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณูปโภค กับการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นฯ ส่วนใหญ่นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านต่างๆ มาก

ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ทั่วไป กับการมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน พระสงฆ์เป็นผู้นำ และสงเคราะห์พัฒนา พบว่า

วิทยุชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทฯ โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง ส่วนพระสงฆ์เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

หนังสือพิมพ์ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทฯ โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อต่าง ๆ กับการใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น ผลการศึกษา พบว่า

วิทยุทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง และผ่านผู้นำชุมชน องค์การพัฒนาท้องถิ่น สื่อมวลชนท้องถิ่น มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

วิทยุชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น สื่อมวลชนท้องถิ่น มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

โทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นและผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์บ่อยที่สุด และผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

หนังสือพิมพ์ทั่วไป โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้าและผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด และไม่เคยใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา โดยตรงแบบเผชิญหน้า และผ่านผู้นำชุมชน มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

นิตยสาร กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด และองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด และผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง

Research Title : The Benefit of Information for the Development of Quality of Life According to the Buddhist Sangha's Use of Mass Media to Improving the Status of Living life of people and Sustainable Development

Researchers : Asst. Prof. Bamroong Sukphan Dr. Bau Ponrum

Department : Faculty of Journalism and Mass Communication Thammasat University

Fiscal Year : 2548 / 2005

Research Scholarship Sponsor : Mahachulalongkornrajavidyalaya University

ABSTRACT

This research concern was to have a benefit of information for the development of quality of life according to Buddhist Sangha's use of mass media for improving the status of living life of people and sustainable development.

The research objectives:

To study mass media information gains for quality of life of the Buddhist Sangha.

To study reflections and consumption of mass media beneficial to the Buddhist Sangha.

To study cooperation rural workshops collecting experience and wisdom worthy of propagation to the local society assisted b the Buddhist Sangha.

To study sustainable development conceptualizations originating from the Buddhist Sangha to benefit of rural society.

The statistics used for data analysis were descriptive statistics: percentages, averages and inferential statistics in testing the hypothesis of the study by using Chi-Square.

After the completion of research the Samples of the 500 case studies, most monks in 50-59 years of age group have less than 20 years in abbot, some possess bachelor degrees, while other for Buddhist education possess the Nakdham-ek (three levels of Dhamma study) and the first Pali grades 1-4.

Most mass media consumption was done to develop daily quality of life, through television, national/local radio, newspapers, pamphlets, and magazines. Most of information Sangha has propagated for local development concerning moral development.

The Sangha propagate information concerning development of the quality of life in various activities mostly assists and cooperates with the people, organizing group and manage activities by development/ training morality.

The Sangha's conceptualizations and models were useful in the sustainable development and serve the welfare of society. The Sangha cooperates and participates with people in the local development, especially in sustainable development by training and advice the people through face to face.

Population social statistics were useful to determine the relationship with the Buddhist Sangha and general population. Population was statistics reveal the social background, age; literacy rates etc. they were more than seventy in he Buddhist Sangha accept news from a national radio, Buddhist Sangha members below 40 years old receive most of their information from local radio, age 40-49 years old receive the information from television and general newspapers. The Buddhist Sangha was 60=69 and seventy years old receive information from magazines. Most of these Sangha was below the high school education.

The relationship between the Sangha for receiving information for development of quality of life from mass media and the Sangha consume informational news concerning the education/ training in sufficient economic development, preservation of the forest and environment, the promotion of charity and moral conduct, quarrying cultural arts and local knowledge etc. the result of mass media consumption was seen by the Sangha as follows:

A. Consumer of National Radio:

- a) These consumers rarely accept general radio broadcasts for the development of their quality of life and sufficient economics effort.
- b) Advice to protect forest environments, develop moral and generosity on conducive to a better society, to watch over the cultural arts and local knowledge, etc. – this information is accepted from national radio broadcasts.

B) Consumers of Local Radio:

- a) the sample group received information for using in education and training for welfare of society and development of morality from the local radio.
- b) to develop sufficient economics, preserve the forest environment, protect cultural arts and local wisdom, and to provide social welfare-this information is not available through local radio broadcasts.

C) Consumers of television:

- a) Educational and training workshops were broadcasted but most consumers never learned about or never proposed quality of living life initiatives from television.
- b) few accept to develop sufficient economic, protect the forest and environment, guard cultural and local wisdom and to provide social welfare from broadcasts, but most consumers never learned from television.
- c) acts of charity and to develop morality is often accepted from TV.

D) Consumers of Public Newspapers, Local Newspapers, and Magazines:

- a) to development sufficient economics, preserve the forest environment, provide social welfare, develop\op morality protect cultural arts and local wisdom this information is often accepted from public newspapers.
- b) the relationship with local development in education and training, the development of sufficient economics, preservation of the forest environment, proving for social welfare, development of morality, protection of cultural arts and local wisdom cooperation with villager to develop rural area is often initiated from educated urban people.

The relationship with the Buddhist Sangha who has received information from the local radio, newspapers and the Buddhist Sangha's role is useful for sustainable local development, the Buddhist Sangha leadership assists, cooperates with people and serves the welfare of society, and it should be seen as follows:

1. Local Radio: a major role for local radio is to more cooperate with the people, and the Buddhist Sangha as coordinator seldom accept information form the local radio, but the Buddhist Sangha as the moral leaders of society often accept information and provide social welfare through local radio.

2. General Newspapers: the sample group has a major role and more cooperate with the people, but consumes rarely accept information from the general newspapers for the welfare and development of society. The Buddhist Sangha who is coordinator and leader of society seldom receives the information from the general newspapers.

Admissions from Sangha:

The relationship between the Buddhist Sangha and admission to any information used to develop their quality life from mass media in order to operate as sustainable development through community leader, local development organization and local mass media, as follows:

1. General National Radio broadcasting: the sample group received more information through face to face information than from mass media and received information through community leader, local development a organization and local mass media from general radio.

2. Local Radio Broadcasting’’: the sample group received more information through face to face interactions than from mass media.

3. Television: the sample group received information face to face through local development organization, and local mass media and community leader from television.

4. General Newspapers: The sample group received most information through face to face and through local development organization from the general newspapers, seldom admits information through community leader from general newspapers, and most received information through community leader from general newspapers, and most received information through local mass media from newspapers.

5. Social Newspapers: the sample group revived information through face to face interactions from local newspapers although through local community leader, local development organization, and local mass media.

6. Magazines: The sample groups received information through local mass media, and seldom received information through local development organization and most admit magazine information through the community leader.

กิตติกรรมประกาศ

ในการวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสงฆ์ภิกษุ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” ได้รับงบประมาณจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และได้รับความร่วมมือจากบุคคลและหน่วยงานหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ในนามของคณะผู้วิจัย ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยคณาจารย์ของท่านอธิการบดี และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่สนับสนุนการวิจัย และขอขอบพระคุณหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพระสงฆ์ภิกษุที่กรุณาให้ข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ช่วยส่งเสริมวิชาการและสนับสนุนการศึกษาวิจัย ทำให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เป็นผลดีต่อทางวิชาการอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

รองศาสตราจารย์ บำรุง สุขพรรณ และคณะ

๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ ภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	13
1.3 สมมติฐานการวิจัย	13
1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย	21
1.5 นิยามศัพท์	22
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	22
1.7 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์	23
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
2.1 ทฤษฎีการสื่อสาร	24
2.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล	26
2.3 ทฤษฎีกลุ่มสังคม	26
2.4 แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์	26
2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	29
2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น	31
2.7 แนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น	33
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น	35
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีว่าด้วยบทบาท	37
2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	44
3.1 รูปแบบการวิจัย	44
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	44
3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง	45
3.4 ตัวแปรที่ศึกษา	45
3.5 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย	48
3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิจัย	52
ตอนที่ 1 ลักษณะภูมิหลังทางประชากรศาสตร์	52
ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน	57
ตอนที่ 3 ผลของการเปิดรับข่าวสารของพระสงฆ์เกี่ยวกับการพัฒนา คุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน	58
ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม ของชาวบ้าน เพื่อระดม ภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น จากการเผยแพร่ของพระสงฆ์	59
ตอนที่ 5 แนวคิดและกระบวนการที่สนับสนุนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน	61
ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน	63
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	175
5.1 สรุปผลการวิจัย	176
5.2 อภิปรายผล	188
5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย	195
บรรณานุกรม	197
ภาคผนวก	200
แบบสอบถาม	201
ประวัติผู้วิจัย	207

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	52
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพรรรถาที่บวช.	53
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง	54
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางโลก	55
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางธรรม	55
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางบาลี	56
7	จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อการ พัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน	57
8	จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการ พัฒนาท้องถิ่น	58
9	จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแพร่	60
10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทเพื่อประโยชน์ในการ พัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน	61
11	จำนวน ร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการใช้วิธีสื่อสารเนื้อหา เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน	62
12	จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	64
13	จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	65
14	จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	66
15	จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	67
16	จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	68

ตารางที่	หน้า
17 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	69
18 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	70
19 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	71
20 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	72
21 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	73
22 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	74
23 จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด	75
24 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุทั่วไป	76
25 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก วิทยุทั่วไป	77
26 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านกรอนุรักษ์ป่าชุมชนและ สิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุทั่วไป	78
27 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านกรให้บริการสังคมสงเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก วิทยุทั่วไป	79

ตารางที่	หน้า
28 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป	80
29 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป	82
30 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุ ทั่วไป	83
31 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน	84
32 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุ ชุมชน	85
33 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและ สิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุชุมชน	86
34 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน	87
35 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุชุมชน	88
36 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน	89
37 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน	90

ตารางที่	หน้า
38 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์	91
39 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก โทรทัศน์	92
40 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านอนุรักษณ์ป่าชุมชนและ สิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก โทรทัศน์	93
41 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านทำให้บริการสังคมสงเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์	94
42 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากโทรทัศน์	95
43 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านอนุรักษณ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์	97
44 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาสาธารณูปโภค ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์	98
45 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากหนังสือพิมพ์ ทั่วไป	99
46 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาเศรษฐกิจแบบ พอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก หนังสือพิมพ์ทั่วไป	100
47 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านอนุรักษณ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	101

ตารางที่	หน้า
48 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	102
49 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	104
50 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	105
51 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	106
52 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	107
53 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	108
54 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	110
55. จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	111
56 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	112

ตารางที่	หน้า
57 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	114
58 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	115
59 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	116
60 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	117
61 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	118
62 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	120
63 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	121
64 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	122
65 จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร	123
66 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม	124

<p>67 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง</p>	<p>126</p>
<p>68 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>127</p>
<p>69 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์</p>	<p>129</p>
<p>70 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม</p>	<p>130</p>
<p>71 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน</p>	<p>132</p>
<p>72 จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค</p>	<p>133</p>
<p>73 จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป</p>	<p>135</p>
<p>74 จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน</p>	<p>136</p>
<p>75 จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์</p>	<p>137</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ส่งผลให้หลายองค์กรและหน่วยงานเริ่มตระหนักถึงปัญหาและพยายามพิจารณาถึงพื้นฐานการพัฒนาที่แท้จริงของประเทศ พบว่าพื้นฐานการพัฒนาในอดีต (จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1) จนถึงแผนปัจจุบัน ยังแสดงให้เห็นว่า การมองภาพรวมการพัฒนาจากระดับบนไปสู่ระดับล่างหรือจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน ซึ่งผลของการพัฒนาดังกล่าวไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่จำเป็นเร่งด่วน ของประชาชนได้อย่างแท้จริง

อาจารย์ ไพฑูถย์ วัฒนศิริธรรม ได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่อง สำนักไทย ที่พึงปรารถนา ไว้ว่า สำนักที่บกพร่องในปัจจุบัน เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้สังคมไทยไม่เข้มแข็งในหลายมิติ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตใจ ฯลฯ ฉะนั้นหากปล่อยปละละเลยไม่ปรับเปลี่ยนสำนักที่บกพร่องเสียใหม่ก็อาจจะทำให้ประเทศชาติต้องล้มลุกคลุกคลานหรือสั่นคลอนเป็นระยะ ๆ เมื่อพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะพบว่ารูปแบบและอาณาภาพของสำนักที่ไม่เหมาะสมนั้น ได้ดำรงอยู่และขยายตัวอยู่ในสังคมไทยมาช้านาน

รูปแบบสำนักที่บกพร่อง

รูปแบบของสำนักที่บกพร่องหมายถึง แบบแผนของการตัดสินใจให้คุณค่าและจำแนกแยกแยะเชิงผิดถูก เป็นตัวแบบของพฤติกรรมและการกระทำที่ไม่เหมาะสม พอจะประมวลได้ดังนี้

สำนักที่เน้นการใช้ชีวิตสุขสบาย

สำนักในการใช้ชีวิตที่เน้นความสะดวกสบาย มีลักษณะความฟุ่มเฟือย เน้นการฉาบฉวย ไม่เน้นคุณภาพที่แท้จริง หรือความดีที่แท้จริง เน้นเรื่องทรัพย์สินเงินทองการอุปโภคบริโภคที่เรียกว่าบริโภคนิยม หรือวัตถุนิยมมากกว่าการใช้ชีวิตที่มีคุณค่าแท้จริง ซึ่งจะเป็นชีวิตที่มีสันติสุขกับตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรหรือมีการบริโภคมากมายแต่อย่างใด

สำนึกที่เน้นตัวบุคคลมากกว่าหลักการ

สำนึกที่เน้นตัวบุคคล เป็นลักษณะของการห้อมล้อมผู้นำเข้าหาศูนย์อำนาจและใช้ศูนย์อำนาจให้เป็นประโยชน์ คนที่สำนึกไม่เข้มแข็งจะยอมตามโดยง่าย โดยมองผู้อื่นเป็นแบบอย่าง มองประเพณีทั้งที่รู้ว่าไม่ค่อยดีก็ยอมปฏิบัติตามไป เป็นต้นว่าการจัดงานใด ๆ จะต้องยิ่งใหญ่ ใหญ่โตทั้งที่บางครั้งก็ไม่เห็นด้วยแต่ก็ต้องทำตามสิ่งที่เรียกว่าประเพณี เช่น งานศพ งานแต่งงาน งานสร้างวัด โบสถ์ วิหาร ศาลา ทั้งที่หลักธรรมในพุทธศาสนานั้นเน้นความเรียบง่าย เน้นความสุขทางใจ สันติสุข แต่เพราะมีสำนึกอ่อนแอเกินกว่าที่จะไปต้านทานคนจำนวนมากในสังคม ได้ก็เลยต้องยอมตามกันไป

สำนึกที่เน้นบุคคลยังรวมถึง การเชื่อและการปฏิบัติตามคำสั่งของบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า บางครั้งการทำตามคำสั่งก็เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผิดกฎหมาย ผิดหลักการ และศีลธรรม

สำนึกที่อิงพิธีกรรมมากกว่าหลักคำสอนของศาสนา

สำนึกด้านการอิงพิธีกรรม เป็นการนำความเชื่อมาปะปนกับเรื่องศาสนา เช่นการนำเรื่องไสยศาสตร์มาเป็นเรื่องธรรมะ เอาพิธีกรรมมาเป็นหลักในดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยไม่เข้าใจด้วยซ้ำไปว่า ทำไมต้องทำอย่างนั้น ไสยศาสตร์ เวทมนต์คาถา นามนต์ การนับถือเครื่องรางของขลัง ล้วนมาจากสำนึกที่ไม่ถ่องแท้ไม่ใช่แก่นแท้ของธรรมะ ไปเชื่อในสิ่งที่บอกต่อกันมา ศาสนาเลยไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็น ใช้นามของศาสนา ใช้กรอบของศาสนา แต่ไม่เข้าไปให้ถึงหลักธรรมแก่นแท้ของศาสนา

สำนึกที่เน้นการอุปถัมภ์ค้ำชู

คุณลักษณะที่อ่อนด้อยของคนไทยที่สำคัญประการหนึ่งคือ มักขาดความเข้มแข็งในตัวเอง เลยต้องหวังพึ่งคนอื่น เป็นผลมาจากสำนึกอุปถัมภ์ คนมีอำนาจให้ความอุปถัมภ์คนไม่มีอำนาจ คนเข้มแข็งให้ความอุปถัมภ์คนอ่อนแอ คนอ่อนแอต้องหวังพึ่งคนมีอำนาจเพื่อให้ปกป้องคุ้มครองตัวเอง ตัวคนอ่อนแอเองก็เลยไม่เกิดความเข้มแข็งจำต้องอาศัยผู้อื่นเรื่อยไป คนมีอำนาจก็เลยสามารถครอบงำคนอ่อนแอและใช้คนอ่อนแอเป็นเครื่องมือเพื่อให้อำนาจของตนดำรงอยู่ต่อไป กลายเป็นงูกินหางไปเรื่อย ๆ

สำนักของการอุปถัมภ์ค้ำชู ยังก่อระบบบุญคุณที่ต้องทดแทน เป็นการตอบแทนบุญคุณส่วนตัว กลายเป็นสำนึกด้านการตอบแทนบุญคุณที่ผิด ๆ

สำนึกที่เน้นอำนาจนิยม

รูปธรรมของอำนาจหมายรวมถึงอำนาจทางการเงิน การเมือง สังคม ฯลฯ คนมีฐานะทางการเงินมากก็มีอำนาจมาก มีบารมีมากก็มีอำนาจมาก มีฐานะทางสังคมสูงก็มีอำนาจมาก เมื่อผนวกเข้ากับสำนึกที่มีฐานมาจาก “ระบบอุปถัมภ์” ก็ทำให้เกิดการเข้าหาผู้มีอำนาจ เพื่อให้ตนได้อำนาจ

บ้าง ขอแบ่งบุญแบ่งอำนาจ หรืออาศัยอำนาจเพื่อให้ตัวเองมีอำนาจมากขึ้น แล้วก็ไปใช้อำนาจอีกต่อหนึ่ง เลยทำให้ระบบการบริหาร ระบบการปกครองใช้หลักอำนาจนิยม และรวมศูนย์อำนาจ ฯลฯ ความเป็นตัวของตัวเองและการถ่วงดุลจึงขาดหายไป การคิดเองทำเองพัฒนาเองเลยด้อยค่าลงไป กลายเป็นเหยื่อให้คนมี อำนาจมีกำลังมากกว่าใช้เป็นข้ออ้างว่ายังมีคนอ่อนแอหลงเหลืออยู่ในสังคม จำเป็นต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือหรือเพื่อเข้าไปใช้อำนาจทำให้ชุมชนและสังคมไม่เข้มแข็งเพราะต้องพึ่งอำนาจที่มีเพียงไม่กี่จุด

การดำรงอยู่โดยพึ่งศูนย์อำนาจ ต้องเข้าใจว่าศูนย์อำนาจนั้น ไม้มีความมั่นคงในตัวเอง เมื่อมีอำนาจระยะหนึ่งก็เสื่อมได้ ไม่ว่าจะเป็นการเสื่อมเพราะตัวเอง ลูกน้อง สถานการณ์ ฯลฯ และโดยแท้จริงแล้วเรื่องของอำนาจนั้นเมื่อใช้ไปนาน ๆ ก็มีแนวโน้มที่จะเสื่อมลงหรือเลวลงหากไม่มีตัวถ่วงดุล ดังนั้นจึงเป็นระบบที่ไม่ยั่งยืน คลอนแคลนตามประวัติศาสตร์ก็ไม่ปรากฏว่ามีผู้นำคนใด อยู่ในอำนาจได้ตลอดไป เมื่อมีอำนาจย่อมควบคู่กับการเสื่อมอำนาจ ถ้าไม่เสื่อมเพราะความไม่ชอบธรรมก็เสื่อมเพราะความอ่อนแอหลังจากอยู่ในอำนาจเป็นเวลานาน

สำนึกที่เน้นการมองสังคมแบบแยกส่วน

คนจำนวนมากมักมองสังคมเป็นเสี่ยงเสี่ยง เช่นเน้นสายอำนาจเชิงดิ่งมากกว่าสายอำนาจเชิงราบ สายอำนาจเชิงดิ่งก็แปลว่า เรื่องใครเรื่องมัน เรื่องของสงฆ์ก็มีสายอำนาจของสงฆ์ เรื่องของราชการก็มีสายอำนาจของราชการ เรื่องของธุรกิจก็มีสายอำนาจของธุรกิจ ทุกอย่างเป็นอำนาจจาก ศูนย์กลางลงไป แต่ในความเป็นจริงสังคมไม่ได้มีอยู่แค่นั้น หากยังมีการปฏิสัมพันธ์ในพื้นที่เดียวกันที่ทุกส่วนล้วนสัมพันธ์กันหมด ไม่ว่าจะเป็นวัด โรงเรียน บ้าน อาชีพ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ล้วนสัมพันธ์กันหมดในพื้นที่เดียวกัน

หากสายอำนาจในพื้นที่เดียวกันอ่อนแอลง ในขณะที่สายอำนาจในทางดิ่งแข็งแกร่งกว่า ก็ จะเห็นปรากฏการณ์ดังตัวอย่างเช่น เรื่องของวัดแห่งหนึ่งที่ควรจะเป็นเรื่องเฉพาะของชุมชนหนึ่ง เท่านั้นที่จะเป็นผู้คอยดูแลว่าจะบริหารอย่างไรจัดการอย่างไร เพื่อให้บริการกับชุมชนนั้น และควรมี พฤติกรรมต่อชุมชนอย่างไร เมื่ออำนาจตรงจุดนี้อ่อนแอ ในขณะที่มีอำนาจส่วนกลางคือ อำนาจจาก คณะสงฆ์ซึ่งแข็งแกร่งกว่าลงไปควบคุมตามแนวดิ่ง ฉะนั้นวัดในชุมชนแทนที่จะได้รับการควบคุม ดูแลโดยชุมชนก็กลายเป็นการอยู่ภายใต้อำนาจการดูแลที่มาจากส่วนกลาง สัมพันธภาพระหว่างวัด กับชุมชนเลยอ่อนแอลงไป อีกตัวอย่างหนึ่งของสัมพันธภาพในท้องถิ่นที่อ่อนแอได้แก่ วัดกับ โรงเรียน ซึ่งมีสถานที่ตั้งอยู่ด้วยกันแต่มีความเกี่ยวข้องของสัมพันธ์กันน้อยมาก วัดก็ว่าเรื่องของวัด โรงเรียนก็ว่าเรื่องของโรงเรียน ทั้ง ๆ ที่ใช้ชื่อร่วมกัน คือ “โรงเรียนวัด...” เป็นต้น

สัมพันธภาพในท้องถิ่นไม่ควรเป็นเรื่องที่ใครคนใดคนหนึ่งเป็น “เอก” แต่ควรจะต้อง ร่วมกันทั้งหมด รวมถึงวัด โรงเรียน ราชการ บ้าน ศิลป วัฒนธรรม ที่จะต้องดูแลซึ่งกันและกัน ถ้า

เน้นสัมพันธภาพหรือสายอำนาจเชิงราบให้เพิ่มพูนมากขึ้น อย่างน้อยก็จะมีอำนาจเท่าเทียมกับสายอำนาจเชิงตั้งหรืออาจจะมากกว่า เป็นการถ่วงดุลอำนาจของกันและกัน เกื้อกูลกันและกัน ทำให้สัมพันธภาพในท้องถิ่นนั้นดำเนินไปได้ด้วยดี แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าให้ตัดสายอำนาจเชิงตั้งออกไปเสียให้สิ้น ทั้งนี้เพราะสายอำนาจเชิงตั้งนั้นเป็นผู้ชำนาญพิเศษเฉพาะเรื่องถ้าเรื่องสงฆ์ก็ชำนาญเรื่องสงฆ์ เรื่องโรงเรียนก็ชำนาญเรื่องโรงเรียน เรื่องเศรษฐกิจก็ชำนาญเรื่องเศรษฐกิจ จึงยังมีความจำเป็นที่จะต้องผสมผสานระหว่างความชำนาญเชิงราบที่เอาพื้นที่และชุมชนเป็นหลักกับความชำนาญเชิงตั้งที่เอาวิชาการเป็นหลัก ผสมผสานเข้าด้วยกันเป็นสองมิติ จะช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ดี สมบูรณ์ และมีความ สมดุล

สำนึกที่เน้นการปกครองซึ่งทำลายความเข้มแข็งของชุมชน

ลักษณะของการปกครองที่สร้างความอ่อนแอ เช่น ในส่วนราชการได้เริ่มกระจายอำนาจไปเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่มีความเป็นเอกเทศมากขึ้น จากเดิมที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเพียงแค่ในระบบราชการเท่านั้น ทั้งที่ในความเป็นจริงต้องการให้มีการดูแลซึ่งกันและกัน ทั้งภายในชุมชนและจากหลากหลายมิติของชุมชน ข้อกล่าวอ้างที่ว่าด้วยเรื่อง การกระจายอำนาจนั้นก็เพียงการกระจายอำนาจในแง่ของการใช้งบประมาณแผ่นดินเท่านั้นเอง ซึ่งแท้จริงแล้วเรื่องของงบประมาณก็มีความเกี่ยวข้องกับวัด โรงเรียน สถาบันทางสังคม ฯลฯ ซึ่งเกี่ยวพันกันหมด และควรมีการดูแลซึ่งกันและกันภายในชุมชนเดียวกัน

ในการรวมอำนาจของส่วนกลางหากมองว่าประชาชนเป็นปฏิปักษ์กับส่วนกลางเหมือนอย่างในอดีตที่ผ่านมา ก็จำเป็นต้องควบคุมประชาชนให้อ่อนแอ วิธีทำให้อ่อนแอก็คือพยายามอย่าให้ชุมชนรวมตัวกันได้ คือการสร้างความเข้มแข็งให้ส่วนกลางนั่นเอง

ในอดีตที่ผ่านมาเรามักมองว่า ส่วนกลางคือความเป็นชาติ และถ้ามีการแยกตัวออกไปก็แปลว่าหมดความเป็นชาติ แต่พอมาถึงปัจจุบันนี้ความเสี่ยงที่จะมีใครแยกตัวออกไปมีความเป็นไปได้ไม่น้อยมาก ฉะนั้นจึงถึงเวลาที่จะมองว่าความเข้มแข็งของส่วนกลางย่อมขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของส่วนล่าง เพราะการที่ส่วนกลางจะเข้มแข็งได้นั้น ต้องมีความเข้มแข็งทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การทหาร ฯลฯ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับส่วนล่างเป็นสำคัญ ถ้าส่วนล่างอ่อนแอก็มีผลให้ส่วนกลางไม่เข้มแข็ง แม้จะมีอำนาจแต่พลังที่แท้จริงของส่วนกลางนั้นต้องอาศัยพลังจากส่วนล่างเป็นฐานจึงจะมั่นคงและยั่งยืน

อาณูภาพของสำนึกที่บกพร่อง

สำนึกของสังคมไทยเน้นหนักไปในทางบริโภคนิยม วัตถุนิยมเป็นการนิยมที่ไม่ยั่งยืนขาดความสมดุล ไม่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ต้องทำอะไรก็สั้นคลอนไปเองได้ ในกรณีที่มีปัจจัยจากภายนอกประเทศมากระทบยิ่ง สั้นคลอนได้ง่าย เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัย

ทางวัฒนธรรมที่กระทบกระเทือนทำให้สังคมไทยสั่นคลอน ต้องทำตามเขาไปโดยปราศจากความเป็นตัวของตัวเอง เช่น ทำตามแบบอย่างอิทธิพลภายนอกโดยที่ไม่เข้าใจ ไม่มั่นใจ และไม่รู้ว่าฐานของตัวเองเป็นอย่างไร เป็นสำนักที่เน้น “พลังภายนอก” แทนที่จะเป็น “พลังภายใน” ซึ่งมีลักษณะเป็นสำนักที่ฝังตัว จนกลายเป็นระบบย่อยของวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเกาะกินและทำลายวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ดังนี้

วัฒนธรรมการพึ่งพิงผู้อื่น

คนในสังคมไทยส่วนหนึ่งคิดว่าอำนาจเป็นของคนอื่น ไม่ใช่อำนาจของตัวเอง มักมองว่าตนเองไม่มีบทบาทและหน้าที่จึงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวหรือร่วมดำเนินการใด ๆ แต่จะรอคอยให้ผู้มีอำนาจเข้ามาแก้ไข เข้ามาดำเนินการให้ ทั้งที่ปัญหานั้นเป็นปัญหาของตนเอง ในความเป็นจริงคนในสังคมมีทั้งคนที่เข้มแข็งและคนที่อ่อนแอ แต่เนื่องจากสำนักเน้นเรื่องอำนาจนิยม คือสำนักในการพึ่งตนเองหรือช่วยเหลือตัวเองมีน้อย เลยทำให้สังคมและชุมชนไม่มั่นคง

วัฒนธรรมบริโภคนิยม

โดยทั่วไปมักนึกว่าต้องจัดหาสิ่งวัตถุ เพื่อมาช่วยผ่อนแรงหรือเอื้ออำนวยความสะดวก สะดวกสบาย แทนที่จะคิดว่าจิตใจต่างหากที่สำคัญ ถ้าการทำตามคนอื่นด้วยการไตร่ตรองว่าเหมาะสมก็คงไม่เป็นอะไรมาก ถ้าเพียงเพราะว่ามีคนทำตามแล้วทำตามแปลว่าขาดฐานที่มั่นคงในการลอกเลียนแบบ สิ่งที่คนอื่นทำมีทั้งดีและไม่ดี ชาวต่างชาติไม่ว่าจะเป็นจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ต่างก็มีดีอยู่มาก ถ้าเอาแบบอย่างในส่วนที่ดีก็จะดีไปด้วย แต่ถ้าไปรับส่วนที่ไม่ดีมาก็จะไม่ดีตามเขาไป อาทิเช่น ฝรั่งเศสก็มีทั้งส่วนที่เน้นการประหยัดและที่ไม่ประหยัด แต่เราไปเลียนแบบส่วนที่ไม่ประหยัดมากกว่า เห็นฝรั่งใช้รถยนต์ใช้วัตถุมาก เพราะบังเอิญเขามีฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งกว่า เราก็เอาอย่างบ้าง คือใช้รถใช้วัตถุมาก โดยลืมไปว่าการที่เขาใช้วัตถุมากได้ก็เพราะว่าเขาประหยัดมาก่อน คนยุโรป มีการอดออมมากเขาจึงมีเหลือเพื่อนำมาผลิตอะไรต่ออะไร ส่วนชาวญี่ปุ่นก็มีการอดออมสูงมากเขาจึงลงทุนผลิตได้มาก

ในสังคมไทย เราไปเอาอย่างในเรื่องของการบริโภค แต่เราไม่เอาอย่างในเรื่องของการอดออม ถ้าเราอดออมแบบฝรั่ง อดออมแบบญี่ปุ่น แล้วบริโภคแบบไทยดั้งเดิมคงจะดีกว่านี้มาก แต่เราสลับเปลี่ยนกันคือ “ออมแบบไทยแต่ใช้จ่ายแบบฝรั่ง”

วัฒนธรรมการไม่รับผิดชอบ

อันเนื่องมาจากรูปแบบสำนักด้านอุปถัมภ์คำชู้ สำนักด้านตอบแทนบุญคุณ จึงทำให้คนทั่วไปมักเกิดการโอนอ่อนผ่อนตามทั้งที่บางครั้งก็รู้ว่าสิ่งที่ทำนั้นไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้อง เมื่อเกิดความผิดพลาดใด ๆ ขึ้นมา มักหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ ปล่อยให้ความเสียหายเป็นของสาธารณะทั้งที่ตนเองเป็นผู้ก่อ บางทีก็อ้างต่อไปว่าทำตามคำสั่งของผู้ที่เหนือกว่าตนเอง

วัฒนธรรมการนื้อราษฎร์บังหลวง

การนื้อราษฎร์บังหลวง ถ้าเปรียบเป็นเชื้อโรคต้องเรียกว่าเป็น “เชื้อโรคที่ฉลาด” ทั้งนี้เพราะถ้าเป็น “เชื้อโรคที่ร้ายกาจ” จะทำให้พาหะตายก่อนที่จะแพร่พันธุ์ ส่วน “เชื้อโรคที่ฉลาด” คือการนื้อราษฎร์บังหลวงนั้นจะขยายพันธุ์ก่อนที่จะพาหะจะตาย ดังนั้นระบบนื้อราษฎร์บังหลวงจึงเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และขยายไปในทุกวงการของสังคมไทย จนทำให้สังคมไทยอ่อนแอและไม่อาจพัฒนาให้ก้าวรุดหน้าไปได้

จากปัญหาในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รัฐบาลได้กำหนดแผนพัฒนาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน ให้อยู่ดีมีสุขตลอดมาและจากแผนพัฒนาฉบับที่ 8 จึงได้ปรับแนวคิดการพัฒนาจากเดิม ที่เคยเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลักของการพัฒนาแต่เพียงอย่างเดียว มาเป็นการเน้นคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เพราะคนเป็นปัจจัยชี้ขาดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกเรื่อง โดยการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นเพียงเรื่องอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้คนมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเท่านั้น รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการวางแผน จากการแยกส่วนรายสาขาทางเศรษฐกิจ สังคมที่ขาดความเชื่อมโยงเกื้อกูลต่อกันมาเป็นการพัฒนาแบบรวมส่วนหรือบูรณาการ ให้เป็นการพัฒนาแผนๆ ที่เอื้อประโยชน์ให้คนไทยส่วนใหญ่ของประเทศอย่างแท้จริง

ดังนั้น ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 มีดังนี้¹

1. การพัฒนาศักยภาพของคน ประกอบด้วย การส่งเสริมให้ประเทศมีโครงสร้างประชากรที่เหมาะสม และมีการกระจายตัวของประชากรที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ของประเทศ การปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้ด้านการพัฒนาจิตใจให้เกิดผลในทางปฏิบัติ การพัฒนาสติปัญญาและทักษะฝีมือแรงงานให้คนไทยทุกคนมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้นในกระบวนการผลิต และสามารถปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการพัฒนาสุขภาพและพละนาามัยที่มุ่งเสริมสร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนมีสุขภาพดีถ้วนหน้า

2. การพัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคม ให้เอื้อต่อการพัฒนาคน ประกอบด้วยแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวชุมชน การสร้างโอกาสให้คนครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและสังคม การพัฒนาระบบความมั่นคงทางสังคมเพื่อสร้างหลักฐานประกันด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนทั่วถึง การเสริมสร้างขีดความสามารถในระบบอำนวยความสะดวกและระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน การส่งเสริมให้วัฒนธรรมมีบทบาทในการพัฒนาคนและประเทศให้สมดุลและยั่งยืน

¹ ชีระพล อรุณะกสิกร และคณะ, สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544), (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2540), หน้า 25-29.

3. การเสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาของภูมิภาค และชนบทที่ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง ประกอบด้วยแนวทางการกระจายโอกาสและความเจริญด้วยการพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาค การมีส่วนร่วมในการพัฒนา และการกระจายการพัฒนาด้วยการเพิ่มศักยภาพขององค์กรชุมชน การสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้และขยายเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชน การสร้างโอกาสการพัฒนา เพื่อการสร้างอาชีพและการมีงานทำด้วยการส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจเอกชน และองค์กรพัฒนาเอกชน การกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและบริการทางสังคม การแก้ไขปัญหาและรักษาสภาพแวดล้อมเมือง การบริหารการจัดการงานพัฒนาในลักษณะพหุภาคี ทั้งในงานพัฒนาทั่วไปและในระดับพื้นที่

4. การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคคนและคุณภาพชีวิต ประกอบด้วย แนวทางการเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจให้เข้มแข็ง และเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ การปรับโครงสร้างการผลิตให้เข้มแข็งเพื่อให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของตลาดโลกและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อเป็นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่ชุมชน และบริการ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับคุณภาพชีวิต

5. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยแนวทางการบริหารจัดการเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศวิทยา รวมทั้งการดูแลรักษาสภาพแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน และเป็นฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว นอกจากนี้ จะเน้นการจัดระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ และควบคุมดูแลอย่างมีประสิทธิภาพมีการจัดสรรอย่างเป็นธรรม เป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง รวมทั้งการบริหารจัดการเพื่อป้องกันและบรรเทาภัยอันเกิดจากธรรมชาติ

6. การพัฒนาประชาธิปไตย เป็นการพัฒนาภาครัฐให้มีสมรรถนะและพันธกิจหลักในการเสริมสร้างศักยภาพ และสมรรถนะของคน ทำให้คนในสังคมเป็นมิตรกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างหลักนิติธรรมในการบริหารรัฐกิจ การจัดการแก้ไขความขัดแย้งในสังคมด้วยสันติ สนับสนุนให้ประชาชนทุกส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของรัฐ เพิ่มพูนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของรัฐด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบราชการ ตลอดจนการสร้างความต่อเนื่องในงานบริหารรัฐกิจ โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านนโยบายสาธารณะและการกำหนดระเบียบวาระแห่งชาติ

7. การบริหารจัดการ เพื่อให้มีการนำแผนพัฒนาฯ ไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ประกอบด้วย แนวทางการแปลงแผนสู่การปฏิบัติด้วยระบบการจัดการในระดับพื้นที่ตาม

ภารกิจทางราชการ และการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม การพัฒนากลไกของรัฐในการปฏิบัติงาน การเร่งรัดพัฒนากฎหมายให้เป็นไปในแนวทางกฎหมายระบบมหาชน เพื่อเอื้ออำนวยต่อการจัดการให้มีกฎหมายรับรองแผนพัฒนาฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปรับบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีเพื่อการพัฒนา การเพิ่มประสิทธิภาพของหน่วยงานกลางในการเปลี่ยนแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาสมรรถนะ กลไกนอกภาครัฐ และการติดตามประเมินผล โดยการจัดทำดัชนีชี้วัดผลของการพัฒนาแบบองค์รวม

จากยุทธศาสตร์ดังกล่าว นับได้ว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 เป็นแผนที่สอดคล้องและขนานรับแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมุ่งให้เกิดการพึ่งตนเองใน 2 ระดับ ด้วยกัน คือ ระดับจุลภาค และระดับมหภาค

ระดับจุลภาค (Micro Lever) คือ การพัฒนาประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นผู้มีคุณภาพและคุณธรรม เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และสามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเองและครอบครัว ทำงานให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม กล่าวคือเป็นผู้ที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี¹

นอกจากนี้วิถีชีวิตของคนในสังคม ความเป็นวิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยความเรียบง่ายใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม เน้นการผลิตแบบครบวงจร เช่น การทำไร่นา สวนผสมเพียงเพื่อพอกินพออยู่ มีการเปิดรับข่าวสารที่มีประโยชน์ เช่น ข่าวสารด้านการเกษตร การงาน อาชีพ ข่าวสารด้านสาธารณสุข ฯลฯ เพื่อให้เท่าทันต่อสังคม พฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ จะเป็นรากฐานของการพัฒนาในระดับมหภาคต่อไป

ระดับมหภาค (Macro Level) คือ การพัฒนาที่เน้นการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นตามสภาพการณ์ เช่น ในชุมชนแออัด ปัญหาเสพติดและปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไข นอกจากนี้ก็มีเป้าหมายให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์ และความสุขอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม อันได้แก่ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผลประโยชน์ทางสังคม และผลประโยชน์ทางจิตใจ และมีเป้าหมายให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง²

การพึ่งตนเองในระดับมหภาคนี้ จะต้องลดการพึ่งพิงระบบเศรษฐกิจจากภายนอกให้มาก รัฐจะต้องกระจายทรัพยากรและผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม สนับสนุนบทบาทและพัฒนาขีดความสามารถของผู้นำท้องถิ่นและภูมิปัญญาชาวบ้าน พัฒนากลุ่มคน และองค์กรประชาชนให้เกิดความเข้มแข็ง

¹ สมพร เทพสิทธิ, บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน, (กรุงเทพฯ : สภาอุพุทธทศิตสมาคมแห่งชาติ, 2538), หน้า 12.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 12-15.

ดังปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด นานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น และสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริการประเทศให้ดำเนิน

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่พอดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ทั้งต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและธุรกิจในระดับให้มีความซื่อสัตย์ สุจริต และมีทัศนคติที่ถูกต้องในคุณภาพ ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

การศึกษาในครั้งนี้ จะมีการวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระสังฆาธิการจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชนบท จากพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2525 กฎกระทรวง กฎมหาเถรสมาคม พร้อมด้วยระเบียบและคำสั่งมหาเถรสมาคมเกี่ยวกับการคณะสงฆ์และการพระศาสนา ได้กล่าวไว้ว่า กฎมหาเถรสมาคม ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2506) ว่าด้วยการแต่งตั้งถอดถอนพระสังฆาธิการ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2519) (พ.ศ. 2521) หมวด 1 บททั่วไป ข้อ 4 ในกฎมหาเถรสมาคมนี้ พระสังฆาธิการ หมายถึง พระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์ ดังต่อไปนี้

เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค

เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด

เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะอำเภอ

เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล

เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ส่วนตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น จะได้มีระบุมหาเถรสมาคมกำหนดเทียบกับตำแหน่งที่กล่าวข้างต้น

สำหรับบทบาทของเจ้าอาวาสและหน้าที่ของเจ้าอาวาส พระธรรมวโรดม ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการปกครองวัดไว้ว่า หน้าที่ของเจ้าอาวาส ได้มีบทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 ว่า มาตรา 37 เจ้าอาวาสมีหน้าที่ดังนี้

1. บำรุงรักษาวัด จัดกิจการและศาสนสมบัติของวัดให้เป็นไปด้วยดี
2. ปกครองและสอดส่องให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยอยู่ในวัดนั้น ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย กฎมหาเถรสมาคม ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาเถรสมาคม
3. เป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์
4. ให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศล

ตามบทบัญญัติมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2505 นี้ ได้จำแนกหลักการบริหารและจัดการวัด อันเป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาสที่จะต้องประพฤติ จะต้องปฏิบัติ จะต้องจัดจะต้องทำ เป็นภารกิจประจำตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส แยกออกได้เป็น 6 ประการ คือ

1. การบำรุงรักษาวัดให้เป็นไปด้วยดี
2. การจัดการกิจการของวัดให้เป็นไปด้วยดี
3. การจัดศาสนสมบัติของวัดให้เป็นไปด้วยดี
4. การปกครองและสอดส่องให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ในวัดประพฤติดี ปฏิบัติชอบ
5. การเป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์
6. การให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศลของประชาชน

สำหรับการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างพระสงฆ์กับประชาชนในชนบทนั้น ตามหลักการปกครองและการสอดส่องดูแลประชาชนให้อยู่ในกฎ ระเบียบ และเป็นธุระในการศึกษาอบรมและสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์

การเป็นธุระ คือ การถือเป็นที่โดยตรง การเอาใจใส่โดยใกล้ชิด การไม่นิ่งดูดาย การไม่ทอดธุระ

ในการศึกษาอบรมพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ คือ การจัดการให้พระภิกษุสามเณรได้รับการศึกษาพระปริยัติธรรม กล่าวโดยย่อ คือ การจัดการศาสนศึกษาและการศึกษาสงเคราะห์

ในการสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์ คือ ดำเนินการสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่พระภิกษุ สามเณร และการสั่งสอนศีลธรรมแก่คฤหัสถ์

การให้ความสะดวกตามสมควรในการบำเพ็ญกุศลของประชาชน

การช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้มาติดต่อเกี่ยวกับการบำเพ็ญกุศลต่าง ๆ เช่น

- ให้ความสะดวกในการอาศัยใช้สถานที่ภายในวัด
- ให้ความสะดวกในการขอยืมใช้วัตถุสิ่งของต่าง ๆ
- ให้ความสะดวกในการจัดนิมนต์พระภิกษุสงฆ์ไปฉลองศรัทธาชาวบ้าน
- ให้ความสะดวกในการช่วยแนะนำการจัดศาสนพิธี
- เมื่อยามที่ชาวบ้านเขาจัดงานทำบุญที่วัด หรือที่บ้าน ก็ช่วยอำนวยความสะดวก

สะดวกให้เขาตามสมควร โดยไม่แสดงความรังเกียจหรือโดยการแสดงตนเป็นคนเห็นแก่ได้ เช่น เขาต้องการจะยืมสิ่งของอะไรไปใช้ในงานก็ต้องเช่าทั้งนั้น เช่นนี้เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง

- เมื่อยามที่ชาวบ้านเขามีธุรกิจมาปรึกษาหารือ ก็ควรช่วยแนะนำชี้แจงให้เขาตามสมควรแก่สมณวิสัย เพื่อช่วยให้เขาได้รับความสมหวังกลับไป อย่าทำให้เขาต้องกลับไปด้วยความผิดหวัง เจ้าอาวาสเป็นพระภิกษุผู้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด

ในบรรดาพระสังฆาธิการ 5 ชั้น 11 ตำแหน่ง ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่บริหารพระศาสนามีหน้าที่ปกครองคณะสงฆ์นั้น เจ้าอาวาสเป็นพระสังฆาธิการชั้นต่ำสุด และเป็นพระสังฆาธิการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด พระพุทธศาสนาจะเจริญก็เพราะความเลื่อมใสของประชาชนหรือพระพุทธศาสนาจะเสื่อม ก็เพราะความไม่เลื่อมใสของประชาชน ท่านเจ้าอาวาสย่อมเป็นตัวจักรสำคัญที่สุด ในความเจริญและความเสื่อมของพระพุทธศาสนา เพราะเหตุนี้ พระภิกษุผู้สมควรได้รับเลือกเป็นเจ้าอาวาสหรือเป็นสมภารนั้น จึงสมควรมีคุณลักษณะ 3 ประการ คือ

1. ดินอก คือ ประชาชนทั้งหลายเลื่อมใสหรือศิลาจารวัตรเรียบร้อย นำเลื่อมใส
2. ดีใน คือ พระภิกษุสงฆ์เลื่อมใสหรือมีน้ำใจงามเป็นนักเสียสละ
3. ยาวด้วย คือ เป็นผู้บวชนานหรือเป็นผู้เห็นการณ์ไกล

เจ้าอาวาสผู้เป็นขวัญใจของประชาชน

1. เมื่อยามชาวบ้านเขามีความสุข เขานิมนต์ให้ไปประสิทธิ์ประสาทพรก็ยินดีรับนิมนต์ไปฉลองศรัทธาของเขาเพื่อช่วยบำรุงสุขใจให้แก่เขา โดยถือหลักเกณฑ์ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ผู้ใดมาติดต่อขอนิมนต์ก่อนก็ไปฉลองศรัทธาของผู้นั้น ไม่เลือกที่รักผลักที่ชัง หรือไม่รับนิมนต์เพื่อเลือกไม่มีกรรม โข โลกณะ

2. เมื่อยามชาวบ้านเขามีความทุกข์เดือดร้อนก็ไปเยี่ยมเยียนปลอบใจ เพื่อช่วยบำบัดทุกข์ใจเป็นการแสดงน้ำใจไมตรีต่อเขา “ไม่ละทิ้งกันเมื่อยามยาก” เพราะธรรมดาคนเราจะเห็นใจกันก็เพราะไม่ละทิ้งกันเมื่อยามยามนี้แหละ

3. เมื่อยามชาวบ้านเขาเจ็บไข้ได้ป่วยก็ไปเยี่ยมไข้ เพื่อเป็นการช่วยบำรุงขวัญช่วยให้กำลังใจ อันจะเป็นเหตุให้อาการป่วยไข้ของเขาหายวันหายคืน หรือเพื่อเป็นการช่วยให้เขามีจิตใจผ่องใสเบิกบานในวาระสุดท้ายของชีวิตก่อนจะจากโลกนี้ไปสู่สุคติโลกสวรรค์ ดังพระพุทธภาษิตว่า “จิตเต อสงกิลิฏฐะ สุคติ ปาฎิกงขา” แปลว่า “เมื่อจิตไม่เศร้าหมองแล้ว สุคติย่อมเป็นอันหวังได้”

4. เมื่อยามชาวบ้านเขาตายก็ไปร่วมการบำเพ็ญกุศลอุทิศให้ เพื่อเป็นการบำรุงขวัญแก่พวกลูกหลาน ถ้า ผู้ตายเคยมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับวัด ได้เคยทำการอุปถัมภ์บำรุงวัดด้วยดีตลอดมา ก็รับเป็นเจ้าภาพ บำเพ็ญกุศลอุทิศให้ตามประเพณีนิยมของท้องถิ่นนั้น ๆ

5. เมื่อยามชาวบ้านเขาจัดงานทำบุญที่วัดหรือที่บ้าน ก็ช่วยอำนวยความสะดวกให้เขาตามสมควร ไม่แสดงความรังเกียจหรือไม่แสดงตนเป็นคนเห็นแก่ได้ให้ปรากฏออกมานอกหน้า

6. เมื่อยามชาวบ้านเขามีกรณีพิพาทกันในเรื่องต่าง ๆ เช่น กรณีพวกลูก ๆ เกิดทะเลาะกันเรื่องการแบ่งมรดก เป็นต้น เจ้าอาวาสก็ทำหน้าที่เป็น “อนุญาโตตุลาการ” ช่วยเป็นผู้พิพากษาไกล่เกลี่ยให้พวกเขาประนีประนอมกัน ให้พวกเขามีความสมัครสมานสามัคคีต่อกันฉันพี่น้องพร้อมที่จะยอมให้อภัยแก่กันและกัน ไม่ต้องฟ้องร้องแย่งมรดกกันในโรงศาล

7. เมื่อยามชาวบ้านเขามีธุรกิจมาปรึกษาหารือ ก็ช่วยแนะนำชี้แจงให้เขาตามสมควรแก่สมณวิสัย เพื่อช่วยให้เขาได้รับความสมหวังกลับไป

8. เมื่อยามชาวบ้านเขามาเยี่ยมเยียนที่วัด ก็ทักทายปราศรัยต้อนรับตามสมควรแก่ฐานะของเขา ให้เกียรติแก่คนทุกชั้น ทุกเพศ ทุกวัย ให้ความเป็นกันเองด้วยความเต็มใจ มีใบบนห้ายิ้มแย้มแจ่มใส (น้ำซุ่นเก็บไว้ข้างใน น้ำใส่นำออกมาข้างนอก) ใช้คำพูดแบบสมณโวหาร พูดหวานขานเพราะ ไม่พูดถึงความบกพร่องของเขา

9. เมื่อยามชาวบ้านเขาได้พบปะ ก็ทักทายปราศรัยฉันคนรู้จักมักคุ้นกัน ไม่แสดงกิริยาอาการเหมินเฉย ไม่พูดล้อเล่นในเรื่องที่จะทำให้เขาเกิดความเข้าใจผิดกัน จนเป็นเหตุเกิดการทะเลาะวิวาทบาดหมางกัน โดยเฉพาะคือเรื่องระหว่างผัวเมีย

10. เมื่อยามพวกชาวบ้านเขานัดชุมนุมกันเพื่อทำการพัฒนาท้องถิ่น ก็ไปร่วมสนับสนุนกิจการพัฒนาของพวกเขาด้วย โดยการกล่าวสัมโมทนียกถา การประพรมน้ำพระพุทธมนต์ การนำสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น หมากพลู บุหรี่ เครื่องดื่ม ขนม เป็นต้น ไปฝากพวกเขาบ้างตามสมควร เพื่อเป็นเครื่องแสดงน้ำใจที่หวังดีปรารถนาดีร่วมกับพวกเขาด้วย

จากกฎหมายเถรสมาคม พระสังฆาธิการ มีบทบาทสำคัญต่อชุมชน สังคม และท้องถิ่นในชนบท จึงเห็น สมควรที่จะศึกษา เรื่อง การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการเพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ
2. เพื่อศึกษาผลของการรับข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลจากสื่อ และสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
3. เพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วมการรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้านเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาชนบทที่ได้รับการเผยแพร่จากพระสังฆาธิการในชนบท
4. เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการทัศน์ของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. พระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน
  - 1.1 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน
  - 1.2 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน
  - 1.3 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน
  - 1.4 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน
  - 1.5 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน
  - 1.6 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน
  - 1.7 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน

1.8 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน

1.9 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน

1.10 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน

1.11 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน

1.12 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน

2. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

2.1 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมแตกต่างกัน

2.2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน

2.3 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

2.4 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน

2.5 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

2.6 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านแตกต่างกัน

2.7 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปลอดภัยแตกต่างกัน

2.32 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสังเคราะห์แตกต่างกัน

2.33 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

2.34 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านแตกต่างกัน

2.35 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคแตกต่างกัน

2.36 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมแตกต่างกัน

2.37 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน

2.38 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

2.39 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสังเคราะห์แตกต่างกัน

2.40 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

2.41 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านแตกต่างกัน

2.42 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคแตกต่างกัน

3. ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.1 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.2 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.3 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.4 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.5 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.6 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้าน พระสังฆาธิการ ที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

3.7 ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

4. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีแนวคิดและกระบวนการที่ต่างกันเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

4.1 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

4.2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

4.3 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

4.25 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

4.26 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

4.27 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

4.28 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

4.29 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

4.30 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะพระสังฆาธิการ ที่อยู่ในสถานที่ตั้งวิทยาเขต มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน 25 แห่ง

2. พระสังฆาธิการที่ศึกษา ได้แก่ เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส และผู้ช่วยเจ้าอาวาส

3. ศึกษาเฉพาะสังฆาธิการที่รับข่าวสาร การรับข้อมูลจากสื่อและสื่อมวลชน เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่น จำนวน 25 วิทยาเขต

1.5 นิยามศัพท์

ภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของพระสังฆาธิการ หมายถึง อายุ พรรษาที่บวช ตำแหน่ง วุฒิการศึกษาทางโลก วุฒิการศึกษาทางธรรม วุฒิการศึกษาทางบาลี

พระสังฆาธิการ หมายถึง เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส และผู้ช่วยเจ้าอาวาส

- บทบาทการพัฒนาแบบสังเคราะห์พัฒนา หมายถึง บทบาทที่พระสงฆ์พัฒนา ดำเนินกิจกรรมโดยเป็นผู้จัดหาทรัพยากรและการบริหาร โครงการต่าง ๆ ด้วยตัวตนเอง ประชาชน เป็นเพียงสมาชิกผู้หนึ่งที่เข้าร่วมกิจกรรมของท่านภายใต้กรอบและกฎเกณฑ์ที่กำหนด

- บทบาทการพัฒนาที่พระสงฆ์เป็นผู้นำ หมายถึง บทบาทที่พระสงฆ์เป็นผู้นำพา ประชาชนเข้ามาทำกิจกรรมพัฒนาชนบทต่าง ๆ เพื่อการแก้ไขปัญหาของชุมชน กิจกรรมหรือ โครงการพัฒนาต่าง ๆ พระสงฆ์เป็นผู้คิดค้นและเป็นผู้ดำเนินการ

- บทบาทการพัฒนาที่พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน หมายถึง กิจกรรมเพื่อโครงการ พัฒนาต่าง ๆ เป็นการดำเนินการ โดยพยายามชักนำความร่วมมือจากหลายฝ่าย ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม กล่าวคือเป็นการดำเนินกิจกรรมที่พระสงฆ์ร่วมทำงานกับผู้นำชุมชนและประชาชน โดย พระสงฆ์เป็นผู้ติดต่อประสานงานกับภาครัฐและเอกชน

- บทบาทการพัฒนาแบบประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก หมายถึง การดำเนิน โครงการ การปฏิบัติงานพัฒนาและความรับผิดชอบตามผลงานการพัฒนา พระสงฆ์จะมีบทบาท เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำปรึกษา และประสานงานการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ประชาชน มีบทบาทเข้าร่วมพัฒนาตนเองมาก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการเผยแพร่ข่าวสาร จากสื่อมวลชนต่อพระสงฆ์ และพระสังฆาธิการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่กระบวนทัศน์และแนวทาง รวมทั้งยุทธศาสตร์ในการสร้างภูมิปัญญาแก่ประชาชนในชนบท โดยเฉพาะพระสงฆ์หรือพระสังฆาธิการที่จะเป็นผู้เผยแพร่แก่ประชาชนในชนบท

3. เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

4. เพื่อประโยชน์ในการนำหลักพระพุทธศาสนา หรือธรรมะ และพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่และดำรงตนเพื่อการพัฒนาตนเองและท้องถิ่นให้ยั่งยืนสืบไป

1.7 หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ มหาเถรสมาคม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรมการศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันการศึกษาทั่วไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสงฆ์
การ เพื่อยกระดับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” ในการศึกษาครั้งนี้
กำหนด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

1. ทฤษฎีการสื่อสาร
2. ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล
3. ทฤษฎีกลุ่มสังคม
4. แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
6. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
7. แนวคิดและกระบวนการค้นพบประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น
8. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น
9. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีว่าด้วยบทบาท
10. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการสื่อสาร

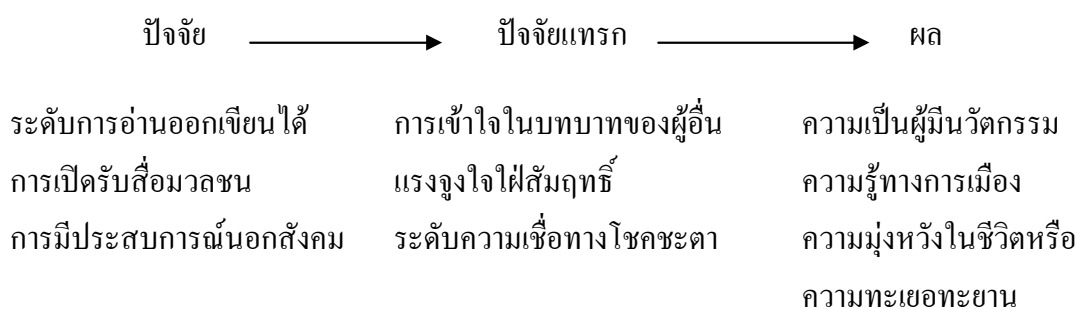
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องใช้หลักทฤษฎีการสื่อสาร และหลักการพัฒนาชุมชนใน
โครงการวิจัย ซึ่งทฤษฎีการสื่อสารจะแสดงให้เห็นว่าการเปิดรับสื่อมวลชนจะช่วยให้คนกล้าหลังเป็น
คนทันสมัย เพราะได้รับข่าวสารความรู้และพบเห็นสิ่งต่าง ๆ จากสื่อมวลชน ตามทฤษฎีของ Everett
M.Rogers และ Svenning ซึ่งนำมาใช้ในโครงการนี้

ทั้งนี้ จากการศึกษาค้นคว้าลักษณะทางจิตวิทยาหลาย ๆ ด้าน พบว่าปัจจัยสำคัญหลาย
ประการที่ช่วยให้นุคคลต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลง เช่น เป็นคนทันสมัยได้ อาทิ Everett M. Rogers
และ Svenning นักทฤษฎีนิเทศศาสตร์ พบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนจะช่วยให้คนกล้าหลังกลายเป็น
คนทันสมัย เนื่องจากได้รับข่าวสารความรู้และพบเห็นสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะผ่านช่องทางการสื่อสาร

ประเภทใด (การอ่าน ฟัง ดู) นอกจากนั้นยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น การศึกษา การมีประสบการณ์ภายนอก สังคม ฐานะทางสังคม ฯลฯ เป็นต้น

ได้เสนอแนวคิดในกระบวนการที่ทำให้บุคคลมีความทันสมัยขึ้น หรือยอมรับนวัตกรรม ดังต่อไปนี้

อธิบายอย่างสั้น ๆ ได้ว่า การรู้หนังสือ การอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และการมีประสบการณ์ภายนอกสังคม อาทิ เช่น การเดินทางเยี่ยมเยือนสถานที่ต่าง ๆ จะช่วยบุคคลมีความกล้าที่จะรับนวัตกรรม แสวงหาความรู้ทางการเมืองและมีความมุ่งหวังในชีวิต ซึ่งเกิดขึ้นโดยมีแรงผลักดันจากคุณลักษณะทางจิตวิทยา ซึ่งได้แก่ ระดับการเข้าใจในบทบาทของผู้อื่นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความเชื่อในโชคชะตา

สำหรับการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาชุมชนนั้นจะคำนึงถึงว่า

1. สื่อทุกประเภทและสื่อมวลชนจะกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความปรารถนา และความคิดริเริ่มในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมตามวิถีทางประชาธิปไตย
2. มีการทำงานร่วมกัน (Group Action)
3. มีความริเริ่ม (Group Thinking)
4. มีการวางแผนและตัดสินใจปัญหาาร่วมกัน (Group Planning and Group Discussion)

2.2 ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างปัจเจกบุคคล (The Individual Differences Theory)

เดอเฟลอร์¹ เห็นว่าผู้รับสารจากสื่อมวลชนแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคิด ค่านิยม และความเชื่อ ทำให้ความสนใจการเปิดรับข่าวสารหรือตีความหมายของปัจเจกบุคคล ดังนี้

1. มนุษย์เรามีความแตกต่างอย่างมากในองค์ประกอบทางจิตวิทยาส่วนบุคคล
2. ความแตกต่างนี้ บางส่วนมาจากลักษณะแตกต่างทางชีวภาคหรือทางร่างกายของแต่ละบุคคล แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากความแตกต่างที่เกิดจากการเรียนรู้
3. มนุษย์ซึ่งถูกเลี้ยงดูภายใต้สภาพแวดล้อมต่าง ๆ จะเปิดรับความคิดเห็นแตกต่างกันไปอย่างกว้างขวาง
4. จากการเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทำให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่รวมเป็นลักษณะทางจิตวิทยาส่วนบุคคลที่แตกต่างกันไปด้วย

ความแตกต่างดังกล่าวนี้² ได้กลายเป็นสภาวะเงื่อนไข (Conditioning) ที่กำหนดการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน

2.3 ทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory)

เดอเฟลอร์² ได้เสนอทฤษฎีกลุ่มสังคมซึ่งกล่าวว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายกันจะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารมวลชนคล้ายคลึงกันพฤติกรรมการสื่อสารมวลชน นี้ได้แก่การเปิดรับสื่อมวลชนตามความชอบต่อสื่อประเภทต่าง ๆ และผลของการสื่อสารเป็นต้น

สำหรับลักษณะทางสังคมที่สำคัญนั้น ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ชาติพันธุ์ ศาสนา อายุ เพศ และภูมิฐานะ เป็นต้น ซึ่งตามสมมติฐานนั้น ประชาชนมีลักษณะทางสังคมอยู่ในกลุ่มเดียวกันมักจะมี ความสนใจหรือพฤติกรรมในแนวทางเดียวกัน

---

¹De Fleur, Melvin L, **Theories of Mass Communication**, Second Edition, (New York : Devid McKay Co., 1970), pp. 122-124.

² I bid., pp. 122-124.

2.4 แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

แนวคิดทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์คนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ซึ่งการสื่อสารก็จัดเป็นพฤติกรรมสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ ดังนั้น นักวิชาการสื่อสารบางกลุ่มจึงเชื่อว่า พฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรแตกต่างกันจึงน่าจะแตกต่างกันด้วย เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากรย่อมจะมีกิจกรรมและการดำเนินชีวิต ตลอดจนการมีเวลาว่างต่างกัน จากผลการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสารจากสื่อมวลชน ดังนี้

1. เพศ พบว่า มีความแตกต่าง ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย คือ เพศชายใช้เวลาในการดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าเพศชาย โดยนิยมดูรายการละคร ในขณะที่เพศชายนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า หากดูโทรทัศน์เพศชายมักนิยมดูรายการข่าวและกีฬา

2. อายุ พบว่า ในวัยเด็กจะดูโทรทัศน์และฟังวิทยุมากกว่าสื่ออื่น ๆ และจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง เช่น การ์ตูน เพลง วิทยุ และวิทยุหนุ่มสาวก็เช่นกันจะใช้สื่อเพื่อความบันเทิง โดยจะฟังเพลงตามสมัยนิยมมากกว่าดูโทรทัศน์ และจะเปิดรับนิยายสารและภาพยนตร์มากกว่าวัยอื่น ๆ ในวัยผู้ใหญ่การเปิดรับโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์มีมากพอ ๆ กัน แต่เมื่อถึงช่วง 40 ปี ปริมาณการอ่านหนังสือพิมพ์จะลดลง และเมื่อถึงวัยเกษียณอายุการทำงาน 55 – 60 ปี ปริมาณการดูโทรทัศน์จะเพิ่มขึ้น

3. การศึกษา พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับตัวแปรซึ่งเกี่ยวกับการรับสารซึ่งคอมสต็อกและคณะอธิบายว่าการเลือกเปิดรับสื่อมวลชน และระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับการเปิดรับข่าวสารและเรื่องเกี่ยวกับสาธารณสุข และมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับการเปิดรับเนื้อหาด้านบันเทิงจากสื่อ ลาซาร์เฟลด์และเคนเดิล พบว่า คนที่มีการศึกษาน้อยฟังวิทยุมากกว่าคนที่มีการศึกษาสูง ลิงค์และฮอฟ พบว่า ผู้รับสารที่มีการศึกษาสูงใช้เวลากับสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ

4. รายได้ พบว่า มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยชเรมม์และไวท์ พบว่า ผู้มีรายได้สูงมักนิยมเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์และเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหา ด้านบันเทิง แมคเนลลีและคณะ พบว่า คนที่มีฐานะดีและการศึกษาสูงเป็นคนที่ได้รับเนื้อหาสารจากสื่อมวลชนมากที่สุด

เช่นเดียวกับที่ ดร. ปรมะ สตะเวทิน¹ ได้กล่าวไว้ว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่าง ๆ ร่วมกัน ย่อมจะมีทัศนคติและพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน ลักษณะทางประชากรศาสตร์นั้น ได้แก่

1. อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่อง ความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดี มากกว่าคนที่อายุมาก สาเหตุที่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากคนที่ต่างรุ่นต่างวัยมีประสบการณ์ชีวิตแตกต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมแตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่มีอายุมากกว่ามักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าเพื่อบันเทิง ในการฟังวิทยุก็เช่นกันคนที่อายุมากมักจะฟังรายการที่หนัก ๆ ไม่ค่อยฟังดนตรีสมัยใหม่

2. เพศ ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยมและทัศนคติทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

3. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีวัฒนธรรมต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยม เป้าหมายและพฤติกรรมที่ต่างกัน ผู้ที่มีรายได้สูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากและมักจะใช้สื่อสารมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหรือเรื่องราวที่หนัก ๆ เช่น อ่านหรือดูหรือฟังเรื่องการเมือง ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

4. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงกว่าจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความรู้กว้างขวาง และเข้าใจสารได้ดีแต่มักจะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ โดยทั่วไปแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำ และมักจะใช้สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนมีการศึกษาต่ำมักใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ

---

¹ ปรมะ สตะเวทิน, *หลักนิเทศศาสตร์*, พิมพ์ครั้งที่ 7, (กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536), หน้า 112-118.

ขวัญเรือน กิตติวัฒน์¹ กล่าวว่า ทุกคนมีธรรมชาติที่จะเปิดรับข่าวสารตลอดเวลาเพียงแต่จะเปิดรับสื่อใดอย่างไรนั้นก็ด้วยปัจจัยที่กำหนด คือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและจิตวิทยาส่วนบุคคล มีแนวคิดที่พวกเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้าน โครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับสติปัญญา ความคิด ทัศนคติ ตลอดจนกระบวนการรับรู้ การเรียนรู้ การเข้าใจ

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักจะยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม นั่นคือ มักจะคล้อยตามกลุ่มในความคิด ทัศนคติ และพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบสื่อสาร โดยเชื่อว่าลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ ทำให้เกิดความคล้อยคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าว

จากแนวคิดกล่าวว่า พบว่าการเปิดรับข่าวสารมีปัจจัยภายในตัวบุคคลเอง ได้แก่ ประสบการณ์ ความรู้ ความสนใจ หรือ อื่น ๆ รวมทั้งปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ทำให้แต่ละบุคคลมีการเปิดรับข่าวสาร แตกต่างกัน ดังนั้น จึงได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเปิดรับข่าวสารของประชาชนที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาภูมิปัญญา ในการพึ่งพาตนเองเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางพระพุทธศาสนาของแต่ละปัจเจกบุคคล

2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสนใจที่ผู้รับสาร (Audience) ซึ่งส่งผลต่อการสร้างกระบวนการทัศนเพื่อการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น นำไปสู่การพึ่งพาตนเองของชุมชน ในส่วนของทฤษฎีที่เกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารจากสื่อ ก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือจะมุ่งไปที่ผู้รับสารมีการเลือกสรรแสวงหาข่าวสารเป็นไปตามความต้องการ หรือคาดหวังแตกต่างกันไป ซึ่งกระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เรานั้น ซึ่งมี 3 ชั้นดังนี้

¹ ขวัญเรือน กิตติวัฒน์, แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสาร, ในพลศาสตร์ของการสื่อสาร, หน่วยที่ 2, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2531), หน้า 23-26.

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกจำ (Selective Exposure of Selective Attention) หมายถึง เป็นแนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่ง ๆ สารแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่มีอยู่ด้วยกันหลายแห่ง โดยทั่วไป ผู้รับสารมักเลือกเปิดรับข่าวสารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อถือทัศนคติและความสนใจของตนเอง โดยผู้รับสารมักจะเลือกรับสิ่งที่สนับสนุนความคิดเดิมของตนอยู่เสมอ

2. การเลือกรับรู้หรือตีความ (Selective Perceptive Interpretation) เป็นกระบวนการกลั่นกรองขั้นตอนมา เมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับสารจะเลือกรับรู้หรือเลือกตีความหมาย ความเข้าใจของตนเองหรือตามทัศนคติ ประสบการณ์ตามความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง ตามแรงจูงใจ และสภาวะร่างกายหรือสภาวะอารมณ์ เป็นต้น

3. กระบวนการเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะสารที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติของตนเอง การเลือกจดจำนี้เปรียบเสมือนเครื่องกรองขั้นสุดท้ายที่มีผลต่อการส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งในบางครั้งผู้รับสารก็จะลืมเนื้อหาของสารในส่วนที่ไม่ตรงกับความสนใจของตนเอง

นอกจากนี้ วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilber Schramm) ยังชี้ให้เห็นองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับสาร ดังนี้

1. ประสบการณ์ ผู้รับสารแสวงหาข่าวสารแตกต่างกันไป ตามประสบการณ์ของตน
2. การประเมินสารประโยชน์ข่าวสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตน
3. ภูมิหลัง ผู้รับสารที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน จะให้ความสนใจต่อเนื้อหาของสารต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสื่อ และเนื้อหาของสารที่ต่างกัน
5. ความสามารถในการรับสาร เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจของผู้รับสาร ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสารที่แตกต่างกัน
6. บุคลิกภาพ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวใจ และพฤติกรรมของผู้รับสาร
7. อารมณ์ สถานภาพทางอารมณ์ อาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสาร
8. ทัศนคติ เป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและการตอบสนองข่าวสารที่เปิดรับ

เมอร์ริล และโลเวนสไตน์¹ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม การเปิดรับสื่อและข่าวสารที่มีผลต่อการยอมรับหรือปฏิเสธนวัตกรรม ดังนี้

1. ความเหงา เพราะมนุษย์ต้องการมีเพื่อน ไม่สามารถอยู่ได้เพียงลำพัง ต้องหันมาสื่อสารผู้อื่น และแท้จริงคนบางส่วนพอใจที่จะอยู่กับสื่อมากกว่า จะอยู่กับบุคคลในบางครั้ง

2. ความอยากรู้อยากเห็น เพราะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ต้องการจะรับรู้ข่าวสาร เพื่อตอบสนองความต้องการอยากรู้อยากเห็นของคุณ ไม่ว่าจะสิ่งที่คุณอยากรู้นั้นจะมีผลกระทบต่อตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือเป็นผลกระทบต่อผู้อื่น

3. ประโยชน์ใช้สอย (Self Aggrandizement) โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เป็นผู้มีความเห็นแก่ตัว ในฐานะที่เป็นผู้รับข่าวสาร จึงต้องการแสวงหาข่าวสาร และใช้สารบางอย่างเพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อช่วยให้ความคิดตนเองบรรลุนิติภาวะ และเพื่อให้ได้รับข่าวสารที่จะช่วยให้ตนเองได้รับความรู้ ความสะดวกสบาย ปลอดภัย รวมทั้งให้ได้รับข่าวสารที่ทำให้ตนเองเกิดความสนุกสนานบันเทิง เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

4. สาเหตุจากตัวสื่อ ซึ่งมีลักษณะกระตุ้นชี้นำทำให้ผู้รับสารต้องการได้รับข่าวสารนั้น ๆ จากที่สามารถตอบสนองความต้องการและทำให้เกิดความพึงพอใจ เช่น คนดูโทรทัศน์แทนการออกนอกบ้าน เป็นต้น

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย เพื่อชี้ให้เห็นพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับสารจากสื่อและสื่อมวลชนของชาวบ้านในชนบท ในการสร้างภูมิปัญญาไปสู่การพึ่งพาตนเองของชุมชน ที่มีการเลือกสรรข่าวสารอย่างไร ซึ่งอาจมีผลต่อการเผยแพร่การพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไร

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น

จากอดีตถึงปัจจุบัน ได้มีนักวิชาการสาขาวิชาต่าง ๆ พยายามให้คำจำกัดความของ “การพัฒนา” ไว้มากมาย อาทิ²

โรเจอร์และชูเมอร์³ กล่าวว่า “การพัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างหนึ่ง ที่ความคิดใหม่ถูกนำเข้าสู่ระบบสังคม ทั้งนี้เพื่อเพิ่มรายได้ต่อหัวให้สูงขึ้น และปรับปรุงระดับการ

¹John C. Merill and Ralph L. Lowenstein, **Media Message and Man, New Perspect in Communion**, (New York : David McKay Company Inc., 1971), pp. 134-135.

² เกศินี จุฑาวิจิตร, **การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น**, ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2540), หน้า 19-22.

³ Rogers and Shoemaker, (1971), อ้างใน, เรื่องเดียวกัน, หน้า 11.

ดำรงชีวิตที่ดีขึ้น โดยผ่านกรรมวิธีผลิตที่ทันสมัยกว่า และการจัดองค์การทางสังคมที่มีสมรรถภาพดีกว่า การพัฒนาเป็นการปรับปรุงให้ทันสมัยในระบบสังคม”

ซิงห์¹ กล่าวว่า “การพัฒนาเป็นกระบวนการของความเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าสนใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ”

อุทัย บุญประเสริฐ² กล่าวว่า “การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนสภาพไปสู่ระบบอุตสาหกรรม ในบางแห่งเมื่อพูดถึงการพัฒนาจะถึงการสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ การสร้างถนนหนทางขั้นดี การสร้างตึกและอาคารขนาดใหญ่และเพิ่มขึ้น นึกถึงการขยาย หรือการสร้างระบบการคมนาคม ระบบขนส่งแบบใหม่ ๆ นึกถึงสิ่งใหม่”

เสถียร เขยประทับ³ กล่าวว่า “การพัฒนา คือ การเปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจอย่างมีแผน”

จุมพล รอดคำดี⁴ กล่าวว่า “การพัฒนา คือ การกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นทางด้านวัตถุและจิตใจ”

เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์⁵ กล่าวว่า “การพัฒนาชนบท หรือการพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง การทำให้ชนบทหรือท้องถิ่นเจริญขึ้นอย่างมีคุณภาพ เป็นความเจริญแบบไทย ๆ และสามารถพึ่งตนเองได้”

ซิงห์⁶ ได้สรุปคำนิยามจากการประชุมสุดยอดกลุ่มองค์กรเอกชนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกว่า “การพัฒนาสังคมจะต้องเป็นการพัฒนาอย่างองค์รวม ซึ่งหมายถึง การพัฒนาเพื่อความ เป็นธรรมทางสังคม ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความยั่งยืนทางนิเวศ การมีส่วนร่วมทางการเมืองและความคงอยู่ทางวัฒนธรรม”

สัญญา สัญญาวิวัฒน์⁷ (2539 : 4) กล่าวว่า “การพัฒนา คือ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างสังคมตามแผนของสังคม นั่นคือ การพัฒนาต้องมีการเปลี่ยนแปลง และเป็นการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการเปลี่ยนแปลงกำหนด สิ่งที่จะเปลี่ยนแปลง คือ โครงสร้างสังคม ซึ่งประกอบด้วย คน ระเบียบ สังคม และวัตถุสิ่งของ

¹ Sinha, (1976 : 12), อ่างใน, เกศินี จุฑาวิจิตร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น.

² อุทัย บุญประเสริฐ, (2524 : 12), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

³ เสถียร เขยประทับ (2535 : 9), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

⁴ จุมพล รอดคำดี (2532 : 2), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

⁵ เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2536 : 30), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

⁶ ซิงห์ (Sinha 1994 : 26), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

⁷ สัญญา สัญญาวิวัฒน์, (2539 : 4), อ่างใน, เรื่องเดียวกัน.

จากคำนิยามดังกล่าวข้างต้นซึ่งเรียงตามลำดับเวลา ทำให้มองเห็นภาพที่ชัดเจนประการหนึ่ง คือ การพัฒนาจะต้องเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือมีความเคลื่อนไหวไปในทางที่ดี หรือที่น่าพอใจ

จากการให้คำจำกัดความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ระยะแรก เป็นการให้ความสำคัญกับเรื่องของเศรษฐกิจเป็นหลัก เครื่องชี้วัดของการพัฒนาจึงได้แก่รายได้ประชาชาติ เทคโนโลยีการผลิต ระบบการคมนาคม การขนส่งที่ทันสมัย เป็นต้น ส่วนระยะต่อมา เริ่มมีการให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตและสังคมทางด้านร่างกายและจิตใจมากขึ้น

สรุป “การพัฒนา คือ การเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผน มีวัตถุประสงค์และทิศทางที่ชัดเจน อันนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม” ดังนั้น เมื่อนำคำว่า การพัฒนา มารวมกับคำว่า ท้องถิ่น จึงหมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น ซึ่งมุ่งหวังผลเฉพาะให้เกิดขึ้นกับชาวบ้านหรือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง

2.7 แนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น¹

1. การพัฒนาที่ยั่งยืน

ในช่วงต้นทศวรรษ 1990 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในกระแสโลกได้ถูกปรับใหม่และเสนอชื่อใหม่ว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืน” (Sustainable Development) แนวคิดนี้เกิดจากการประชุมของ Brundthland Commission เมื่อปี ค.ศ. 1978 โดยมุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหากระบวนการทัศน์ของการพัฒนาที่ถูกครอบงำโดยทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ และละเลยมิติทางนิเวศวิทยา อันก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่สิ้นเปลือง

การพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถพิทักษ์รักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของวันนี้ ให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนยาวนานไปถึงอนาคต เพื่อสนองความต้องการของคนรุ่นหลัง โดยไม่ละเลยชีวิตความเป็นอยู่ของคนรุ่นปัจจุบัน²

หลักการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาแบบยั่งยืน 3 ประการคือ การให้ความสำคัญสูงสุดแก่คุณค่าของสิ่งแวดล้อม การขยายมิติเวลาไปสู่อนาคต และการเน้นเรื่องราวความยุติธรรม หลักการพื้นฐานดังกล่าวนี้เป็นเรื่องเกี่ยวพันกับ “ความยั่งยืนยาวนาน” ทั้งสิ้น ดังจะเห็นได้ว่าพื้นฐานประการแรกเป็นการเน้นมิติแห่งความมั่นคงระบบนิเวศ หลักพื้นฐานประการที่

¹ อ่างแล้ว, เกศินี จุฑาวิจิตร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, หน้า 28.

² ปรีชา เปี่ยมพงษ์สานต์, “การพัฒนาที่ยั่งยืน”, ในวิธีวิทยาศึกษาสังคมไทย: วิธีใหม่แห่งการพัฒนา, (กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนไทย, 2537), หน้า 272.

สอง เน้นมิติการมองถึงอนาคตที่ยาวไกล และหลักการประการสุดท้ายเน้นมิติความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจสังคม

การพัฒนาที่ยั่งยืน อันเป็นมิติหรือมุมมองใหม่ของการพัฒนา จึงมุ่งเน้นไปสู่บุคคลและชุมชนเป็นสำคัญ แนวคิดดังกล่าวนี้ เป็นแนวคิดสำคัญที่ได้รับการขานรับทั่วโลก ซึ่งเห็นได้จากการประชุมสุดยอดเพื่อการพัฒนาสังคม (The world Summit for Social Development) เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2538 ที่กรุงโคเปนเฮเกน ก็สรุปว่า การพัฒนาสังคมจะต้องยึดคนเป็นศูนย์กลาง จุดมุ่งหมายของการพัฒนาคือ ขจัดความยากจนที่แท้จริง กระจายความยุติธรรม และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เรื่องที่ดำเนินการ คือ ประชากร สุขภาพอนามัย การศึกษา การจ้างงาน ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติต่าง ๆ อาชญากรรม และความมั่นคงของชาติ¹

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ลักษณะสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวใหม่นี้ ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ กล่าวคือ

1.1 เป็นพัฒนาที่มีลักษณะพึ่งตนเอง หมายความว่า ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นจะต้องพึ่งพาความแข็งแกร่ง และทรัพยากรของตนเองเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นด้านพลังงานของผู้คน ทรัพยากรธรรมชาติ หรือทรัพยากรทางวัฒนธรรม การพึ่งตนเองไม่ใช่เรื่องของปัจเจกบุคคล แต่เป็นเรื่องของส่วนรวม ทั้งยังมีใช้เรื่องของการแยกตัวโดดเดี่ยว ด้วยการปิดหมู่บ้านหรือปิดประเทศแต่เป็นการสร้างสรรค์ความสัมพันธ์ที่เสมอภาคกับโลกภายนอก ในทางปฏิบัติที่แท้จริง การพึ่งตนเองจะมีความหมายที่สุดต่อการพัฒนาท้องถิ่น หรือพัฒนาชุมชนให้เจริญก้าวหน้า และเข้มแข็ง

1.2 เป็นการพัฒนาที่เกิดจากเนื้อในของสังคมนั้น ๆ โดยก่อตัวมาจากระบบคุณค่าดั้งเดิม ที่อยู่บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่นไม่ใช่สินค้าสำเร็จรูปที่จะนำไปใช้กับท้องถิ่น ใด ๆ ก็ได้ รูปแบบของการพัฒนาจะต้องมีความหลากหลายและแปรผันตามลักษณะเฉพาะของแต่ละท้องถิ่น

1.3 เป็นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ นอกเหนือจากความต้องการด้านวัตถุแล้ว มนุษย์เรายังมีความต้องการในมิติอื่นๆ อีกมาก เช่น ความต้องการที่จะแสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเสมอภาคเท่าเทียม ความต้องการที่จะทำให้เข้าใจและควบคุมชะตากรรมชีวิตของตนเอง เป็นต้น

¹ สุภางค์ จันทวานิช และวิศนิ ศิลตระกูล, “การพัฒนาแนวคิดและเครื่องชี้วัดสังคมและคุณภาพชีวิตในต่างประเทศ” ในการพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย, (กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2539), หน้า 65.

1.4 เป็นการพัฒนาที่คำนึงถึงผลกระทบ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อให้ธรรมชาติยังคงอยู่อย่างยั่งยืน ทั้งนี้โดยตระหนักถึงขีดจำกัดที่ระบบนิเวศวิทยาจะสามารถรองรับได้ รวมทั้งต้องเป็นการวางแผนพัฒนาที่เอื้อเพื่อต่อสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ในโลกด้วย

1.5 เป็นการพัฒนาที่มุ่งด้านการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้าง ทั้งในด้านความสำคัญด้านเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์เชิงอำนาจ โดยต้องส่งเสริมเงื่อนไขเพื่อการจัดการด้วยตนเอง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น

ความสำคัญของการสื่อสารต่อการพัฒนา¹

นักวิชาการด้านการสื่อสารและด้านการพัฒนา ได้เริ่มให้ความสำคัญอย่างจริงจังเกี่ยวกับ การสื่อสารในฐานะที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาสังคมเมื่อไม่นานมานี้เอง มิลลิแกน (Millikan : 3) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความก้าวหน้าของการสื่อสารมวลชนและการขนส่งสมัยใหม่ เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาบุคคลและสังคม

เมื่อปี พ.ศ. 2526 องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นปีการสื่อสารโลก ทั้งนี้ได้ให้แต่ละประเทศได้พิจารณาและตรวจสอบอย่างลึกซึ้ง ถึงระบบการสื่อสารในประเทศของตนในทุกระดับ เพื่อจะได้ทำการปรับปรุง แก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และความต้องการของตนในการที่จะใช้การสื่อสารเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและสังคมในส่วนรวม ซึ่งในโอกาสเดียวกันนั่นเอง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในรัชกาลปัจจุบันได้พระราชทานพระบรมราโชวาท ความตอนหนึ่งว่า²

“...การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า รวมทั้งรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน สถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงทุกขณะ การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ย่อมมีความสำคัญมากเป็นพิเศษ ทุกฝ่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของประเทศ จึงควรได้ร่วมมือกันดำเนินงานและประสานงานผลงานกันอย่างใกล้ชิดและสอดคล้อง สำคัญ

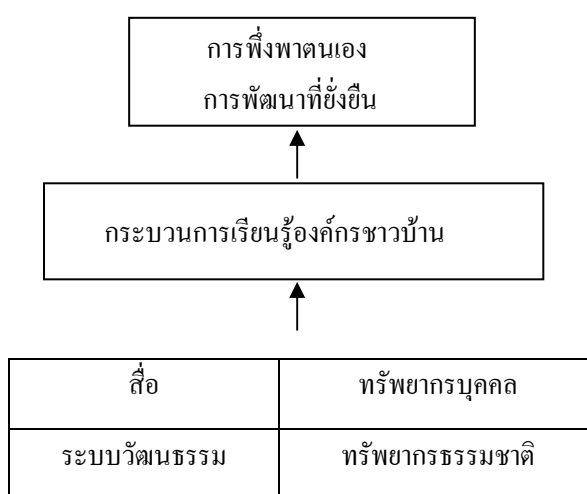
¹ เกศินี จุฑาวิจิตร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2540), หน้า 41.

² จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์, วิทยุพัฒนาการสื่อสารมวลชนไทย, (กรุงเทพฯ : พุทธบูชาการพิมพ์, 2526), คำนำ.

ที่สุด ควรจะได้พยายามและค้นคว้าวิชาอันทันสมัยให้ลึกซึ้งและกว้างขวาง และพิจารณาเลือกเฟ้นส่วนที่ดีมีประสิทธิภาพแน่นอนมาปรับปรุงใช้ด้วยความฉลาดริเริ่มให้เหมาะสมกับฐานะและสภาพของบ้านเมืองเรา เพื่อให้กิจการสื่อสารของชาติมีโอกาสได้พัฒนาอย่างเต็มที่ และสามารถอำนวยความสะดวกแก่การสร้างเสริมเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนเสถียรภาพของบ้านเมืองได้อย่างสมบูรณ์แท้จริง...”

ในฐานะที่การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคม สังคมที่มีการสื่อสารดี ย่อมมีเครือข่ายการสื่อสารประเภทต่าง ๆ ที่ครอบคลุมพื้นที่เป้าหมายได้กว้างขวาง ทำให้ประชาชนสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ทั้งภายในและภายนอกตัวอำเภอ ประชาชนสามารถรับรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ การเมือง สาธารณสุข การศึกษา และเทคโนโลยีการผลิตใหม่ ๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของฟ้าดิน อากาศ อันนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ทำให้ชุมชนโดยรวมพัฒนาได้เร็วขึ้น เช่น ในแง่การเกษตรกร การได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสภาวะทางการตลาด รู้แหล่งสินเชื่อที่ยุติธรรม รู้แหล่งซื้อปัจจัยผลิตราคาถูกและรู้แนวโน้มสินค้า การเกษตรแต่ละประเภท จะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และลดปัญหาการเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางได้

แม้ว่าเราจะพิจารณาการสื่อสารในฐานะเป็นเครื่องของการพัฒนา แต่เราก็ไม่อาจที่จะมองการสื่อสารในฐานะที่เป็นปัจจัยเดียวโดด ๆ ได้ เพราะความจริงในแต่ละท้องถิ่นยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่เราต้องนำมาพิจารณาแบบองค์รวม ดังนี้

ที่มา : เกศินี จุฑาวิจิตร “การสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น” 2540

จากรูปดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การที่เราจะพัฒนาชาวบ้านหรือประชาชนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเอง การพัฒนาอย่างยั่งยืน ต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนหรือสังคม ดังนี้

1. ระบบวัฒนธรรม

ในเรื่องของระบบวัฒนธรรม อาจมองในแง่รูปธรรมและนามธรรม รูปธรรม ได้แก่ การแสดงประจำท้องถิ่น เพลงพื้นบ้าน กิจกรรมหรือพิธีกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ประเพณีต่าง ๆ ที่สืบทอดกันมาช้านาน การงานอาชีพ ฯลฯ ส่วนในแง่นามธรรม ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ คติชาวบ้าน เป็นต้น

2. ทรัพยากรบุคคล

ทรัพยากรบุคคลในท้องถิ่น ได้แก่ พระ ครู แพทย์ ผู้นำความคิดเห็น ปราชญ์ชาวบ้าน บุคคลเหล่านี้ล้วนแต่เป็นผู้มีศักยภาพในการนำชุมชนหรือท้องถิ่น ไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาตามความคาดหวัง

3. ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรในท้องถิ่น

ได้แก่ แหล่งธรรมชาติพืชเศรษฐกิจ ป่าไม้ ภูเขา ทะเล ฯลฯ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐ ธุรกิจเอกชน สถาบันการศึกษาที่อยู่ในท้องถิ่น ทรัพยากรเหล่านี้ นับได้ว่าเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญา และขุมทรัพย์ทางเศรษฐกิจให้แก่ท้องถิ่น

4. เครือข่ายการสื่อสาร

หมายถึงระบบการสื่อสารภายในชุมชน หรือท้องถิ่น เช่น ชาวบ้านรับรู้ข่าวสารภายนอกจากแหล่งสารใด จากสื่อมวลชน หรือจากการพูดคุย ในแต่ละวันชาวบ้านจับกลุ่มคุยกันในเวลาใดและสถานที่ใด ใครคือผู้นำความคิดเห็น ใครคือบุคคลที่ชาวบ้านให้ความเชื่อถือ สื่ออะไรบ้างที่มีอยู่แล้วในชุมชน เป็นต้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาดังกล่าว ผู้วิจัย ได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารการพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง เพื่อชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาชุมชน เพื่อการพึ่งพาตนเอง ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน อาทิ กระบวนการเรียนรู้ขององค์กรชาวบ้าน สื่อทรัพยากรบุคคล ระบบวัฒนธรรมท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืนต่อไป

2.9 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีว่าด้วยบทบาท

มนุษย์ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคมมีความสำคัญที่จะบังคับกาลให้สังคมดำเนินไปในแนวทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ การปฏิสัมพันธ์กันของบุคคลในสังคม จึงเป็นลักษณะที่สำคัญยิ่งของบทบาทที่บุคคลแสดงอยู่และเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นเพื่อให้สังคมดำเนินไปตามวิถีทางที่พึงปรารถนา สมาชิกของสังคมจึงจำเป็นต้องเรียนรู้บทบาทของกันและกันว่า ควรจะแสดงบทบาทอย่างไรให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเวลา สถานที่และบุคคลซึ่งเรียกว่า พฤติกรรมบทบาท (Gilmer, 1970) ในที่นี้คณะผู้วิจัยจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ของบทบาท ทฤษฎีและแบบของบทบาท ดังนี้

ความหมายของบทบาท

นักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของบทบาทไว้ดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่า บทบาทหมายถึง การทำทำตามบท การร่ำตามบท โดยปริยายหมายความว่า การกระทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู¹

พจนานุกรมสำหรับนักศึกษาระดับสูงของมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด (Oxford's Advanced Learner's Dictionary) ให้ความหมายไว้ว่าบทบาท (Role) คือการแสดงตามบทบาทของนักแสดงละครหรือภาพยนตร์ เป็นต้น หรือหน้าที่ที่บุคคลหนึ่งหรือสิ่งต่าง ๆ มีอยู่และได้รับการแต่งตั้ง (Crowther, 1996)

กล่าวโดยสรุป บทบาทคือ การปฏิบัติตนให้สอดคล้องตามหน้าที่ที่แต่ละบุคคลมีอยู่โดยธรรมชาติ เช่น บทบาทของพ่อแม่ ลูก และหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้ง เช่น บทบาทของครู ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ นั่นเอง

ทฤษฎีบทบาทของลินตัน

ลินตัน (Ralph Linton)² ผู้มีแนวคิดหลักว่า ตำแหน่งหรือสถานภาพเป็นตัวกำหนดบทบาทให้มนุษย์ เขาเป็นนักมานุษยวิทยาคนแรกที่ให้แนวคิดเรื่องสถานภาพ (Status) หรือบทบาท (Role) และมีแนวคิดว่า สถานภาพซึ่งหมายถึงฐานะหรือตำแหน่งจะเป็นเครื่องกำหนดบทบาทของตำแหน่งนั้น กล่าวคือ บุคคลที่อยู่ในฐานะหรือตำแหน่งจะมีภารกิจหรือหน้าที่ตาม

¹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542, พิมพ์ครั้งที่ 6, (กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์ จำกัด, 2546), หน้า 602.

² Ralph Linton, อังไฉ, สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ, ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2529).

บทบาทของตน ดังนั้น เมื่อมีตำแหน่ง สิ่งที่ควบคู่กับตำแหน่งคือบทบาทของตำแหน่งทุก ๆ ตำแหน่งจะต้องมีบทบาทกำกับ เปรียบเหมือนเหรียญสองด้านที่ต้องอยู่คู่กัน ถ้าด้านหนึ่งของเหรียญคือ ตำแหน่งอีกด้านหนึ่งของเหรียญก็คือบทบาทนั่นเอง

ตำแหน่งเป็นผลรวมของสิทธิและหน้าที่ เพราะตำแหน่งก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่และตำแหน่งก่อให้เกิดบทบาท ฉะนั้นบทบาทจึงเป็นผลรวมของสิทธิและหน้าที่ โดยอาจรวมบทบาทและหน้าที่ของตำแหน่งไว้ด้วยกัน เรียกว่า “บทบาทและหน้าที่” (ของตำแหน่ง...) หรือในบางกรณีเรียกสั้น ๆ ว่า “บทบาท” หรือ “หน้าที่” เซคส์เปียร์ เคยเปรียบเทียบไว้ว่า โลกคือละครใหญ่ คนคือตัวละคร คนบางคนได้รับบทให้เป็นผู้ดี คนบางคนได้รับบทให้เป็นผู้ร้าย คนบางคนได้รับบทให้เป็นผู้ยากไร้ต่างคนต่างก็แสดงไปตามบทบาทที่ได้รับ เช่นเดียวกัน ผู้ดี ผู้ร้าย และยากไร้เป็นเสมือนตำแหน่ง บทที่บุคคลดังกล่าวถูกกำหนดให้แสดงก็คือบทบาทนั่นเอง การที่บุคคลได้รับบทบาทให้แสดงเป็นผู้ดี ผู้ร้ายหรือยากไร้ การแสดงจะสมบทบาทได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้แสดง ดังเช่นบทบาทในภาพยนตร์หรือละคร นักแสดงบางคนแสดงได้สมบทบาท แต่บางคนก็แสดงไม่สมบทบาท การที่บุคคลจะสวมบทบาทได้ดีหรือไม่ นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ

1. วัฒนธรรม ประเพณี และความปรารถนาของสังคมที่เกี่ยวข้อง
2. ลักษณะเฉพาะของสังคม
3. บุคลิกภาพและความจำเป็นของผู้แสดง

แบบของบทบาท

แบบของบทบาท (Types of roles) โดยปกติธรรมดาทั่วไป เมื่อพบว่าบทบาทเรามักจะมุ่งถึงผู้แสดงบทบาททางละคร ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นคำพูดที่เอามาจากโรงมหรสพต่าง ๆ และผู้แสดงบทบาทก็เป็นพวกคาราทั้งหลาย แต่ในความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนกำลังแสดงบทบาทอยู่ตลอดเวลา เช่น บทบาทพ่อ บทบาทแม่ บทบาทครู และบทบาทอื่น ๆ อีกมากมาย การแปลพฤติกรรมของบทบาทที่บุคคลแสดงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการดำเนินการร่วมกัน เพราะตามหลักจิตวิทยาว่าด้วยธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับในสังคมของตนมากที่สุด และมีบ่อยครั้งที่การแปลพฤติกรรมของบทบาทคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงมาก บางคนอาจแปลว่าพวกนี้เป็นพวกที่ชอบกร้าวร้าว (Aggressive) เป็นพวกถ่วงความก้าวหน้า (Detensive) เป็นพวกมีความรอบรู้ (Intellectual) หรือเป็นพวกที่ชอบพูดถึงแต่ตนเองอยู่เสมอ (Egotistical) ซึ่งการแปลพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าเราได้ศึกษาและเรียนรู้ถึงพฤติกรรมในสังคมของมนุษย์ย่อมจะทำให้การแปลพฤติกรรมของบทบาทถูกต้อง หรือมีแนวโน้มที่จะถูกต้องตามหลัก

สังคมมากขึ้น อย่างไรก็ตามถ้าเราศึกษาแบบของบทบาทต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกมานั้นย่อมมีอยู่มากมายหลายบทบาทด้วยกัน¹ แต่โดยทั่วไปแบบของบทบาทจะแบ่งออกเป็นแบบ คือ²

1. บทบาททางเพศ (Sexual roles) บทบาทนี้นับว่าเป็นบทบาทที่สำคัญมากในสังคมไทยทั้งนี้เพราะผู้ใหญ่ส่วนมากมักไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศดิพอ และมักจะมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่งาม เด็กๆ ไม่ควรจะได้รับรู้ และผู้ใหญ่มักจะขัดขวางไม่ให้เด็กแสดงบทบาททางเพศ ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (Freud) กล่าวว่าแรงจูงใจที่ทำให้คนเรากระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น มีสาเหตุสำคัญมาจากความปรารถนาทางเพศและบทบาททางเพศของมนุษย์เริ่มต้นตั้งแต่วัยทารกหรือตั้งแต่ชีวิตก่อตัวในมดลูกและจะพัฒนาตามลำดับจนถึงขั้นสมบูรณ์คือมีความรักในเพศตรงข้าม

2. บทบาทความเกี่ยวข้องกับทางเครือญาติ (Kinship roles) เมื่อคนเราเกิดมานอกจากจะได้สถานภาพในสังคมแล้วยังได้สถานภาพในครอบครัวอีกด้วย เช่นเมื่อเด็กจะมีสถานภาพเป็นบุตรในครอบครัว แสดงบทบาทของความเป็นบุตร แต่เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่อาจจะได้รับสถานภาพเป็นผู้ดูแลครอบครัว และต้องแสดงบทบาทเป็นผู้นำครอบครัว นอกจากนี้อาจจะแสดงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับญาติคนอื่น ๆ อีกด้วย

3. บทบาททางสังคม (Social roles) เป็นบทบาทหรือหน้าที่ที่สังคมกำหนดขึ้นไว้ให้บุคคลสถานภาพต่าง ๆ ได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติหรือคาดหวังว่าจะปฏิบัติ (Expectation) โดยมีปทัสถานทางวัฒนธรรม (Culture norms) เป็นเกณฑ์ตัดสิน ฉะนั้นเมื่อบุคคลจะมีการเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ทุกคนจึงควรจะได้เรียนรู้ปฏิบัติตามปทัสถานทางวัฒนธรรม แต่ถ้าคนใดคนหนึ่งไม่ปฏิบัติตามก็จะต้องมีการบังคับหรือลงโทษเพื่อความสงบสุขของสังคมส่วนใหญ่ต่อไป

4. บทบาททางอาชีพ (Occupational roles) เป็นบทบาทหนึ่งที่สถานภาพได้กำหนดให้ ซึ่งเมื่อถึงเวลาหนึ่งทุกคนจะต้องแสดงบทบาทนี้และจะต้องแสดงไปตลอดชีวิต หรือบางคนต้องแสดงตลอดชีวิตก็เป็นได้ การแสดงบทบาททางอาชีพนี้นับได้ว่าเป็นบทบาทที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และจะอยู่ได้อย่างมีความสุข ผู้แสดงบทบาทจะต้องคำนึงถึงขอบเขตและหลักการสำคัญของอาชีพนั้นว่ากำหนดให้แสดงบทบาทนั้นอย่างไร เช่น อาชีพแพทย์ ก็คือต้องรักษาบุคคลทุกคนที่ป่วยให้หายจากโรคโดยคำนึงถึงจรรยาแพทย์เป็นสำคัญ

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าพระสงฆ์ในฐานะที่เป็นองค์กร ซึ่งตัวแทนทางพระพุทธศาสนา มีความสำคัญใกล้ชิดกับประชาชน ได้รับความศรัทธาเป็นที่ยอมรับและเชื่อฟังของประชาชน จึงมีบทบาทต่อวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในชนบท และยังมีบทบาทสูงต่อการพัฒนาสังคมและชุมชน โดยนำหลักธรรมคำสอนมาปรับใช้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของ

¹ ถวิล ธาราโกชน, *จิตวิทยาสังคม*, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2532).

² Deutsch and Kraus, 1965, อ้างใน, ถวิล ธาราโกชน, *จิตวิทยาสังคม*,

ประชาชน สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมในทางที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าว มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาบทบาทของพระสังฆาธิการ เกี่ยวกับที่มีการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นที่ยั่งยืน

2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บำรุง สุขพรรณ¹ วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับฟังข่าวสารวิทยุกระจายเสียงและที่มีผลต่อการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยุกระจายเสียงกองอำนาจการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในชนบทสนใจรับฟังรายการกระจายเสียงของสถานีวิทยุกระจายเสียง กรป.กลาง มากโดยเฉพาะสถานีวิทยุ 914 กรป.กลาง เชียงราย รายการที่ประชาชนรับฟังมากเป็นประเภทรายการให้ความรู้และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้ และช่วงที่ประชาชนรับฟังมีช่วงเช้าและช่วงค่ำ ซึ่งเป็นเวลาที่ประชาชนว่างจากการทำงาน นอกบ้านหรือกลับจากการประกอบอาชีพ

รายการกระจายเสียงนอกจากจะเป็นรายการที่มีประโยชน์ต่ออาชีพแล้ว รายการศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ก็ได้รับความสนใจจากประชาชนมากเป็นอันดับรองลงมา ส่วนการศึกษา วิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ อยู่ในระดับที่เท่ากันที่ประชาชนให้ความสนใจ สำหรับรายการข่าวนั้น ประชาชนรับฟังข่าวราชการการเมืองมากที่สุด รองลงมาเป็นข่าวสารในประเทศ และรองลงมาเป็นข่าวสารต่างประเทศ สำหรับการบันเทิงต่างๆ ไป เช่น ละคร เพลง เปรียบเทียบกับรายการที่เป็นประโยชน์กับอาชีพแล้ว ปรากฏว่าประชาชนชอบเท่ากันทั้งสองอย่าง คือ ชอบรายการที่เป็นประโยชน์ต่ออาชีพและรายการบันเทิงทั่วไป

นอกจากนี้ บำรุง สุขพรรณ² ได้วิจัยเรื่อง อิทธิพลของสื่อมวลชนในการเสริมสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกระบวนการพัฒนาชนบท พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลกับบุคคลภายนอกหมู่บ้านมากที่สุดเดือนละครั้ง สถานที่ที่ติดต่อสื่อสารมักเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงเป็นส่วนใหญ่ สำหรับพฤติกรรมการสื่อสารมวลชน กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสาร จากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ ทุกครัวเรือนมีเครื่องรับวิทยุ ร้อยละ 87.7 มีเครื่องรับโทรทัศน์ ร้อยละ 37.9 มีเครื่องเล่นวีดิทัศน์ วันจันทร์ –วันศุกร์ มีการเปิดรับ

¹ บำรุง สุขพรรณ, พฤติกรรมการรับฟังข่าวสารวิทยุกระจายเสียงและที่มีผลต่อการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยุกระจายเสียง กองอำนาจการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ(กรป.กลาง) จังหวัดเชียงราย, (2523), หน้า 124.

² บำรุง สุขพรรณ, อิทธิพลของสื่อมวลชนในการเสริมสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกระบวนการพัฒนาชนบท, (2530), บทคัดย่อ.

ข่าวสารจากสื่อมวลชน วิทยุในช่วง 06.00-09.00 น. และโทรทัศน์ 18.00-22.00 น. วันเสาร์-วันอาทิตย์ มักเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนวิทยุในช่วง 06.00-09.00 น. และโทรทัศน์ในช่วง 18.00-22.00 น. เช่นเดียวกับวันจันทร์-วันศุกร์ รายการที่ชอบรับฟังมากที่สุด ได้แก่ ข่าวสารและละคร, เพลง, เกมส์โชว์, และกีฬา ส่วนสื่อหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 86.1 ชอบอ่านหน้า 1 มากกว่าเนื้อหาอื่น ๆ สื่อภาพยนตร์ส่วนใหญ่ใช้เวลารับชมหลายเดือนต่อครั้ง ร้อยละ 50.9 ชอบภาพยนตร์ประเภทตลกขบขัน โรงภาพยนตร์ที่รับชมมักอยู่ในหรือใกล้หมู่บ้านที่อยู่อาศัย มีความเห็นพ้องต้องกันว่าสื่อมวลชนมีประโยชน์ สามารถช่วยให้คนเป็นคนทันเหตุการณ์ ผ่อนคลายความตึงเครียด และช่วยกระตุ้นให้ความต้องการปรับปรุงตนเอง ยังคงมีผู้เห็นว่าสื่อมวลชนไม่มีประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงชีวิตประจำวันร้อยละ 3

ศิริวรรณ สวัสดิ์สุข¹ เรื่อง “แนวทางการกำหนดนโยบายและแผนการสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีความพึงพอใจและพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล” ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล อบต. เลือกเปิดรับสื่ออันดับแรก ได้แก่ โทรทัศน์ อันดับที่ 2 ได้แก่ หนังสือพิมพ์ อันดับ 3 ได้แก่ หอกระจายข่าว และอันดับ 4 ได้แก่ วิทยุสื่อบุคคล คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล อบต. เลือกติดต่อกับปลัด อบต. เป็นอันดับแรก อันดับ 2 พัฒนาการ อันดับ 3 ปลัดอำเภอ ส่วนพฤติกรรมการเปิดรับประเภทเนื้อหาของข่าวสาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. เลือกเปิดรับข่าวสารเป็นอันดับหนึ่งจากสื่อทุกประเภท คือ เนื้อหาข่าวสารด้านสังคม การเมือง และเนื้อหาข่าวสารด้านสังคม การเมือง และเนื้อหาข่าวสารด้านสังคมและการเมือง ส่วนเนื้อหาที่เลือกติดต่อแลกเปลี่ยนกับพัฒนาการ เป็นอันดับ 1 คือ เนื้อหาข่าวสารด้านอาชีพ

นายสุทธิพงษ์ ภูเมืองปาน² เรื่องการศึกษาศักยภาพของระบบการบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน : ศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงราย พบว่า คณะกรรมการบริหารส่วนตำบล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับสูง และมีศักยภาพในการวางแผนพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับสูงเช่นกัน

¹ ศิริวรรณ สวัสดิ์สุข, แนวทางการกำหนดนโยบายและแผนการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีความพึงพอใจ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและจากสื่อบุคคลของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล, (2541), หน้า บทคัดย่อ.

² นายสุทธิพงษ์ ภูเมืองปาน, การศึกษาศักยภาพของระบบการบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน ศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงราย, (2543), หน้า บทคัดย่อ.

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา “พฤติกรรม” การเปิดรับข่าวสารของประชาชนชนบทหรือชุมชน ที่มีผลกระทบต่อการสร้าง กระบวนการและเสริม สร้างภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่การพึ่งตนเอง”

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต จากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” ได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการใช้แบบสอบถามแบบวัดผลครั้งเดียว (One – Shot - Case Study)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัย คือ

- เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค
- เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด
- เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะอำเภอ
- เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล
- เจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส

ในเขตที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเขต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ซึ่งมีทั้งหมด 25 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ในเขตที่เป็นที่ตั้งของวิทยาเขตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค โดยเก็บข้อมูลแห่งละ 20 ตัวอย่าง รวมจำนวน 500 ตัวอย่าง ได้แก่

ส่วนกลาง มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สถานที่ตั้งวิทยาเขต จำนวน 10 แห่ง คือ วิทยาเขตหนองคาย เชียงใหม่ นครศรีธรรมราช ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี แพร่ สุรินทร์ พะเยา และวิทยาเขตบาลีศึกษา พุทธโฆสนครปฐม

สถานที่ตั้งวิทยาลัยสงฆ์ คือ วิทยาลัยสงฆ์เลย นครพนม ลำพูน นครสวรรค์

สถานที่ตั้งห้องเรียน คือ ห้องเรียนคณะพุทธศาสตร์ วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วรมหาวิหาร วิทยาเขตขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด วิทยาเขตสุรินทร์ วัดพระพุทธบาทเขากระโดง จังหวัดสุรินทร์ คณะพุทธศาสตร์ วัดพิบูลทอง จังหวัดสิงห์บุรี คณะพุทธศาสตร์ วัดไพโรจน์ศักคาราม จังหวัดเพชรบูรณ์ วิทยาเขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตแพร่ จังหวัดลำปาง วิทยาเขตพะเยา จังหวัดน่าน วิทยาเขตนครศรีธรรมราช จังหวัดปัตตานี และวิทยาเขตอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ

3.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยแบ่งตามสถานที่ตั้งของวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 25 แห่ง

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยศึกษาเฉพาะพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน จากสถานที่ตั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจากส่วนกลาง จากวิทยาเขต สถานที่ตั้งวิทยาลัยสงฆ์ สถานที่ตั้ง ห้องเรียน ทั้งหมด จำนวน 25 แห่ง

ขั้นที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) โดยเลือกสุ่มตัวอย่างจากสถานที่ตั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั้งหมด 25 แห่ง ๆ ละ 20 ตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลตามลักษณะประชากรที่กำหนดศึกษาจำนวน 500 ตัวอย่าง

3.4 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา เรื่อง “การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” คือ

1 พระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของพระสังฆาธิการ ได้แก่

- อายุ

- พรรษาที่บวช
- ตำแหน่ง
- วุฒิการศึกษาทางโลก ทางธรรมและทางบาลี

ตัวแปรตาม คือ ความถี่ของพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ได้แก่ น้อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยเปิดรับเลย

2. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปในการเผยแพร่เพื่อพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น

- พระสังฆาธิการมีความถี่ที่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ได้แก่ น้อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง ๆ และไม่เคยได้รับเลย

ตัวแปรตาม คือ ความถี่ในการนำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ มาก น้อย ปานกลาง และไม่ได้นำไปใช้เลย ในด้าน

- การศึกษาและฝึกอบรม
- การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- อนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- ให้บริการสังคมสงเคราะห์
- พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
- อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
- พัฒนาสาธารณสุขโลก

3. ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ ความถี่ในการนำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ มาก น้อย ปานกลาง ไม่ได้นำไปใช้เลย ในด้าน

- การศึกษาและฝึกอบรม
- การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม

- การให้บริการสังคมสงเคราะห์
- การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
- การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
- การพัฒนาสาธารณสุขโลก

ตัวแปรตาม คือ พระสังฆาธิการมีความถี่ในการมีส่วนร่วมช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ มาก น้อย ปานกลาง และไม่มีเลย ในด้าน

- การศึกษาและฝึกอบรม
- การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- การให้บริการสังคมสงเคราะห์
- การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
- การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
- การพัฒนาสาธารณสุขโลก

4. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีแนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตัวแปรต้น คือ พระสังฆาธิการมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ได้แก่ น้อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับเลย

ตัวแปรตาม คือ พระสังฆาธิการมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยมีบทบาททำให้

- ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก
- พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน
- พระสงฆ์เป็นผู้นำ
- พระสงฆ์เป็นผู้สงเคราะห์พัฒนา

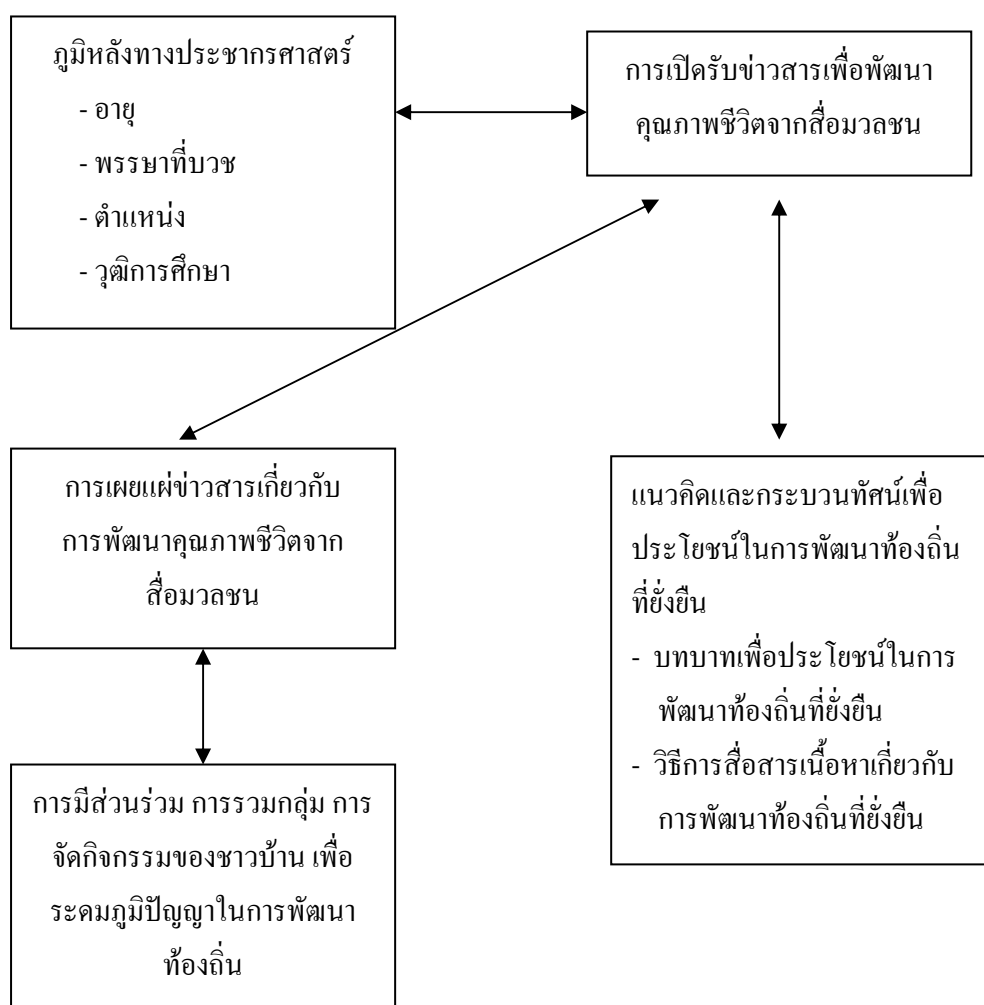
ตัวแปรต้น คือ

- พระสังฆาธิการมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นิตยสาร ได้แก่ บ่อยที่สุด ก่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้รับเลย

ตัวแปรตาม คือ ความถี่ในการนำวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ได้แก่ มากที่สุด ค่อนข้างน้อย และนาน ๆ ครรนำไปใช้ครั้ง โดยการนำวิธีการสื่อสารไปใช้

- โดยตรงแบบเผชิญหน้า
- ผ่านผู้นำชุมชน
- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น
- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น
- ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก
- พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน
- พระสงฆ์เป็นผู้นำ
- พระสงฆ์เป็นผู้ส่งเสริมพัฒนา

3.5 กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัย

3.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความคิดเห็น ประกอบด้วย 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ พรรษาที่บวช ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ทางโลก ทางธรรม ทางบาลี

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ได้แก่ สื่อวิทยุ ทั่วไป วิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร

ตอนที่ 3 ผลของการรับข่าวสารของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิต จากสื่อมวลชน ได้แก่ ผลของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้าน

- การศึกษาและฝึกอบรม
- การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- การให้บริการสังคมสงเคราะห์
- การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
- การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
- การสาธารณสุขปโภค

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้านเพื่อระดมภูมิปัญญา ในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแพร่ของพระสังฆาธิการ ได้แก่ ความถี่ในการมีส่วนร่วม ช่วยเหลือชาวบ้าน มีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม หรือการจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแพร่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่า ชุมชน และ สิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณสุขปโภค

ตอนที่ 5 แนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

แนวคิดและกระบวนการทัศน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยศึกษา 2 ประเด็น คือ

1. บทบาทของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดย สงเคราะห์พัฒนา พระสงฆ์เป็นผู้นำ พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน และประชาชนมีส่วนร่วม ก่อนข้างมาก

2. วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของพระสังฆาธิการ โดย
  - การอบรมชี้แนะแก่ประชาชนโดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน
  - การอบรมชี้แนะผ่านผู้นำชุมชน
  - การอบรมชี้แนะผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น
  - การอบรมผ่านวิทยุชุมชน หรือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

1. พระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน
2. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน
3. ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน
4. พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน จะมีแนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การวัดค่าตัวแปร ดังนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statics) ได้ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยอธิบายภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ผลของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้านเพื่อระดมภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยศึกษาบทบาทของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ของพระสังฆาธิการ

เกณฑ์การให้คะแนนและการวัดค่าตัวแปร ดังนี้

- ความถี่การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00	คะแนน	บ้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00	คะแนน	ค่อนข้างบ้อย
ค่าเฉลี่ย 0.01 – 1.00	คะแนน	นาน ๆ ครั้ง
- ผลของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00	คะแนน	มาก
ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00	คะแนน	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 0.01 – 1.00	คะแนน	น้อย
- การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น จากการเผยแพร่ของพระสังฆาธิการ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00	คะแนน	มาก
ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00	คะแนน	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 0.01 - 1.00	คะแนน	น้อย
- แนวคิดและกระบวนการทัศน์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00	คะแนน	ควรรู้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00	คะแนน	ควรรู้ค่อนข้างน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.01 – 1.00	คะแนน	นาน ๆ ควรรู้ครั้ง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสงฆ์ภิกษุ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และตอบสมมติฐาน ตลอดจนตีค่าทางสถิติในเชิงสถิติและวิจัย โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

- ตอนที่ 1 ลักษณะภูมิหลังทางประชากรศาสตร์
- ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน
- ตอนที่ 3 ผลของการรับข่าวสารของพระสงฆ์ภิกษุเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน
- ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม ของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแพร่ของพระสงฆ์ภิกษุ
- ตอนที่ 5 แนวคิดและกระบวนการที่สนับสนุนให้ประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
- ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

ลักษณะภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คืออายุ พรรษาที่บวช ตำแหน่ง วุฒิการศึกษาทางโลก วุฒิการศึกษาทางธรรม วุฒิการศึกษาทางบาลี ผลที่ได้ตามตารางที่ 1-6

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 40 ปี	93	18.6
40 – 49 ปี	104	20.8
50 – 59 ปี	123	24.6
60 – 69 ปี	108	21.6
70 ปีขึ้นไป	72	14.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 50 - 59 ปี คือ จำนวน 123 รูป คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 60 – 69 ปี จำนวน 108 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.6 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุ 70 ปีขึ้นไป จำนวน 72 รูป คิดเป็นร้อยละ 14.4

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพรรรยาที่บวช

พรรรยาที่บวช	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 พรรรยา	138	27.6
20 – 29 พรรรยา	104	20.8
30 – 39 พรรรยา	103	20.6
40 – 49 พรรรยา	97	19.4
50 – 59 พรรรยา	58	11.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพรรรยาที่บวชต่ำกว่า 20 พรรรยา คือ จำนวน 138 รูป คิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีพรรรยาที่บวช 20 – 29 พรรรยา คือ จำนวน 104 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.8 และกลุ่มตัวอย่างมีพรรรยาที่บวชน้อยที่สุด คือ 50 - 59 พรรรยา จำนวน 58 รูป คิดเป็นร้อยละ 11.4

ตารางที่ 3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าอาวาส	184	36.8
รองเจ้าอาวาส	67	13.4
ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	31	6.2
เจ้าคณะภาค	1	0.2
รองเจ้าคณะภาค	2	0.4
เจ้าคณะจังหวัด	6	1.2
รองเจ้าคณะจังหวัด	25	5.1
เจ้าคณะอำเภอ	17	3.4
รองเจ้าคณะอำเภอ	15	3.0
เจ้าคณะตำบล	152	30.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส คือ จำนวน 184 รูป คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งเป็นเจ้าคณะตำบล คือ จำนวน 152 รูป คิดเป็นร้อยละ 30.4 และกลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งเจ้าคณะภาค มีจำนวนน้อยที่สุดคือ จำนวน 1 รูป คิดเป็นร้อยละ 0.2

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางโลก

วุฒิการศึกษาทางโลก	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าประถมศึกษา	14	2.8
ประถมต้น	33	6.6
ประถมปลาย	60	12.0
มัธยมต้น	51	10.2
มัธยมปลาย	82	16.4
อนุปริญญา/ปวช./ปวส.	37	7.4
ปริญญาตรี	116	23.2
สูงกว่าปริญญาตรี	107	21.4
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาทางโลกระดับปริญญาตรี คือจำนวน 116 รูป คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คือจำนวน 107 รูป คิดเป็นร้อยละ 21.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาน้อยที่สุด คือระดับน้อยกว่าประถมศึกษา จำนวน 14 รูป คิดเป็นร้อยละ 2.8

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางธรรม

วุฒิการศึกษาทางธรรม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่านักธรรมเอก	29	6.0
นักธรรมเอก	457	94.0
รวม	486	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาวุฒิตามธรรมระดับนักธรรมเอก จำนวน 457 รูป คิดเป็นร้อยละ 94.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาทางธรรมระดับต่ำกว่านักธรรมเอก คือจำนวน 29 รูป คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 6
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาทางบาลี

วุฒิการศึกษาทางบาลี	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	297	59.4
เปรียญ 1 – 4	104	20.8
เปรียญ 5 – 9	99	19.8
รวม	500	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิการศึกษาทางบาลี คือจำนวน 297 รูป คิดเป็นร้อยละ 59.4 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีวุฒิการศึกษาทางบาลีระดับเปรียญ 1-4 คือจำนวน 104 รูป คิดเป็นร้อยละ 20.8 และกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาทางบาลีน้อยที่สุด คือ ระดับเปรียญ 5-9 จำนวน 99 รูป คิดเป็นร้อยละ 19.8

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสารของพระสังฆาธิการ ผลที่ได้ตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความถี่ในการเปิดข่าวสาร				รวม	ค่าเฉลี่ย
	บ่อยที่สุด	ค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยได้รับเลย		
1. วิทยุทั่วไป	150 (30.0)	140 (28.0)	154 (30.8)	56 (11.2)	500 (100.0)	1.77
2. วิทยุชุมชน	67 (13.4)	141 (28.2)	183 (36.6)	109 (21.8)	500 (100.0)	1.33
3. โทรทัศน์	334 (66.8)	111 (22.2)	37 (7.4)	18 (3.6)	500 (100.0)	2.52
4. หนังสือพิมพ์ทั่วไป	207 (41.4)	169 (33.8)	92 (18.4)	32 (6.4)	500 (100.0)	2.10
5. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	54 (10.8)	113 (22.6)	218 (43.6)	115 (23.0)	500 (100.0)	1.21
6. นิตยสาร	59 (11.8)	97 (19.4)	236 (47.2)	108 (21.6)	500 (100.0)	1.21

* ค่าเฉลี่ยรวม 1.69

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.52 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.10 และเมื่อพิจารณาจากการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อต่าง ๆ แล้ว จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยรวม ระดับนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.69

ตอนที่ 3 ผลของการรับข่าวสารของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

ผลของการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการศึกษาและฝึกอบรม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ด้านการพัฒนาสาธารณสุขโลก ผลที่ได้ตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

การเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	ระดับนำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้				รวม	ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้นำไปใช้เลย		
1. ด้านการศึกษาและฝึกอบรม	202 (40.4)	252 (50.4)	53 (6.6)	13 (2.6)	500 (100.0)	2.29
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง	103 (20.6)	275 (55.0)	90 (18.0)	32 (6.4)	500 (100.0)	1.90
3. ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม	165 (33.0)	196 (39.2)	103 (20.6)	36 (7.2)	500 (100.0)	1.98
4. ด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์	195 (39.0)	232 (46.4)	52 (10.4)	21 (4.2)	500 (100.0)	2.20
5. ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม	337 (67.4)	144 (28.8)	9 (1.8)	10 (2.0)	500 (100.0)	2.62
6. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน	186 (37.2)	234 (46.8)	59 (11.8)	21 (4.2)	500 (100.0)	2.17
7. ด้านการพัฒนาสาธารณสุขโลก	103 (20.6)	253 (50.6)	110 (22.0)	34 (6.8)	500 (100.0)	1.85

* ค่าเฉลี่ยรวม 2.14

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.62 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.29 และเมื่อพิจารณาจากข้อความในประเด็นต่าง ๆ จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวม ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.14

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้านเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแพร่ของพระสังฆาธิการ

จากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เพื่อการพัฒนาคุณภาพท้องถิ่นของพระสังฆาธิการด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค มีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม หรือการจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ผลที่ได้ตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม
การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแพร่

การเผยแพร่เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	ระดับของการมีส่วนร่วม				รวม	ค่าเฉลี่ย
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย		
1. ด้านการศึกษาและฝึก อบรม	193 (38.6)	264 (49.2)	53 (10.6)	8 (1.6)	500 (100.0)	2.25
2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง	108 (21.6)	272 (54.4)	100 (20.0)	20 (4.0)	500 (100.0)	1.94
3. ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อม	154 (30.8)	224 (44.8)	89 (17.8)	33 (6.6)	500 (100.0)	2.00
4. ด้านการให้บริการสังคม สงเคราะห์	167 (33.4)	243 (48.6)	72 (14.4)	18 (3.6)	500 (100.0)	2.12
5. ด้านการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรม	284 (56.8)	178 (35.6)	29 (5.8)	8 (1.8)	500 (100.0)	2.47
6. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้าน	192 (38.4)	213 (42.6)	77 (15.4)	18 (3.6)	500 (100.0)	2.16
7. ด้านการพัฒนาสาธารณูป- โภค	111 (22.2)	242 (48.4)	127 (25.4)	20 (4.0)	500 (100.0)	1.89

* ค่าเฉลี่ยรวม 2.12

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแพร่ ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.47 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแพร่วด้านการศึกษาและฝึกอบรม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.45 และเมื่อพิจารณาจากข้อความในประเด็นต่าง ๆ จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม และจัดกิจกรรมเพื่อระดับภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแพร่โดยรวมระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.12

ตอนที่ 5 แนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

แนวคิดและกระบวนการทัศน์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยศึกษาในประเด็นบทบาทของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของพระสังฆาธิการ ผลที่ได้ตามตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

บทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน	จำนวน	ร้อยละ
สงเคราะห์พัฒนา	9	1.8
พระสงฆ์เป็นผู้นำ	69	13.8
พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	260	52.0
ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	162	32.4

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยเป็นผู้ประสานงาน จำนวน 260 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก จำนวน 162 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.4 และกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนด้านสงเคราะห์พัฒนามีน้อยที่สุดคือ จำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 11

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการใช้วิธีสื่อสารเนื้อหา
เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

การใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหา	ระดับที่ควรใช้				รวม	ค่าเฉลี่ย
	ควรใช้มากที่สุด	ควรใช้ค่อนข้างน้อย	นาน ๆ ควรใช้ครั้ง	ไม่ควรใช้เลย		
1. ให้การอบรมชี้แนะแก่ประชาชนโดยตรง แบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน เช่น การเทศน์ การให้คำแนะนำ การตั้งสอน เป็นต้น	362 (72.4)	106 (21.2)	17 (3.4)	15 (3.0)	500 (100.0)	2.63
2. ให้การอบรม ชี้แนะผ่านผู้นำชุมชน และให้ผู้นำชุมชนนำหลักการไปถ่ายทอดให้ประชาชนอีกต่อหนึ่ง	158 (31.6)	239 (47.8)	73 (14.6)	30 (6.0)	500 (100.0)	2.05
3. ให้การอบรม ชี้แนะผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการตำบล คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ เป็นต้น โดยมีผู้นำชุมชนคอยติดตามผลให้ตามที่พระคุณท่านชี้แนะ	175 (35.0)	193 (38.6)	101 (20.2)	31 (6.2)	500 (100.0)	2.02
4. ให้การอบรม ชี้แนะผ่านวิทยุชุมชน หรือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	182 (36.4)	145 (29.0)	120 (24.0)	53 (10.6)	500 (100.0)	1.91

* ค่าเฉลี่ยรวม 2.15

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านการอบรม ชี้นำแก่ประชาชน โดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.63 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการอบรม ชี้นำ ผ่านผู้นำชุมชน และให้ผู้นำชุมชนนำหลักการไปถ่ายทอดให้ประชาชนอีกต่อหนึ่ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.05 และเมื่อพิจารณาจากข้อความในประเด็นต่าง ๆ จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมนาน ๆ ควรใช้ครั้ง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.15

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน

1.1 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน

ตารางที่ 12
จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
จากวิทยุทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป				รวม
	ไม่เคย ได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับ ค่อนข้าง บ่อย	ได้รับ บ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	10 (10.8)	30 (32.3)	27 (29.0)	26 (28.0)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	10 (9.6)	45 (43.3)	39 (37.5)	10 (9.6)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	8 (6.5)	29 (23.6)	34 (27.6)	52 (42.3)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	21 (19.4)	32 (29.6)	29 (26.9)	26 (24.1)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	7 (9.7)	18 (25.0)	11 (15.3)	36 (50.0)	72 (100.0)

Chi-Square = 56.782, df = 12, Sig. = .000

จากตารางที่ 12 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป ค่อนข้างบ่อยและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 40-49 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย ส่วนใหญ่มีอายุ 60-69 ปี

1.2 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 13

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	16 (17.2)	37 (39.8)	21 (22.6)	196 (20.4)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	16 (15.4)	49 (47.1)	33 (31.7)	6 (5.8)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	31 (25.2)	30 (24.4)	46 (37.4)	16 (13.0)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	26 (24.1)	43 (39.8)	25 (23.1)	14 (13.0)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	20 (27.8)	24 (33.3)	16 (22.2)	12 (16.7)	72 (100.0)

Chi-Square = 29.512, df = 12, Sig. = .003

จากตารางที่ 13 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีอายุ 50 – 59 ปี นาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯจากวิทยุชุมชนเลย ส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป

1.3 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 14

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	2 (2.2)	7 (7.5)	32 (34.4)	52 (55.9)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	3 (3.3)	6 (6.5)	18 (26.0)	77 (64.2)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	4 (3.3)	8 (6.5)	32 (26.0)	79 (64.2)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	7 (6.5)	14 (13.0)	10 (9.3)	77 (71.3)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	2 (2.8)	2 (2.8)	19 (26.4)	49 (68.1)	72 (100.0)

Chi-Square = 30.282, df = 12, Sig. = .003

จากตารางที่ 14 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารฯ นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเลย ส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 69 ปี

1.4 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน

ตารางที่ 15

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	4 (4.3)	10 (10.8)	47 (50.5)	32 (34.4)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	3 (2.9)	10 (9.6)	40 (38.5)	51 (49.0)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	12 (9.8)	37 (30.1)	25 (20.3)	49 (39.8)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	2 (1.9)	18 (16.7)	37 (34.3)	51 (47.2)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	11 (15.3)	17 (23.6)	20 (27.8)	24 (33.3)	72 (100.0)

Chi-Square = 55.264, df = 12, Sig. = .000

จากตารางที่ 15 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ ทั่วไปบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี นาน ๆ ครั้ง

ส่วนใหญ่มีอายุ 50 – 59 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป และส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป

1.5 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 16

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น				รวม
	ไม่เคย ได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับ ค่อนข้าง บ่อย	ได้รับ บ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	19 (20.4)	45 (48.4)	25 (26.9)	4 (4.3)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	13 (12.5)	56 (53.8)	24 (23.1)	11 (10.6)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	38 (30.9)	47 (38.2)	25 (20.3)	13 (10.6)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	20 (18.5)	44 (40.7)	27 (25.0)	17 (15.7)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	25 (34.7)	26 (36.1)	12 (16.7)	9 (12.5)	72 (100.0)

Chi-Square = 27.495, df = 12, Sig. = .007

จากตารางที่ 16 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแตกต่างกัน โดยกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 69 ปี ก่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี นาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี และกลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย ส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป

1.6 พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 17

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
จากนิตยสารของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	การเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสาร				รวม
	ไม่เคย ได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับ ก่อนข้าง บ่อย	ได้รับ บ่อยที่สุด	
ต่ำกว่า 40 ปี	20 (21.5)	47 (50.5)	22 (23.7)	4 (4.3)	93 (100.0)
40 – 49 ปี	17 (16.3)	51 (49.0)	22 (21.2)	14 (13.5)	104 (100.0)
50 – 59 ปี	24 (19.5)	72 (58.5)	21 (17.1)	6 (4.9)	123 (100.0)
60 – 69 ปี	29 (26.9)	34 (31.5)	24 (22.2)	21 (19.4)	108 (100.0)
70 ปีขึ้นไป	18 (25.0)	32 (44.4)	8 (11.1)	14 (19.4)	72 (100.0)

Chi-Square = 35.708, df = 12, Sig. = .000

จากตารางที่ 17 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 69 ปี และ 70 ปีขึ้นไป ก่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี นาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 50 – 59 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ ส่วนใหญ่มีอายุ 60 – 69 ปี

1.7 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน

ตารางที่ 18

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป				รวม
	ไม่เคย ได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับ ค่อนข้าง บ่อย	ได้รับ บ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	10 (9.3)	24 (22.4)	26 (24.3)	47 (43.9)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	26 (15.3)	53 (31.2)	45 (26.5)	46 (27.1)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	20 (9.0)	77 (34.5)	69 (30.9)	57 (25.6)	223 (100.0)

Chi-Square = 17.539, df = 6, Sig. = .007

จากตารางที่ 18 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด จะมีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อยและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีวุฒิ

การศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา

1.8 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 19

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุชุมชน				รวม
	ไม่เคย ได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับ ค่อนข้าง บ่อย	ได้รับ บ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	20 (18.7)	29 (27.1)	31 (29.0)	27 (25.2)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	53 (31.2)	69 (40.6)	29 (17.1)	19 (11.2)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	36 (16.1)	85 (38.1)	81 (36.3)	21 (9.4)	223 (100.0)

Chi - Square = 41.291, df = 6, Sig. = .000

จากตารางที่ 19 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน บ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารฯ นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา

1.9 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 20

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	10 (9.3)	5 (4.7)	10 (9.3)	82 (76.6)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	4 (2.4)	20 (11.8)	45 (26.5)	101 (59.4)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	4 (1.8)	12 (5.4)	56 (25.1)	151 (67.7)	223 (100.0)

Chi - Square = 32.427, df = 6, Sig. = .000

จากตารางที่ 20 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาถึงระดับอนุปริญญา

1.10 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน

ตารางที่ 21

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	1 (0.9)	27 (25.2)	27 (25.2)	52 (48.6)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	22 (12.9)	42 (24.7)	45 (26.5)	61 (35.9)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	9 (4.0)	23 (10.3)	97 (43.5)	94 (42.2)	223 (100.0)

Chi - Square = 46.470, df = 6, Sig. = .000

จากตารางที่ 21 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด และนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา

1.11 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 22

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	24 (22.4)	39 (36.4)	23 (21.5)	21 (19.6)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	51 (30.0)	81 (47.6)	22 (12.9)	16 (9.4)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	40 (17.9)	98 (43.9)	68 (30.5)	17 (7.6)	223 (100.0)

Chi - Square = 31.350, df = 6, Sig. = .000

จากตารางที่ 22 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง และไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา

1.12 พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร ไม่แตกต่างกัน

HI : พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน

ตารางที่ 23

จำนวนและร้อยละของการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

วุฒิการศึกษาสูงสุด	การเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสาร				รวม
	ไม่เคยได้รับเลย	นาน ๆ ครั้ง	ได้รับค่อนข้างบ่อย	ได้รับบ่อยที่สุด	
ไม่เกินประถมศึกษา	28 (26.2)	39 (36.4)	18 (16.8)	22 (20.6)	107 (100.0)
มัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา	50 (29.4)	74 (43.5)	28 (16.5)	18 (10.6)	170 (100.0)
ปริญญาตรีขึ้นไป	30 (13.5)	123 (55.2)	51 (22.9)	19 (8.5)	223 (100.0)

Chi - Square = 30.493, df = 6, Sig. = .000

จากตารางที่ 23 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร บ่อยที่สุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับไม่เกินประถมศึกษา ค่อนข้างบ่อยและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษาถึงอนุปริญญา

สมมติฐานข้อที่ 2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

2.1 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 24

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (3.6)	8 (14.3)	22 (39.3)	24 (42.9)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	4 (2.6)	11 (7.1)	87 (56.5)	52 (33.8)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.4)	7 (5.0)	65 (46.4)	66 (47.1)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	5 (3.3)	7 (4.7)	78 (52.0)	60 (40.0)	150 (100.0)

Chi - Square = 14.090, df = 9, Sig. = .119

จากตารางที่ 24 พบว่า Sig.< 0.05 จึงยอมรับ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

2.2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

ตารางที่ 25

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	9 (16.1)	9 (16.1)	21 (37.5)	17 (30.4)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	11 (7.1)	37 (24.0)	86 (55.8)	20 (13.0)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (2.9)	26 (18.6)	82 (58.6)	28 (20.0)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	8 (5.3)	18 (12.0)	86 (57.3)	38 (25.3)	150 (100.0)

Chi - Square = 29.765, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 25 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูล

ข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป นาน ๆ ครั้ง

2.3 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 26

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	6 (10.7)	9 (16.1)	18 (32.1)	23 (41.1)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	13 (8.4)	35 (22.7)	69 (44.8)	37 (24.0)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	12 (8.6)	26 (18.6)	59 (42.1)	43 (30.7)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	5 (3.3)	33 (22.0)	50 (33.3)	62 (41.3)	140 (100.0)

Chi - Square = 17.903, df = 9, Sig. = .036

จากตารางที่ 26 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลางและน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่มีการนำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย

2.4 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 27

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	3 (5.4)	9 (16.1)	26 (46.4)	18 (32.1)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	8 (5.2)	25 (16.2)	63 (40.9)	58 (37.7)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	9 (6.4)	1 (.7)	81 (57.9)	49 (35.0)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	1 (0.7)	17 (11.3)	62 (41.3)	70 (46.7)	150 (100.0)

Chi - Square = 35.553, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 27 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ ก่อนข้างบ่อย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

2.5 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 28

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	0 (0.0)	0 (0.0)	26 (46.4)	30 (53.6)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (1.3)	5 (3.2)	50 (32.5)	97 (63.0)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.4)	2 (1.4)	28 (20.0)	108 (77.1)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (4.0)	2 (1.3)	40 (26.7)	102 (68.0)	150 (100.0)

Chi - Square = 22.592, df = 9, Sig. = .007

จากตารางที่ 28 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย ปานกลาง ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุทั่วไปเลย น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

2.6 พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอำนวยการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอำนวยการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอำนวยการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 29

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	5 (8.9)	11 (19.6)	13 (23.2)	27 (48.2)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (3.2)	18 (11.7)	80 (51.9)	51 (33.1)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	5 (3.6)	18 (12.9)	67 (47.9)	50 (35.7)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (4.0)	12 (8.0)	74 (49.3)	58 (38.7)	150 (100.0)

Chi - Square = 18.803, df = 9, Sig. = .027

จากตารางที่ 29 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านมาก น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย และปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

2.7 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 30

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลกของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนา สาธารณสุขปโลก				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	8 (14.3)	6 (10.7)	30 (53.6)	12 (21.4)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	15 (9.7)	40 (26.0)	73 (47.4)	26 (16.9)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	8 (5.7)	34 (24.3)	84 (60.0)	14 (10.0)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (2.0)	30 (20.0)	66 (44.0)	51 (34.0)	150 (100.0)

Chi - Square = 42.758, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 30 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณสุขปโลกแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลกมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไปเลย

2.8 พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 31

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	6 (5.5)	14 (12.8)	56 (51.4)	33 (30.3)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (3.3)	13 (7.1)	107 (58.5)	57 (31.1)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	5 (3.5)	57 (40.4)	79 (56.0)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	1 (1.5)	1 (1.5)	32 (47.8)	33 (49.3)	67 (100.0)

Chi - Square = 40.722, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 31 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรมแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่จะมีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ เลย

2.9 พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

ตารางที่ 32

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	16 (14.7)	16 (14.7)	63 (57.8)	14 (12.8)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	10 (5.5)	44 (24.0)	99 (54.1)	30 (16.4)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (2.8)	26 (18.4)	77 (54.6)	34 (24.1)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.0)	4 (6.0)	36 (53.7)	25 (37.3)	67 (100.0)

Chi - Square = 40.616, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 32 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ปานกลาง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ นาน ๆ ครั้ง

2.10 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 33

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	12 (11.0)	22 (20.2)	44 (40.4)	31 (28.4)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	19 (10.4)	41 (22.4)	79 (43.2)	44 (24.0)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.4)	33 (23.4)	53 (37.6)	53 (37.6)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (4.5)	7 (10.4)	20 (29.9)	37 (55.2)	67 (100.0)

Chi - Square = 34.619, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 33 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อยและไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้เลยส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย

2.11 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 34

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการให้บริการสังคม สงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	10 (9.2)	17 (15.6)	36 (33.0)	46 (42.2)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	7 (3.8)	20 (10.9)	107 (58.5)	49 (26.8)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (0.7)	13 (9.2)	58 (41.1)	69 (48.9)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (4.5)	2 (3.0)	31 (46.3)	31 (46.3)	67 (100.0)

Chi - Square = 39.760, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 34 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จาก

วิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข่าวสารฯ ไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย

2.12 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 35

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (1.8)	4 (3.7)	45 (41.3)	58 (53.2)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	7 (3.8)	5 (2.7)	50 (27.3)	121 (66.1)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	0 (0.0)	31 (22.0)	110 (78.0)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	1 (1.5)	0 (0.0)	18 (26.9)	48 (71.6)	67 (100.0)

Chi - Square = 26.948, df = 9, Sig. = .001

จากตารางที่ 35 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำ

ข้อมูลข่าวสาร ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่จะมีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนก่อนข้างบ่อย ปานกลางและน้อย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง

2.13 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 36

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก วิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	10 (9.2)	24 (22.0)	31 (28.4)	44 (40.4)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	10 (5.5)	17 (9.3)	110 (60.1)	46 (25.1)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	11 (7.8)	66 (46.8)	64 (45.4)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	1 (1.5)	7 (10.4)	27 (40.3)	32 (47.8)	67 (100.0)

Chi - Square = 54.233, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 36 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านกรอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง น้อยและไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย

2.14 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านกรพัฒนาสาธาณูปโภค แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาสาธาณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านพัฒนาสาธาณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 37

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านกรพัฒนาสาธาณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการด้านกรพัฒนาสาธาณูปโภค				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	17 (15.6)	17 (15.6)	49 (45.0)	26 (23.9)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	7 (3.8)	55 (30.1)	95 (51.9)	26 (14.2)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	7 (5.0)	26 (18.4)	77 (54.6)	31 (22.0)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (4.5)	12 (17.9)	32 (47.8)	20 (29.9)	67 (100.0)

Chi - Square = 433.173, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 37 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนเลย

2.15 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 38

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	0 (0.0)	5 (27.8)	11 (61.1)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (5.4)	9 (24.3)	20 (54.1)	6 (16.2)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (2.7)	9 (8.1)	62 (55.9)	37 (33.3)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (1.8)	15 (4.5)	165 (49.4)	148 (44.3)	334 (100.0)

Chi - Square = 40.954, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 38 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์เลย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์ก่อนข้างบ่อย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

2.16 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

ตารางที่ 39

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	2 (11.1)	7 (38.9)	7 (38.9)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	14 (37.8)	6 (16.2)	15 (40.5)	5 (5.4)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	8 (7.2)	24 (21.6)	56 (50.5)	23 (20.7)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	8 (2.4)	58 (17.4)	197 (59.0)	71 (21.3)	334 (100.0)

Chi - Square = 78.446, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 39 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์เลย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

2.17 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 40

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	3 (16.7)	2 (11.1)	11 (61.1)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	8 (21.6)	9 (24.3)	6 (16.2)	14 (37.8)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	8 (7.2)	21 (18.9)	60 (54.1)	22 (19.8)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	18 (5.4)	70 (21.0)	128 (38.3)	118 (35.3)	334 (100.0)

Chi - Square = 39.036, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 40 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์มาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์เลย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

2.18 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 41

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์	การนำข้อมูลไปใช้ในการให้บริการสังคมสงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	3 (16.7)	9 (50.0)	4 (22.2)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	8 (21.6)	7 (18.9)	11 (29.7)	11 (29.7)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (2.7)	21 (18.9)	57 (51.4)	30 (27.0)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	8 (2.4)	21 (6.3)	155 (46.4)	150 (44.9)	334 (100.0)

Chi - Square = 60.446, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 41 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์บ่อยที่สุด ปานกลาง และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ ไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์ นาน ๆ ครั้ง

2.19 พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

Ho : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 42

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	0 (0.0)	6 (33.3)	10 (55.6)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (5.4)	2 (5.4)	20 (54.1)	13 (35.1)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (2.7)	3 (2.7)	48 (43.2)	57 (51.4)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (0.9)	4 (1.2)	70 (21.0)	257 (76.9)	334 (100.0)

Chi - Square = 54.431, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 42 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์น้อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์เลย

2.20 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 43

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก โทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	4 (22.2)	2 (11.1)	10 (55.6)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (13.5)	10 (27.0)	10 (27.0)	12 (32.4)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	5 (4.5)	22 (19.8)	58 (52.3)	26 (23.4)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	9 (2.7)	23 (6.9)	164 (49.1)	138 (41.3)	334 (100.0)

Chi - Square = 51.442, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 43 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้าน ภาวส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์เลย ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์ นาน ๆ ครั้ง

2.21 พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

Ho : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 44

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก โทรทัศน์	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการพัฒนา สาธารณูปโภค				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	0 (0.0)	8 (44.4)	8 (44.4)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	11 (29.7)	6 (16.2)	15 (40.5)	5 (13.5)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	6 (5.4)	39 (35.1)	60 (54.1)	6 (5.4)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	15 (4.5)	65 (19.5)	170 (50.9)	84 (25.1)	334 (100.0)

Chi - Square = 69,051, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 44 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์เลย ปานกลางและน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ฯ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

2.22 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 45

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก หนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (6.3)	5 (15.6)	14 (43.8)	11 (34.4)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (5.4)	11 (12.0)	57 (62.0)	19 (20.7)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (0.6)	15 (8.9)	85 (50.3)	68 (40.2)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	5 (2.4)	2 (1.0)	96 (46.4)	104 (50.2)	207 (100.0)

Chi - Square = 43.877, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 45 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง น้อยและไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

2.23 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ
พอเพียงไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน

ตารางที่ 46

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	6 (18.8)	5 (15.6)	19 (59.4)	2 (6.3)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	14 (15.2)	37 (40.2)	28 (30.4)	13 (14.1)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	5 (3.0)	30 (17.8)	107 (63.3)	27 (16.0)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	7 (3.4)	18 (8.7)	121 (58.5)	61 (29.5)	207 (100.0)

Chi - Square = 87.671, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 46 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

2.24 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 47

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	5 (15.6)	0 (0.0)	18 (56.3)	9 (28.1)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	14 (15.2)	21 (22.8)	33 (35.9)	24 (26.1)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	7 (4.1)	41 (24.3)	79 (46.7)	42 (24.9)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	10 (4.8)	41 (19.8)	66 (31.9)	90 (43.5)	207 (100.0)

Chi - Square = 42.916, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 47 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการ

เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง และไม่เคยนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย

2.25 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 48

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	4 (12.5)	1 (3.1)	16 (50.0)	11 (34.4)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	9 (9.8)	21 (22.8)	47 (51.1)	15 (16.3)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (1.8)	19 (11.2)	81 (47.9)	66 (39.1)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	5 (2.4)	11 (5.3)	88 (42.5)	103 (49.8)	207 (100.0)

Chi - Square = 56.317, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 48 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลางและน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

2.26 พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

H_0 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 49

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของ
กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก หนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (6.3)	2 (6.3)	17 (53.1)	11 (34.4)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (5.4)	4 (4.3)	49 (53.3)	34 (37.0)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	3 (1.8)	47 (27.8)	119 (70.4)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (1.4)	0 (0.0)	31 (15.0)	173 (83.6)	207 (100.0)

Chi - Square = 88.149, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 49 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง น้อยและไม่ได้นำข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

2.27 พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
ชาวบ้าน แตกต่างกัน

Ho : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
และภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 50

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (6.3)	10 (31.3)	11 (34.4)	9 (28.1)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	12 (13.0)	17 (18.5)	44 (47.8)	19 (20.7)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	23 (13.6)	92 (54.4)	54 (32.0)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	7 (3.4)	9 (4.3)	87 (42.0)	104 (50.2)	207 (100.0)

Chi - Square = 71.712, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 50 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่จะมีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย น้อย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

2.28 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 51

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	5 (15.6)	6 (18.8)	17 (53.1)	4 (12.5)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	14 (15.2)	27 (29.3)	41 (44.6)	10 (10.9)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.2)	41 (24.3)	106 (62.7)	20 (11.8)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	13 (6.3)	36 (17.4)	89 (43.0)	69 (33.3)	207 (100.0)

Chi - Square = 61.795, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 51 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

ค่อนข้างบ่อย น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป นาน ๆ ครั้ง และ
ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

2.29 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 52

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการศึกษาและ ฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	6 (5.2)	14 (12.2)	62 (53.9)	33 (28.7)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (2.3)	19 (8.7)	123 (56.4)	71 (32.6)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	0 (0.0)	47 (41.6)	66 (58.4)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.7)	0 (0.0)	20 (37.0)	32 (59.3)	54 (100.0)

Chi - Square = 50.748, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 52 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่ม
ตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการ
นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำ
ข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จาก

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
ค่อนข้างบ่อย ปานกลาง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ
จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.30 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ
พอเพียง ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ
พอเพียง แตกต่างกัน

ตารางที่ 53

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่ม
ตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	21 (18.3)	23 (20.0)	62 (53.9)	9 (7.8)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	9 (4.1)	51 (23.4)	117 (53.7)	41 (18.8)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.8)	15 (13.3)	61 (54.0)	35 (31.0)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	1 (1.9)	35 (64.8)	18 (33.3)	54 (100.0)

Chi - Square = 69,946, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 53 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมากและปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.31 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 54

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	19 (16.5)	29 (25.2)	42 (36.5)	25 (21.7)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	15 (6.9)	46 (21.1)	94 (43.1)	63 (28.9)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.8)	24 (21.2)	43 (38.1)	44 (38.9)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	4 (7.4)	17 (31.5)	33 (61.1)	54 (100.0)

Chi - Square = 49.819, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 54 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.32 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน

ตารางที่ 55

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	10 (8.7)	29 (25.2)	46 (40.0)	30 (26.1)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	11 (5.0)	20 (9.2)	109 (50.0)	78 (35.8)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	2 (1.8)	55 (48.7)	56 (49.6)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	1 (1.9)	22 (40.7)	31 (57.4)	54 (100.0)

Chi - Square = 64.939, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 55 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ

จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.33 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 56

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (1.7)	5 (4.3)	53 (46.1)	55 (47.8)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (2.8)	4 (1.8)	63 (28.9)	145 (66.5)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	0 (0.0)	24 (21.2)	89 (78.8)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.7)	0 (0.0)	4 (7.4)	48 (88.9)	54 (100.0)

Chi - Square = 46.038, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 56 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลางและน้อย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย และไม่เคยนำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

2.34 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 57

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
และภูมิปัญญาชาวบ้านของตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	9 (7.8)	27 (23.5)	51 (44.3)	28 (24.3)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	12 (5.5)	23 (10.6)	107 (49.1)	76 (34.9)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	9 (8.0)	57 (50.4)	47 (41.6)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	0 (0.0)	19 (35.2)	35 (64.8)	54 (100.0)

Chi - Square = 52.208, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 57 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้าน ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นค่อนข้างบ่อย น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.35 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 58

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	17 (14.8)	31 (27.0)	50 (43.5)	17 (14.8)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	17 (7.8)	54 (24.8)	114 (52.3)	33 (15.1)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	22 (19.5)	74 (65.5)	17 (15.0)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	3 (5.6)	15 (27.8)	36 (66.7)	54 (100.0)

Chi - Square = 105.616, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 58 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

ค่อนข้างบ่อย น้อยและไม่ได้ นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

2.36 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 59

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	9 (8.3)	11 (10.2)	47 (43.5)	41 (38.0)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	4 (1.7)	15 (6.4)	147 (62.3)	70 (29.7)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	7 (7.2)	40 (41.2)	50 (51.5)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	0 (0.0)	18 (30.5)	41 (69.5)	59 (100.0)

Chi - Square = 60.647, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 59 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด

ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง น้อยและไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.37 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกันไป

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกันไป

ตารางที่ 60

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	17 (15.7)	17 (15.7)	54 (50.0)	20 (18.5)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	12 (5.1)	48 (20.3)	137 (58.1)	39 (16.5)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (3.1)	24 (24.7)	48 (49.5)	22 (22.7)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	1 (1.7)	36 (61.0)	22 (37.3)	59 (100.0)

Chi - Square = 45.107, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 60 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกันไป โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมากและปานกลาง ส่วนใหญ่มี

การเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารก่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.38 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 61

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	20 (18.5)	19 (17.6)	37 (34.3)	32 (29.6)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	15 (6.4)	48 (20.3)	107 (45.3)	66 (28.0)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (1.0)	31 (32.0)	34 (35.1)	31 (32.0)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	5 (8.5)	18 (30.5)	36 (61.0)	59 (100.0)

Chi - Square = 60.347 = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 61 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.39 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 62

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการให้บริการสังคม สงเคราะห์				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	12 (11.1)	15 (13.9)	52 (48.1)	29 (26.9)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	9 (3.8)	19 (8.1)	127 (53.8)	81 (34.3)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	16 (16.5)	29 (29.9)	52 (53.6)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	2 (3.4)	24 (40.7)	33 (55.9)	59 (100.0)

Chi - Square = 51.719, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 62 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง น้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ค่อนข้างบ่อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.40 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 63

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรม				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	4 (3.7)	3 (2.8)	41 (38.0)	60 (55.6)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (2.5)	4 (1.7)	65 (27.5)	161 (68.2)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	2 (2.1)	30 (30.9)	65 (67.0)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	0 (0.0)	8 (13.6)	51 (86.4)	59 (100.0)

Chi - Square = 20.358, df = 9, Sig. = .016

จากตารางที่ 63 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด ปานกลาง น้อย และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.41 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 64

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลป วัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่ได้ใช้ เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	13 (12.0)	22 (20.4)	36 (33.3)	37 (34.3)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	8 (3.4)	22 (9.3)	130 (55.1)	76 (32.2)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	14 (14.4)	47 (48.5)	36 (37.1)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	1 (1.7)	21 (35.6)	37 (62.7)	59 (100.0)

Chi - Square = 57.785, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 64 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน

มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง น้อยและไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย

2.42 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน

ตารางที่ 65

จำนวนและร้อยละของการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จาก นิตยสาร	การนำข้อมูลฯ ไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค				รวม
	ไม่ได้ใช้เลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่เคยได้รับเลย	19 (17.6)	18 (16.7)	60 (55.6)	11 (10.2)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	12 (5.1)	60 (25.4)	126 (53.4)	38 (16.1)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (3.1)	20 (20.6)	47 (48.5)	27 (27.8)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	12 (20.3)	20 (33.9)	27 (45.8)	59 (100.0)

Chi - Square = 61.137, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 65 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารบ่อยที่สุด ปานกลาง และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารเลย และน้อย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ นาน ๆ ครั้ง

สมมติฐานที่ 3 ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

3.1 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

Ho : ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 66

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม

การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ ในด้านการศึกษาและ ฝึกอบรม	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	0 (0.0)	5 (38.5)	6 (46.2)	2 (15.4)	13 (100.0)
น้อย	0 (0.0)	17 (51.5)	16 (48.5)	0 (0.0)	33 (100.0)
ปานกลาง	7 (2.8)	24 (9.5)	154 (61.1)	67 (26.6)	252 (100.0)
มาก	1 (0.5)	7 (3.5)	70 (34.7)	124 (61.4)	202 (100.0)

Chi - Square = 143.202, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 66 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรมแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมมาก ปานกลาง และไม่มีส่วนร่วมฯ เลย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรมปานกลาง และน้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและอบรมน้อยเช่นกัน

3.2 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน

H_0 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงแตกต่างกัน

ตารางที่ 67

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดม
 ภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง
 จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง

การนำข้อมูลข่าวสารไป ใช้ในด้านการพัฒนา เศรษฐกิจแบบพอเพียง	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ แบบพอเพียง				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	14 (43.8)	11 (34.4)	7 (21.9)	0 (.0)	32 (100.0)
น้อย	1 (1.1)	54 (60.0)	27 (30.0)	8 (8.9)	90 (100.0)
ปานกลาง	5 (1.8)	27 (9.8)	200 (72.7)	43 (15.6)	275 (100.0)
มาก	0 (0.0)	8 (7.8)	38 (36.9)	57 (55.3)	103 (100.0)

Chi - Square = 344.254, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 67 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ใน
 การพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสาร
 ไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาใน
 การพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้
 ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นมาก
 ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ปานกลาง
 ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงปานกลาง น้อย และ
 ไม่มีการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูล
 ข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงเลย

3.3 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

Ho : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

H1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ตารางที่ 68

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม

การนำข้อมูลข่าวสารไป ใช้ในด้านการอนุรักษ์ป่า ชุมชนและสิ่งแวดล้อม	การมีส่วนร่วมในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและ สิ่งแวดล้อม				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	15 (41.7)	10 (27.8)	10 (27.8)	1 (2.8)	36 (100.0)
น้อย	16 (15.5)	35 (34.0)	49 (47.6)	3 (2.9)	103 (100.0)
ปานกลาง	0 (0.0)	33 (16.8)	135 (68.9)	28 (14.3)	196 (100.0)
มาก	2 (1.2)	11 (6.7)	30 (18.2)	122 (73.9)	165 (100.0)

Chi - Square = 344.679, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 68 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมปานกลาง และน้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมน้อย และที่ไม่มีการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯเลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมเลย

3.4 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ พระสงฆ์ที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

H_0 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ พระสงฆ์ที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ พระสงฆ์ที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 69

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดม
 ภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง
 จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์

การนำข้อมูลข่าวสารไป ใช้ในด้านการให้บริการ สังคมสงเคราะห์	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการให้บริการ สังคมสงเคราะห์				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	9 (42.9)	8 (38.1)	3 (14.3)	1 (4.8)	21 (100.0)
น้อย	4 (7.7)	28 (53.8)	13 (25.0)	7 (13.5)	52 (100.0)
ปานกลาง	1 (0.4)	30 (12.9)	147 (63.4)	54 (23.3)	232 (100.0)
มาก	4 (2.1)	6 (3.1)	80 (41.0)	105 (53.8)	195 (100.0)

Chi - Square = 248.799, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 69 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ในการพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ปานกลาง น้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์น้อย และไม่มีทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯเลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์เลย

3.5 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมแตกต่างกัน

Ho : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ไม่แตกต่างกัน

H1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน

ตารางที่ 70

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ ในด้านการพัฒนา คุณธรรมและจริยธรรม	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและ จริยธรรม				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	3 (30.0)	2 (20.0)	4 (40.0)	1 (10.0)	10 (100.0)
น้อย	1 (11.1)	4 (44.4)	4 (44.4)	0 (0.0)	9 (100.0)
ปานกลาง	1 (0.7)	16 (11.1)	105 (72.9)	22 (15.3)	144 (100.0)
มาก	4 (1.2)	7 (2.1)	65 (19.3)	261 (77.4)	337 (100.0)

Chi - Square = 251.643, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 70 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ปานกลาง น้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาชุมชนและจริยธรรมน้อย และไม่มีการทำให้ชาวบ้านมีการรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯเลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเลย

3.6 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

H_0 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน แตกต่างกัน

ตารางที่ 71

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดม
 ภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้
 ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน

การนำข้อมูลข่าวสารไป ใช้ในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาชาวบ้าน	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาชาวบ้าน				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	11 (52.4)	7 (33.3)	3 (14.3)	0 (0.0)	21 (100.0)
น้อย	3 (5.1)	32 (54.2)	18 (30.5)	6 (10.2)	59 (100.0)
ปานกลาง	4 (1.7)	25 (10.7)	153 (65.4)	52 (22.2)	234 (100.0)
มาก	0 (0.0)	13 (7.0)	39 (21.0)	134 (72.0)	186 (100.0)

Chi - Square = 368.292, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 71 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ใน
 การพัฒนาท้องถิ่นในด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำ
 ข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อ
 ระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
 แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิ
 ปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก
 ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน
 มาก ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิ
 ปัญญาชาวบ้านปานกลาง น้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์
 ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านน้อย และไม่มีกรทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม
 การจัดกิจกรรมฯเลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและ
 ภูมิปัญญาชาวบ้านเลย

3.7 ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก แตกต่างกัน

Ho : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก ไม่แตกต่างกัน

H1 : ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก แตกต่างกัน

ตารางที่ 72

จำนวนและร้อยละของการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการนำข้อมูลไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก

การนำข้อมูลข่าวสารไป ใช้ในด้านการพัฒนา สาธารณสุขปโลก	การมีส่วนร่วมฯ ในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก				รวม
	ไม่มีเลย	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ไม่ได้ใช้เลย	16 (47.1)	17 (50.0)	1 (2.9)	0 (0.0)	34 (100.0)
น้อย	0 (0.0)	82 (74.5)	25 (22.7)	3 (2.7)	110 (100.0)
ปานกลาง	4 (1.6)	27 (10.7)	187 (73.9)	35 (13.8)	253 (100.0)
มาก	0 (0.0)	1 (1.0)	29 (28.2)	73 (70.9)	103 (100.0)

Chi - Square = 544.797, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 72 พบว่า Sig.< 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ ในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโลก กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนา

ท้องถิ่นในด้านการพัฒนาสาธาณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้าน การพัฒนา สาธาณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธาณูปโภคมาก ปานกลาง ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธาณูปโภคปานกลาง น้อย ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการพัฒนาสาธาณูปโภคน้อย และไม่มีกรทำให้ ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ใน ด้านการพัฒนาสาธาณูปโภคเลย

สมมติฐานที่ 4 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน จะมีแนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

4.1 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุ ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุ ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตารางที่ 73

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุทั่วไป	บทบาทของพระสงฆ์เพื่อการประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์พัฒนา	พระสงฆ์เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	0 (0.0)	5 (8.9)	33 (58.9)	18 (32.1)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	3 (1.9)	19 (12.3)	72 (46.8)	60 (39.0)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (2.1)	21 (15.0)	81 (57.9)	35 (25.0)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	3 (2.0)	24 (16.0)	74 (49.3)	49 (32.7)	150 (100.0)

Chi - Square = 9.903, df = 9, Sig. = .358

จากตารางที่ 73 พบว่า Sig. > 0.05 จึงยอมรับ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

4.2 พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

H_0 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสงฆ์ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตารางที่ 74

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุชุมชน	บทบาทของพระสงฆ์เพื่อการประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์พัฒนา	พระสงฆ์เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (1.8)	15 (13.8)	56 (51.4)	36 (33.0)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	0 (0.0)	22 (12.0)	98 (53.6)	63 (34.4)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	6 (4.3)	15 (10.6)	75 (53.2)	45 (31.9)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	1 (1.5)	17 (25.4)	31 (46.3)	18 (26.9)	67 (100.0)

Chi - Square = 17.439, df = 9, Sig. = .042

จากตารางที่ 74 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยพระสงฆ์เป็นผู้นำส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างมาก

4.3 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตารางที่ 75

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์	บทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์พัฒนา	พระสงฆ์เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	0 (0.0)	2 (11.1)	11 (61.1)	5 (27.8)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (5.4)	6 (16.2)	23 (62.2)	6 (16.2)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (0.9)	11 (9.9)	52 (46.8)	47 (42.3)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (1.8)	50 (15.0)	174 (52.1)	104 (31.1)	334 (100.0)

Chi - Square = 13.544, df = 9, Sig. = .139

จากตารางที่ 75 พบว่า Sig. > 0.05 จึงยอมรับ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

4.4 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตารางที่ 76

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ทั่วไป	บทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์ พัฒนา	พระสงฆ์ เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็น ผู้ประสานงาน	ประชาชนมี ส่วนร่วม ค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	3 (9.4)	0 (0.0)	17 (53.1)	12 (37.5)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	0 (0.0)	20 (21.7)	54 (58.7)	18 (19.6)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (.0)	22 (13.0)	87 (51.5)	60 (35.5)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (2.9)	27 (13.0)	102 (49.3)	72 (34.8)	207 (100.0)

Chi - Square = 31.970, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 76 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อ

ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานและเป็นผู้นำ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

4.5 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

ตารางที่ 77

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	บทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์พัฒนา	พระสงฆ์เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	3 (2.6)	15 (13.0)	60 (52.2)	37 (32.2)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	1 (0.5)	33 (15.1)	125 (57.3)	59 (27.1)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	3 (2.7)	15 (13.3)	47 (41.6)	48 (42.5)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.7)	6 (11.1)	28 (51.9)	18 (33.3)	54 (100.0)

Chi - Square = 13.802, df = 9, Sig. = .130

จากตารางที่ 77 พบว่า Sig. > 0.05 จึงยอมรับ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

4.6 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ตารางที่ 78

จำนวนและร้อยละของบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร	บทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน				รวม
	สงเคราะห์พัฒนา	พระสงฆ์เป็นผู้นำ	พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน	ประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก	
ไม่เคยได้รับเลย	1 (0.9)	16 (14.8)	59 (54.6)	32 (29.6)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (2.1)	22 (9.3)	134 (56.8)	75 (31.8)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (1.0)	20 (20.6)	40 (41.2)	36 (37.1)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.4)	11 (18.6)	27 (45.8)	19 (32.2)	59 (100.0)

Chi - Square = 14.252, df = 9, Sig. = .114

จากตารางที่ 78 พบว่า Sig. > 0.05 จึงยอมรับ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

4.7 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า แตกต่างกัน

ตารางที่ 79

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรใช้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรใช้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (3.6)	2 (3.6)	22 (39.3)	30 (53.6)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	0 (0.0)	2 (1.3)	35 (22.7)	117 (76.0)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	9 (6.4)	4 (2.9)	30 (21.4)	97 (69.3)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	4 (2.7)	9 (6.0)	19 (12.7)	118 (78.7)	150 (100.0)

Chi - Square = 33.311, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 79 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุดค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปเลย แต่ไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนเลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย

4.8 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 80

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสาร จากวิทยุทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	12 (21.4)	3 (5.4)	27 (48.2)	14 (25.0)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (1.3)	22 (14.3)	72 (46.8)	58 (37.7)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	12 (8.6)	30 (21.4)	72 (51.4)	26 (18.6)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	4 (2.7)	18 (12.0)	68 (45.3)	60 (40.0)	150 (100.0)

Chi - Square = 54.710, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 80 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุดค่อนข้างมาก และนาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนจากวิทยุทั่วไปเลย

4.9 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 81

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ค่อนข้างมาก	ควรรู้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	9 (16.1)	16 (28.6)	18 (32.1)	13 (23.2)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	4 (2.6)	38 (24.7)	53 (34.4)	59 (38.3)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	11 (7.9)	30 (21.4)	65 (46.4)	34 (24.3)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	7 (4.7)	17 (11.3)	57 (38.0)	69 (46.0)	150 (100.0)

Chi - Square = 38.649, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 81 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่

ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับ การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ก่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ควรใช้ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปเลย

4.10 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 82

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	16 (28.6)	16 (28.6)	11 (19.6)	13 (23.2)	56 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (3.9)	37 (24.0)	57 (37.0)	54 (35.1)	154 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	16 (11.4)	40 (28.6)	48 (34.3)	36 (25.7)	140 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	15 (10.0)	27 (18.0)	29 (19.3)	79 (52.7)	150 (100.0)

Chi - Square = 57.019, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 82 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปนาน ๆ ครั้ง นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อยและไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเลย และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปเลย

4.11 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า แตกต่างกัน

ตารางที่ 83

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรรใช้ เลย	นาน ๆ ควรร ใช้ครั้ง	ควรรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	7 (6.4)	4 (3.7)	33 (30.3)	65 (59.6)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (1.1)	11 (6.0)	41 (22.4)	129 (70.5)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	6 (4.3)	2 (1.4)	22 (15.6)	111 (78.7)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (14.9)	57 (85.1)	67 (100.0)

Chi - Square = 29.322, df = 9, Sig. = .001

จากตารางที่ 83 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ค่อนข้างมาก และไม่ควรรใช้

วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนเลย และนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากจากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง

4.12 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 84

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุชุมชน	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ควรรใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	14 (12.8)	6 (5.5)	46 (42.2)	43 (39.4)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	10 (5.5)	32 (17.5)	97 (53.0)	44 (24.0)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	6 (4.3)	17 (12.1)	78 (55.3)	40 (28.4)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	18 (26.9)	18 (26.9)	31 (46.3)	67 (100.0)

Chi - Square = 48.104, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 84 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด และนาน ๆ ควรใช้ครั้งส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนน้อยที่สุด ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย และไม่ควรใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนเลย

4.13 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 85
จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชน	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	17 (15.6)	11 (10.1)	46 (42.2)	35 (32.1)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	7 (3.8)	52 (28.4)	68 (37.2)	56 (30.6)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	7 (5.0)	19 (13.5)	65 (46.1)	50 (35.5)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	0 (0.0)	19 (28.4)	14 (20.9)	34 (50.7)	67 (100.0)

Chi - Square = 52.667, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 85 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุดและนาน ๆ ครั้ง และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนเลย

4.14 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 86

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน

การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุชุมชน	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	19 (17.4)	19 (17.4)	31 (28.4)	40 (36.7)	109 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	16 (8.7)	59 (32.2)	64 (35.0)	44 (24.0)	183 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	6 (4.3)	35 (24.8)	37 (26.2)	63 (44.7)	141 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	12 (17.9)	7 (10.4)	13 (19.4)	35 (52.2)	67 (100.0)

Chi - Square = 46.144, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 86 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด และไม่

ควรใช้วิธีการสื่อสารฯเลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อย
ค่อนข้างมากและนาน ๆ ควรใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุ
ชุมชนนาน ๆ ครั้ง

4.15 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า
แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า
ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า
แตกต่างกัน

ตารางที่ 87

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบ
เผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารฯ จากโทรทัศน์	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรใช้ เลย	นาน ๆ ควร ใช้ครั้ง	ควรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรใช้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	0 (0.0)	7 (38.9)	9 (50.0)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	0 (0.0)	2 (5.4)	12 (32.4)	23 (62.2)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	6 (5.4)	37 (33.3)	68 (61.3)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	13 (3.9)	9 (2.7)	50 (15.0)	262 (78.4)	334 (100.0)

Chi - Square = 36.177, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 87 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่ม
ตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสาร

เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด ก่อนข้างมาก และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย และนาน ๆ ควรใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง และค่อนข้างบ่อย

4.16 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 88

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารจากทัศน์	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรใช้เลย	นาน ๆ ควรใช้ครั้ง	ควรใช้ค่อนข้างมาก	ควรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	0 (0.0)	13 (72.2)	3 (16.7)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	3 (8.1)	4 (10.8)	16 (43.2)	14 (37.8)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (0.9)	23 (20.7)	51 (45.9)	36 (32.4)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	24 (7.2)	46 (13.8)	159 (47.6)	105 (31.4)	334 (100.0)

Chi - Square = 16.889, df = 9, Sig. = .050

จากตารางที่ 88 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง ก่อนข้างมาก และไม่ควรรใช้วิธีการสื่อสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย นาน ๆ ควรใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ก่อนข้างบ่อย

4.17 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 89

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การ
พัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสาร จากโทรทัศน์	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (11.1)	5 (27.8)	6 (33.3)	5 (27.8)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (16.2)	8 (21.6)	12 (32.4)	11 (29.7)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (3.6)	34 (30.6)	38 (34.2)	35 (31.5)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	19 (5.7)	54 (16.2)	137 (41.0)	124 (37.1)	334 (100.0)

Chi - Square = 20.173, df = 9, Sig. = 0.017

จากตารางที่ 89 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่ม
ตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสาร
เนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่
ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด
และค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด
นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ค่อนข้างบ่อย
และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นเลย
ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพท้องถิ่นจากโทรทัศน์เลย

4.18 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 90

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์

การเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	7 (38.9)	6 (33.3)	2 (11.1)	3 (16.7)	18 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	8 (21.6)	8 (21.6)	12 (32.4)	9 (24.3)	37 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (3.6)	32 (28.8)	48 (43.2)	27 (24.3)	111 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	34 (10.2)	74 (22.2)	83 (24.9)	143 (42.8)	334 (100.0)

Chi - Square = 48.818, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 90 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่

มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ้อยที่สุดค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ค่อนข้างบ้อย และ นาน ๆ คว้าใช้ครั้ง และไม่ควรวใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

4.19 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

ตารางที่ 91
จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
โดยตรงแบบเผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (6.3)	3 (9.4)	9 (28.1)	18 (56.3)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	0 (0.0)	11 (12.0)	34 (37.0)	47 (51.1)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (1.2)	2 (1.2)	31 (18.3)	134 (79.3)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	11 (5.3)	1 (0.5)	32 (15.5)	163 (78.7)	207 (100.0)

Chi - Square = 64.784, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 91 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย ค่อนข้างมากและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าเลย ส่วนใหญ่ไม่ได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

4.20 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 92

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	วิธีการสื่อสารผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	4 (12.5)	4 (12.5)	11 (34.4)	13 (40.6)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (6.5)	23 (25.0)	46 (50.0)	17 (18.5)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (2.4)	23 (13.6)	88 (52.1)	54 (32.0)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	16 (7.7)	23 (11.1)	94 (45.4)	74 (35.7)	207 (100.0)

Chi - Square = 40.233, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 92 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่าง

ที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด และไม่
ควรใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปเลย ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ใช้ครั้ง ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

4.21 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์
ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนา
ท้องถิ่น แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่าน
องค์การพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก
หนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่าน
องค์การพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 93
จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ทั่วไป	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	5 (15.6)	3 (9.4)	19 (59.4)	5 (15.6)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	9 (9.8)	30 (32.6)	31 (33.7)	22 (23.9)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	1 (0.6)	28 (16.6)	71 (42.0)	69 (40.8)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	16 (7.7)	40 (19.3)	72 (34.8)	79 (38.2)	207 (100.0)

Chi - Square = 24.960, df = 9, Sig. = .003

จากตารางที่ 93 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย ค่อนข้างมากและไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารฯเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย และนาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

4.22 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 94

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป	วิธีการสื่อสารผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	6 (18.8)	10 (31.3)	11 (34.4)	5 (15.6)	32 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	16 (17.4)	29 (31.5)	18 (19.6)	29 (31.5)	92 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	10 (5.9)	38 (22.5)	60 (35.5)	61 (36.1)	169 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	21 (10.1)	43 (20.8)	56 (27.1)	87 (42.0)	207 (100.0)

Chi - Square = 25.554, df = 9, Sig. = .002

จากตารางที่ 94 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่ม

ตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุดค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้การเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

4.23 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า แตกต่างกัน

ตารางที่ 95
จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
โดยตรงแบบเผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	2 (1.7)	5 (4.3)	32 (27.8)	76 (66.1)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	7 (3.2)	12 (5.5)	41 (18.8)	158 (72.5)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	0 (0.0)	30 (26.5)	83 (73.5)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (11.1)	0 (0.0)	3 (5.6)	45 (83.3)	54 (100.0)

Chi - Square = 36.967, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 95 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุดค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง และไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

4.24 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน

ตารางที่ 96

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรรใช้ เลย	นาน ๆ ควรร ใช้ครั้ง	ควรรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรรใช้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	15 (13.0)	17 (14.8)	50 (43.5)	33 (28.7)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	9 (4.1)	39 (17.9)	99 (45.4)	71 (32.6)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	11 (9.7)	68 (60.2)	34 (30.1)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (11.1)	6 (11.1)	22 (40.8)	20 (37.0)	54 (100.0)

Chi - Square = 29.666, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 96 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มี

การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

4.25 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 97
จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ ท้องถิ่น	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ ครั้ง ใช้ครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้ มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	19 (16.5)	30 (26.1)	46 (40.0)	20 (17.4)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	6 (2.8)	47 (21.6)	74 (33.9)	91 (41.7)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	0 (0.0)	16 (14.2)	53 (46.9)	44 (38.9)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (11.1)	8 (14.8)	20 (37.0)	20 (37.0)	54 (100.0)

Chi - Square =94.955, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 97 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นค่อนข้างบ่อย นาน ๆ ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

4.26 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 98

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรใช้เลย	นาน ๆ ครั้งใช้ครั้ง	ควรรใช้ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	23 (20.0)	35 (30.4)	21 (18.3)	36 (31.3)	115 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	19 (8.7)	45 (20.6)	61 (28.0)	93 (42.7)	218 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	5 (4.4)	34 (30.1)	41 (36.3)	33 (29.2)	113 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	6 (11.1)	6 (11.1)	22 (40.8)	20 (37.0)	54 (100.0)

Chi - Square = 36.953, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 98 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่ม

ตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับ การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้งค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด นาน ๆ ควรใช้ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นเลย

4.27 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน

ตารางที่ 99

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร	วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า				รวม
	ไม่ควรใช้เลย	นาน ๆ ควรใช้ครั้ง	ควรใช้ค่อนข้างมาก	ควรใช้มากที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	9 (8.3)	3 (2.8)	40 (37.0)	56 (51.9)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	2 (0.8)	12 (5.1)	43 (18.2)	179 (75.8)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	2 (2.1)	2 (2.1)	18 (18.6)	75 (77.3)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.4)	0 (0.0)	5 (8.5)	52 (88.1)	59 (100.0)

Chi - Square = 46.429, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 99 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด ก่อนข้างมาก และที่ไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารเลย และนาน ๆ ควรใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง

4.28 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน แตกต่างกัน

H_0 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนไม่แตกต่างกัน

H_1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน แตกต่างกัน

ตารางที่ 100

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชน
ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสาร จากนิตยสาร	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านผู้นำชุมชน				รวม
	ไม่ควรรู้ เลย	นาน ๆ คุ วรับครั้ง	ควรรู้ ค่อนข้างมาก	ควรรู้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	19 (17.6)	13 (12.0)	55 (50.9)	21 (19.4)	108 (100.0)
นาน ๆ คุ วรับครั้ง	2 (0.8)	38 (16.1)	111 (47.0)	85 (36.0)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	7 (7.2)	8 (8.2)	51 (52.6)	31 (32.0)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.4)	14 (23.7)	22 (37.3)	21 (35.6)	59 (100.0)

Chi - Square = 51.326, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 100 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารนาน ๆ คุวรับครั้ง ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารค่อนข้างบ่อย นาน ๆ คุวรับครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด และที่ไม่ควรรู้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านผู้นำชุมชนเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารเลย

4.29 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ตารางที่ 101

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสาร	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรรใช้ เลย	นาน ๆ ควรร ใช้ครั้ง	ควรรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	20 (18.5)	25 (23.1)	44 (40.7)	19 (17.6)	108 (100.0)
นาน ๆ ครั้ง	5 (2.1)	48 (20.3)	96 (40.7)	87 (36.9)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	4 (4.1)	9 (9.3)	42 (43.3)	42 (43.3)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	2 (3.4)	19 (32.2)	11 (18.6)	27 (45.8)	59 (100.0)

Chi - Square = 65.083, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 101 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ Ho ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด

และนาน ๆ คว้าใช้ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด
ค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารค่อนข้างบ่อย และ
ที่ไม่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับ การพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นเลย
ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารเลย

4.30 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น
แตกต่างกัน

Ho : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น
ไม่แตกต่างกัน

H1 : พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร
แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น
แตกต่างกัน

ตารางที่ 102

จำนวนและร้อยละของการมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการเปิดรับข่าวสาร
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสาร

การเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสาร	วิธีการสื่อสารฯ ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น				รวม
	ไม่ควรร เลย	นาน ๆ คว้า ใช้ครั้ง	ควรรใช้ ค่อนข้างมาก	ควรรใช้มาก ที่สุด	
ไม่เคยได้รับเลย	28 (25.9)	33 (30.6)	20 (18.5)	27 (25.0)	108 (100.0)
นาน ๆ คว้า ครั้ง	10 (4.2)	62 (26.3)	74 (31.4)	90 (38.1)	236 (100.0)
ได้รับค่อนข้างบ่อย	5 (5.2)	24 (24.7)	32 (33.0)	36 (37.1)	97 (100.0)
ได้รับบ่อยที่สุด	10 (16.9)	1 (1.7)	19 (32.2)	29 (49.2)	59 (100.0)

Chi - Square = 64.581, df = 9, Sig. = .000

จากตารางที่ 102 พบว่า Sig. < 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารน้อยที่สุด ก่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารค่อนข้างบ่อย และนาน ๆ ควรใช้ครั้ง และไม่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารเลย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

- เพื่อศึกษาการรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ
- เพื่อศึกษาผลของการรับข่าวสารการรับรู้ข้อมูลจากสื่อและสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
- เพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาชนบทที่ได้รับการเผยแพร่จากพระสังฆาธิการในชนบท
- เพื่อศึกษาแนวคิดและกระบวนการทัศน์ของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และศึกษา
- ความสัมพันธ์ระหว่างพระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์กับการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน
- ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ กับการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค
- ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาจริยธรรมและคุณธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภคของพระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นกับการทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น

- ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ กับแนวคิดและกระบวนทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนในประเด็นบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ พระสังฆาธิการ ได้แก่ เจ้าคณะภาค รองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส และรองเจ้าอาวาส และผู้ช่วยเจ้าอาวาส โดยเลือกศึกษาพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชน และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนในเขตที่ตั้งของวิทยาเขตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค ซึ่งมีทั้งหมด 25 แห่ง จำนวน 500 ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบายลักษณะภูมิหลังทางประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ ผลของการรับข่าวสารการรับรู้ข้อมูลของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ ไปใช้ในการเผยแผ่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม ของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแผ่ของพระสังฆาธิการ แนวคิดและกระบวนทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนในประเด็นเกี่ยวกับบทบาทของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นของพระสังฆาธิการ และใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ ค่าไคสแควร์ จากการศึกษาสรุปดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภูมิหลังทางประชากรศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 500 รูป ส่วนใหญ่มีอายุ 50 – 59 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.6 พรรษาที่บวชต่ำกว่า 20 พรรษา คิดเป็นร้อยละ 27.6 มีตำแหน่งเป็นเจ้าอาวาส คิดเป็นร้อยละ 36.8 และมีการศึกษาสูงสุดทางโลกระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.2 ทางธรรมระดับนักธรรมเอก คิดเป็นร้อยละ 94.0 ทางบาลีระดับเปรียญ 1 – 4 คิดเป็นร้อยละ 59.4

ตอนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

จากการศึกษาการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ของพระสังฆาธิการ พบว่า ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.52 และเมื่อพิจารณาการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อต่าง ๆ โดยรวม ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ ค่อนข้างบ่อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.69

ตอนที่ 3 ผลของการรับข่าวสารการรับรู้ข้อมูลของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแผ่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จากการศึกษาการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแผ่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโภค พบว่าส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแผ่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 2.62 และเมื่อพิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนไปใช้ในการเผยแผ่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.14

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแผ่ของพระสังฆาธิการ

จากการศึกษาการเผยแผ่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพท้องถิ่นของพระสังฆาธิการด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชน และสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณสุขปโภค พบว่าส่วนใหญ่มีส่วนทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ได้รับจากการเผยแผ่ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.47 และเมื่อพิจารณาจากการที่เผยแผ่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของพระสังฆาธิการในด้านประเด็นต่าง ๆ แล้ว ส่วนใหญ่มีส่วนช่วยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมเพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.12

ตอนที่ 5 แนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

แนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ศึกษาในประเด็นบทบาทของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของพระสังฆาธิการ

จากการศึกษาบทบาทของพระสังฆาธิการเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยสังเคราะห์พัฒนา พระสงฆ์เป็นผู้นำ พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาค่อนข้างมาก พบว่าส่วนใหญ่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.0 และ

การศึกษาวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยการอบรมชี้แนะแก่ประชาชนโดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน ให้การอบรมชี้แนะผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น และผ่านวิทยุชุมชน และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น พบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยให้การอบรมชี้แนะแก่ประชาชนโดยตรงแบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.63 และเมื่อพิจารณาจากการใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนในประเด็นต่าง ๆ แล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม ระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.15

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 พระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นดังนี้

พระสังฆาธิการที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก

วิทยุทั่วไปบ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป
วิทยุชุมชนบ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี
โทรทัศน์บ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุ 40 - 49 ปี
หนังสือพิมพ์ทั่วไปบ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุ 40 - 49 ปี
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุ 60 - 69 ปี
นิตยสารบ้อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีอายุ 60 - 69 ปี และ 70 ปีขึ้นไป

พระสังฆาธิการที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสารแตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก

วิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกิน ประถมศึกษา
วิทยุชุมชนบ่อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกิน ประถมศึกษา
โทรทัศน์บ่อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกิน ประถมศึกษา
หนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุดและนาน ๆ ครั้ง	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกินประถมศึกษา
หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกินประถมศึกษา
นิตยสารบ่อยที่สุด	ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับไม่เกิน ประถมศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน เป็นดังนี้

พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านการศึกษาและฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และด้านการสาธารณสุขปโภคแตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้าน

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมากและไม่ได้นำไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปเลย

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก น้อย และไม่เคยมีการนำข้อมูลข่าวสารจากวิทยุไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปเลย

การพัฒนาสาธารณสุขปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณสุขปโภค แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

การพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์ แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก และไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

การพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแผ่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแผ่ด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

การพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปน้อยที่สุด

ผลของการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น แตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปใช้ในการเผยแพร่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกแตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปใช้ในการเผยแพร่ด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมากและปานกลาง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นน้อยที่สุด

การให้บริการสาธารณสุขปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านการศึกษา และฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณสุขปโภคแตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

การพัฒนาสาธารณสุขปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

สมมติฐานข้อที่ 3 ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานในการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณสุขปโภค แตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การ

อนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้าน

การศึกษาและฝึกอบรมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษา และฝึกอบรมมาก

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อมมาก

การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การให้บริการสังคมสงเคราะห์มาก

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก

การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูล ข่าวสารไปใช้ในด้าน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้านมาก

การพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้าน การพัฒนา สาธารณูปโภคมาก

สมมติฐานข้อที่ 4 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก สื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีแนวคิดและกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจาก วิทยุทั่วไป โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นิตยสาร แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการ พัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน

พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน พระสงฆ์เป็นผู้นำ และสงเคราะห์พัฒนา แตกต่างกัน พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสังฆาธิการเป็นผู้ประสานงาน ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง

- โดยพระสงฆ์เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

- โดยสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปแตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน พระสงฆ์เป็นผู้นำ และสงเคราะห์พัฒนาแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

- โดยพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน พระสงฆ์เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

- ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด และไม่ควรรใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุดและค่อนข้างมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่างกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด และไม่เคยใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่าง กัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด

- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

ผลการทดสอบสมมติฐานพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารแตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น แตกต่าง กัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

- โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

- ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง

- ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

- ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากนิตยสารบ่อยที่สุด

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลเพิ่มเติมได้ตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
 สมมติฐานข้อที่ 1 พระสังฆาธิการที่มีภูมิหลังทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ที่มีอายุ วุฒิการศึกษาแตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตบ้อยที่สุด จากวิทยุชุมชน มีอายุต่ำกว่า 40 ปี โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีอายุ 40 – 49 ปี หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นิตยสาร และวิทยุทั่วไป มีอายุ 60 – 69 ปี และ 70 ปีขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตบ้อยที่สุดจากสื่อวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร บ้อยที่สุด ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับไม่เกินประถมศึกษา

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก คืออายุ 60 – 69 ปี และ 70 ปีขึ้นไป จะเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อวิทยุทั่วไป และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย คือมีอายุ 40 – 49 ปี จะเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน ย่อมมีแนวคิด ค่านิยมทัศนคติ และพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน ตามสถานะภาพความเป็นอยู่ และความสนใจของกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่ม กล่าวคือ คนที่มีอายุมากมักเปิดรับข่าวสารเพื่อแสวงหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์และตอบสนองความต้องการและจุดประสงค์ของตน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลของ เดอร์ เฟลอร์¹ ที่ว่า คนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ และการศึกษา แตกต่างกัน ย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับทฤษฎีการเปิดรับข่าวสาร² ที่ว่า กลุ่มตัวอย่างเลือกเปิดรับข่าวสารตามความสนใจ หรือเลือกรับข่าวสารที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความเชื่อและทัศนคติของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของวิลเบอร์ ชแรมป์ ที่ว่า การเลือกรับสาร ผู้รับสารจะแสวงหาข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตน

¹ เดอร์ เฟลอร์ (De Fleur), Melvin L, **Theories of Mass Communication**, Second Edition, (New York : Devid Mckay Co., 1970), pp. 122 – 124.

² พิระ จิระ โสภณ, “ทฤษฎีสื่อสารมวลชน” ใน **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 11**, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537).

สมมติฐานข้อที่ 2 พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีผลของการรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพระสังฆาธิการไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า

พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสารแตกต่างกัน จะมีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ด้านต่าง ๆ ดังนี้

วิทยุทั่วไป ส่วนใหญ่นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในด้าน

การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาก และไม่ได้นำไปใช้เลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อวิทยุทั่วไปเลย

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปบ่อยที่สุด

การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไปค่อนข้างบ่อย

วิทยุชุมชน ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในด้าน

การศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การให้บริการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนค่อนข้างบ่อย

การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

โทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในด้าน

การให้บริการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด

ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์เลย

หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร ส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้ไปใช้ในด้าน

การศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการพัฒนาสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภคมาก ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตบ้อยที่สุด

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ทั่วไป และนิตยสารมาก จะมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค บ่อยที่สุด

ส่วนวิทยุชุมชนส่วนใหญ่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในด้านต่าง ๆ บ่อยที่สุด และค่อนข้างบ่อย

สำหรับโทรทัศน์ ส่วนใหญ่นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปใช้ในด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมมาก จะมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากโทรทัศน์มาก ส่วนการศึกษาและอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน และการพัฒนาสาธารณูปโภค ส่วนใหญ่ไม่เคยเปิดรับข่าวสารด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อโทรทัศน์เลย

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสื่อดังกล่าวเป็นสื่อสิ่งพิมพ์และเป็นสื่อชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งสื่อดังกล่าวสามารถเข้าถึงชุมชน และเสนอข่าวสารสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตมากและมีการนำไปในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ บ่อยที่สุด และค่อนข้างบ่อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี กลุ่มสังคม โดย เดอ เฟลอร์¹ ที่ว่า ประชาคมที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน จะแสดงพฤติกรรมการสื่อสารที่คล้ายคลึงกัน คือมีการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชนตามความชอบ ความสนใจ ต่อสื่อประเภทต่าง ๆ ในแนวทางเดียวกัน และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารของวิลเบอร์ ชเรมปี ที่ว่า การเลือกสรรในการเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ผู้รับสารจะมีกระบวนการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ที่ไม่เหมือนกัน คือจะเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจข่าวสารตามเนื้อหาที่สอดคล้องกับความเชื่อ ทศนคติ และความสนใจของตนเอง

¹ อ่างแล้ว, เดอ เฟลอร์ (De Fleur), Melvin L, *Theories of Mass Communication*, p.122 – 124.

สมมติฐานข้อที่ 3 ในการพัฒนาท้องถิ่นแต่ละด้าน พระสังฆาธิการที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่ในด้านการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณสุขปโภค มาก ส่วนใหญ่จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณสุขปโภค มากด้วย

จะเห็นได้ว่า การที่พระสังฆาธิการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านการศึกษาและฝึกอบรม การพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม การให้บริการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน การพัฒนาสาธารณสุขปโภค มาก จะทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ที่นำมาเผยแพร่ มากด้วย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพระสงฆ์ยังมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นศูนย์รวมทางจิตใจของประชาชน โดยเฉพาะในชนบทพระสงฆ์ยังมีบทบาทและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีกลุ่มสังคมของเคอร์เฟอร์¹ ที่ว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางสังคมคล้ายคลึงกัน จะมีแนวคิดและพฤติกรรมการสื่อสารที่คล้ายคลึงกัน จึงมีความสนใจหรือมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน และสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาท¹ ที่ว่า บทบาทเป็นแบบแผนของความต้องการ เป้าประสงค์ ความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำของสมาชิกชุมชน จะต้องเป็นตามคุณลักษณะของตำแหน่งนั้น หรือบทบาทเป็นสิทธิหน้าที่ในการกระทำของบุคคลนั้นที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ ในสังคมตามสถานภาพของตนเอง

¹ อ่างแล้ว, ถวิล ธาราโกษย์, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2532).

สมมติฐานข้อที่ 4 พระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน จะมีแนวคิด และกระบวนการทัศนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า

พระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนไม่แตกต่างกัน

ส่วนพระสังฆาธิการที่มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ทั่วไป แตกต่างกัน จะมีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน พระสงฆ์เป็นผู้นำ และสงเคราะห์พัฒนาแตกต่างกัน โดยวิทยุชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทโดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง พระสงฆ์เป็นผู้นำ และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด และค่อนข้างบ่อย และหนังสือพิมพ์ทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทฯ โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และสงเคราะห์พัฒนา ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเลย พระสงฆ์เป็นผู้ประสานงาน เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปนาน ๆ ครั้ง

จะเห็นได้ว่าพระสังฆาธิการที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสังฆาธิการเป็นผู้ประสานงาน ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนนาน ๆ ครั้ง พระสงฆ์เป็นผู้นำ ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารบ่อยที่สุด และสงเคราะห์พัฒนาส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารบ่อยที่สุด และค่อนข้างบ่อย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะพระสงฆ์มีการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด และค่อนข้างบ่อย จะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นและความต้องการของท้องถิ่นเป็นอย่างดี ดังนั้น จึงได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นจากสื่อวิทยุชุมชนมาเผยแพร่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำปรึกษาในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนแก่ชุมชนหรือท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะมีบทบาทเป็นผู้นำและเป็นผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเป็นผู้ประสานงานในการพัฒนาท้องถิ่น โดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานนั้น อาจเป็นเพราะประชาชนในชุมชนได้มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นจากวิทยุชุมชน จึงมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนของตน จึงเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองค่อนข้างมาก ดังนั้น พระสงฆ์จึงมีบทบาทเป็นผู้ประสานงานให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยประชาชนมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก และโดยการสงเคราะห์พัฒนามาก ส่วนใหญ่ไม่เคยมีการเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความแตกต่างในการนำเสนอข่าวสารของสื่อ คือ สื่อท้องถิ่นเป็นสื่อมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นและความต้องการของท้องถิ่นเป็นอย่างดี จึงมีการนำเสนอข่าวสารที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และมีความเข้าใจของท้องถิ่นมากกว่าสื่ออื่น ๆ ดังนั้น การเลือกเปิดรับข่าวสารของคนในชุมชนย่อมมีการเลือกสารเลือกเปิดรับข่าวสารตามความต้องการความเชื่อที่สอดคล้องกับสภาพความจริงของชุมชน จึงไม่เคยเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย

ส่วนบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยพระสงฆ์เป็นผู้ประสานงานและเป็นผู้นำ ส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตนาน ๆ ครั้งนั้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความแตกต่างทางสภาพของแต่ละบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสภาพการเป็นผู้นำหรือผู้ประสานงานย่อมต้องมีการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาตนเองแก่ประชาชนในชุมชนหรือท้องถิ่น จึงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่ออื่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีบทบาท¹ ที่ว่า บทบาทเป็นแบบแผนของความต้องการ เป้าประสงค์ ความเชื่อทัศนคติ ค่านิยม และการกระทำของสมาชิกที่ชุมชนจะต้องเป็นไปตามคุณลักษณะของตำแหน่งนั้นหรือบทบาทเป็นสิทธิหน้าที่ในการกระทำของบุคคลหนึ่งที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ ในสังคมตามสภาพของตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีการเปิดรับข่าวสารของวิลเบอร์ ชแรมม์² ที่ว่าการเลือกสรรในการรับข่าวสารต่าง ๆ ผู้รับสารจะมีกระบวนการรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ความต้องการ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ที่ไม่เหมือนกัน คือจะเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจข่าวสารตามเนื้อหาที่สอดคล้องกับความเชื่อทัศนคติ และความสนใจของตนเอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนจากสื่อมวลชนและสื่อท้องถิ่นจึงมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน ที่ว่า ในการพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองที่ยั่งยืน ต้องอาศัยปัจจัยและด้านกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรชาวบ้าน สื่อ ทรัพยากร บุคคล ระบบวัฒนธรรมท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีความคิดเห็นว่า ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ การสื่อสารโดยตรงแบบเผชิญหน้ากัน ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น² ว่า การที่จะพัฒนาชาวบ้านหรือประชาชนให้เกิด

¹ อ่างแล้ว, ถวิล ธาราโกชย์, *จิตวิทยาสังคม*, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2532).

² อ่างแล้ว, เกศินี จุฑาวิจิตร, *การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*, 2540, หน้า 28.

กระบวนการเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองและการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนหรือสังคม คือ ระบบวัฒนธรรมของชุมชน ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติ และทรัพยากรท้องถิ่น และเครือข่ายการสื่อสาร คือการสื่อสารภายในชุมชนหรือท้องถิ่น

สำหรับพระสังฆาธิการที่เปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร แตกต่างกัน จะมีวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น ผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้ามากที่สุด และนาน ๆ ครั้ง และผ่านผู้นำชุมชน องค์กรพัฒนาท้องถิ่น และสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากวิทยุทั่วไปและวิทยุชุมชนบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่นและผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุดจากโทรทัศน์บ่อยที่สุด และผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า และผ่านการพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ทั่วไปค่อนข้างบ่อย ผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด และไม่เคยใช้วิธีการสื่อสารเลย ส่วนใหญ่ไม่เคยได้เปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปเลย และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ทั่วไปบ่อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า และผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบ่อยที่สุด ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่นและสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นนาน ๆ ครั้ง

กลุ่มตัวอย่างควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาฯ โดยตรงแบบเผชิญหน้า และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นมากที่สุด ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารบ่อยที่สุด และผ่านผู้นำชุมชนมากที่สุด ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารฯ จากนิตยสารนาน ๆ ครั้ง

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยตรงแบบเผชิญหน้าผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์กรพัฒนาท้องถิ่น และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่น มากที่สุดและนาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุทั่วไป วิทยุชุมชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ทั่วไป หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น และนิตยสาร บ่อยที่สุดและนาน ๆ ครั้ง

ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนจากสื่อมวลชน และสื่อท้องถิ่น จึงมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืน ที่ว่า ในการพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาตนเองที่ยั่งยืนต้องอาศัยปัจจัยหลายด้าน เช่น กระบวนการเรียนรู้ขององค์กรชาวบ้าน สื่อ ทรัพยากรบุคคล ระบบวัฒนธรรมท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างจึงมีความคิดเห็นว่าการใช้วิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การสื่อสารโดยตรงแบบเผชิญหน้า ผ่านผู้นำชุมชน ผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น และผ่านสื่อมวลชนท้องถิ่นให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารกับการพัฒนาท้องถิ่น¹ ว่า การที่จะพัฒนาชาวบ้านหรือประชาชนให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและการพัฒนาที่ยั่งยืนต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนหรือสังคม คือ วัฒนธรรมของชุมชน ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรท้องถิ่น และเครือข่ายการสื่อสาร คือ การสื่อสารภายในชุมชนหรือท้องถิ่น

5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน” จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน ผลของการรับข่าวสาร การรับรู้ข้อมูลจากสื่อและสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรม เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนและศึกษาแนวคิดและกระบวนการทัศน์ของพระสังฆาธิการ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนโดยศึกษาบทบาทเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนและวิธีการสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืนของพระสังฆาธิการ ผู้วิจัยเห็นว่าพระสงฆ์ในฐานะที่เป็นองค์กรซึ่งเป็นตัวแทนทางพระพุทธศาสนา มีความสำคัญใกล้ชิดประชาชน ได้รับความศรัทธาเป็นที่ยอมรับและเชื่อฟังของประชาชน จึงยังมีบทบาทต่อวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในชนบทและยังมีบทบาทสูงต่อการพัฒนาสังคมและชุมชน จึงมีข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ดังนี้

¹ อ่างแล้ว, เกศินี จุฑาวิจิตร, การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น, หน้า 28.

1. หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต การพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้นำท้องถิ่นได้มีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนในชุมชนหรือท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม และการจัดกิจกรรมร่วมกัน เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและท้องถิ่นให้มากขึ้น
3. ควรให้มีการศึกษาและอบรมเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนที่ยั่งยืนแก่ประชาชน ผู้นำชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไปเผยแพร่แก่ประชาชนในชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ควรส่งเสริมให้พระสงฆ์หรือพระสงฆ์ โดยเฉพาะในชนบทให้มีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร การศึกษา และอบรม เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน และมีโอกาสได้เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาชุมชน ผ่านสื่อชุมชนให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

1. ภาษาไทย

- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. ภาควิชาการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2540.
- กิติมา สุรสนธิ. ความรู้ทั่วไปทางการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- ขวัญเรือน กิตติวัฒน์. แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการสื่อสาร. ในพลศาสตร์ของการสื่อสาร, หน่วยที่ 2, นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- จุมพล รอดคำดี. แนวคิดวิทยุชุมชน. คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์. วิทยุคมนาคมสื่อมวลชนไทย. กรุงเทพฯ : พุทธบูชาการพิมพ์, 2526.
- ถวิล ชาราโกชน์. จิตวิทยาสังคม, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2532.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. ทฤษฎีบทบาท. 2538.
- ธีระพล อรุณะกสิกร และคณะ. สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2540.
- บำรุง สุขพรรณ. พฤติกรรมการรับฟังข่าวสารวิทยุกระจายเสียงและที่มีผลต่อการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยุกระจายเสียง กองอำนวยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ(กรป.กลาง) จังหวัดเชียงราย. 2523.
- บำรุง สุขพรรณ. อิทธิพลของสื่อมวลชนในการเสริมสร้างความร่วมมือและการมีส่วนร่วม กระบวนการพัฒนาชนบท. 2530.
- ประมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ปรีชา เปี่ยมพงษ์สานต์. “การพัฒนาที่ยั่งยืน”, ในวิธีวิทยาศึกษาสังคมไทย : วิธีใหม่แห่งการพัฒนา. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมองค์กรพัฒนาเอกชนไทย, 2537.
- พินิจ ลากษณานนท์. บทบาทพระสงฆ์ในการพัฒนาชนบท. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

- พระศรีสุทธีโมลี. **บทบาทของพระสงฆ์ในสังคมไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิद्या
นุกุล, 2516.
- พรทิพย์ พิมลสินธุ์. **หลักและทฤษฎีการสื่อสาร : ผู้รับสาร**. ในเอกสารการสอนชุดวิชานิเทศศาสตร์,
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537. (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง
พ.ศ. 2542)
- พีระ จิระโสภณ. **“ทฤษฎีสื่อสารมวลชน” ใน หลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 11** (นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537).
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525**. พิมพ์ครั้งที่ 6, กรุงเทพฯ:
บริษัทอักษรเจริญทัศน์ จำกัด, 2539.
- วารสารธรรมศาสตร์. **แนวความคิดปฏิรูปการปกครองส่วนท้องถิ่น**. ปีที่ 23, ฉบับที่ 2, (พฤษภาคม–
สิงหาคม 2540)
- ศิริวรรณ สวัสดิ์สุข. **แนวทางการกำหนดนโยบายและแผนการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ
บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีความพึงพอใจ และพฤติกรรม
การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและจากสื่อบุคคลของคณะกรรมการบริหารส่วน
ตำบล, 2541.**
- สงวน สุทธิเลิศอรุณและคณะ. **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
อักษรบัณฑิต, 2529.
- สมพร เทพสิทธิ์า. **บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาชุมชน**. กรุงเทพฯ : สภาอุรวุทธิกสมาคม
แห่งชาติ, 2538.
- สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. **ความรู้เพื่อการพัฒนา**. รายงาน
พัฒนาการโลก, พ.ศ. 2541.
- สุทธิพงษ์ ภูเมืองปาน. **การศึกษาศักยภาพของระบบการบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาชุมชน
ศึกษาเฉพาะจังหวัดเชียงราย**. 2543.
- สุภางศ์ จันทวานิช และวิศนี ศิลตระกูล. **“การพัฒนาแนวคิดและเครื่องชี้วัดสังคมและคุณภาพ
ชีวิตในต่างประเทศ” ในการพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย**. กรุงเทพฯ :
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2539.
- เอกสารประกอบการสัมมนา. **บทบาทของพระสงฆ์ : ผู้นำสังคม ในการอนุรักษ์มรดก
ศิลปวัฒนธรรมไทย**. สำนักส่งเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2542.

เอกสารประชุมวิชาการประเพณี. การพึ่งพาตนเองตามแนวพระราชดำริ. กองทัพอเรือ-มหิดล-
ธรรมศาสตร์-เกษตรศาสตร์, ครั้งที่ 8, 2543.

2. ภาษาอังกฤษ

John C. Merrill and Ralph L. Lowenstein. **Media Message and Man, New Perspect in
Communion.** New York : David Mekay Company Inc., 1971.

De Fleur, Melvin L. **Theories of Mass Communication.** Second Edition, New York : Devid
Mckay Co., 1970.

Katz E. and Paul, Lazasfeld. **Personal Influence.** New York: The Press, 1955. P 27.

Rogers. Everett M. Shoemaker, Floyed F. **Communication of Innovatons : A. Crose-
Cultural Approach.** New York : The Free Press, 1971.

ภาคผนวก

ผนวก ก

แบบสอบถาม

การวิจัย เรื่อง “การรับข่าวสารเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ
เพื่อยกระดับสถานภาพความเป็นอยู่ของประชาชนและการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน”
ของสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำชี้แจง : กรุณากรอกข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ หรือทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่องว่างที่ตรง ตาม
ข้อเท็จจริง หรือตรงตามความคิดเห็นของพระคุณท่าน

ตอนที่ 1 : ภูมิหลัง

1. วัดที่พระคุณท่านจำพรรษา อยู่ในจังหวัด .....
2. อายุของพระคุณท่านในปัจจุบัน ..... ปี
3. พรรษาของพระคุณท่านถึงปัจจุบัน ..... พรรษา
4. สมณศักดิ์ของท่านที่ได้รับในปัจจุบัน.....
5. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

☐ เจ้าอาวาส	☐ รองเจ้าอาวาส
☐ เจ้าคณะ	☐ อื่น ๆ .....
6. วุฒิการศึกษาสูงสุดทางโลกของพระคุณท่าน

☐ 1. น้อยกว่าประถมศึกษา	☐ 2. ประถมศึกษาตอนต้น
☐ 3. ประถมศึกษาตอนปลาย	☐ 4. มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 6. อนุปริญญา / ปวช. / ปวส.)
☐ 7. ปริญญาตรี	☐ 8. สูงกว่าปริญญาตรี

7. วุฒิกการศึกษาสูงสุดทางธรรมของพระคุณท่าน

1. ยังไม่มีวุฒิกการศึกษาทางธรรม   2. นักธรรมตรี
3. นักธรรมโท   4. นักธรรมเอก

8. วุฒิกการศึกษาสูงสุดทางบาลีของพระคุณท่าน

0. ยังไม่มีวุฒิกการศึกษาทางบาลี
จบเปรียญ ..... (ระบุระดับเปรียญ 1 ถึง 9)

ตอนที่ 2 : การเปิดรับข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

9. พระคุณท่าน ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต จากสื่อต่าง ๆ ต่อไปนี้ในระดับใด (กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ)

สื่อ	ระดับความถี่			
	ได้รับบ่อยที่สุด	ได้รับค่อนข้างบ่อย	นาน ๆ ได้รับครั้ง	ไม่มี / ไม่เคยได้รับเลย
9.1 วิทยุทั่วไป				
9.2 วิทยุชุมชน				
9.3 โทรทัศน์				
9.4 หนังสือพิมพ์ทั่วไป				
9.5 หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น				
9.6 นิตยสาร				

ตอนที่ 3 : ผลของการรับข่าวสารของพระสังฆาธิการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตจากสื่อมวลชน

10. พระคุณท่าน นำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต จากสื่อเหล่านั้น ไปใช้ในการเผยแพร่เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านต่าง ๆ ให้กับชาวบ้านในระดับใด (กรุณาตอบทุกข้อ)

การพัฒนาท้องถิ่น	ระดับที่พระคุณท่านนำข้อมูลข่าวสารไปใช้			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ใช้เลย
10.1 ด้านการศึกษาและฝึกอบรม				
10.2 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง				
10.3 ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				
10.4 ด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์				
10.5 ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				
10.6 ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				
10.7 ด้านการพัฒนาสาธารณสุขปโภค				

ตอนที่ 4 : การมีส่วนร่วม การรวมกลุ่ม การจัดกิจกรรมของชาวบ้าน เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่นจากการเผยแพร่ของพระสังฆาธิการ

11. พระคุณท่านคิดว่า จากการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้นั้น มีส่วน ช่วยทำให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม รวมกลุ่ม หรือจัดกิจกรรม เพื่อระดมภูมิปัญญาในการพัฒนาท้องถิ่น ของตนเองในระดับใด (กรุณาตอบทุกข้อ)

การเผยแพร่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	ระดับการมีส่วนร่วมของชาวบ้าน			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีเลย
11.1 การเผยแพร่ด้านการศึกษาและฝึกอบรม				
11.2 การเผยแพร่ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียง				
11.3 การเผยแพร่ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนและสิ่งแวดล้อม				
11.4 การเผยแพร่ด้านการให้บริการสังคมสงเคราะห์				
11.5 การเผยแพร่ด้านการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม				
11.6 การเผยแพร่ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชาวบ้าน				
11.7 การเผยแพร่ด้านการพัฒนาสาธารณสุขโปศ				

ตอนที่ 5 : แนวคิดและกระบวนการทัศน์เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน

12. พระคุณท่านคิดว่า พระสังฆาธิการควรจะมีบทบาทอย่างไร **มากที่สุด** เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน (ตอบเพียงคำตอบเดียว)

1. พระสังฆาธิการควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยที่ท่านเองเป็นผู้จัดหาทรัพยากรและบริหารโครงการพัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วยตัวท่านเอง ชาวบ้านควรเพียงแต่เป็นสมาชิกผู้หนึ่งที่เข้าร่วมกิจกรรมของท่าน ภายใต้กรอบของเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ที่ท่านกำหนดขึ้น ชาวบ้านไม่ควรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ

2. พระสังฆาธิการควรเป็นผู้นำชาวบ้านให้เข้ามาทำกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ โดยท่านควรเป็นผู้คิดค้นโครงการ หรือติดต่อโครงการพัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ มาดำเนินการ โดยเปิดโอกาสให้ชาวบ้านเข้าร่วมปรึกษาหารือบ้าง แต่ส่วนใหญ่ชาวบ้านน่าจะคล้อยตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านมากกว่าจะคิดค้นกันขึ้นเอง

3. พระสังฆาธิการควรเป็นผู้ประสานงานให้ภาครัฐและเอกชนเข้ามาดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่น และ ท่านจะร่วมมือกับผู้นำชาวบ้านในการชักจูงชาวบ้านให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง โดยชาวบ้านควรจะมีส่วนร่วมค่อนข้างมาก

4. ชาวบ้านควรเป็นผู้คิดค้นโครงการ ลงมือดำเนินโครงการ และรับผิดชอบผลของโครงการด้วยตนเอง โดยพระสังฆาธิการควรทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงที่คอยให้คำแนะนำปรึกษาและประสานการสนับสนุนจากภายนอกตามที่ชาวบ้านเห็นชอบร่วมกัน รวมทั้งท่านควรกระตุ้นเร่งเร้าให้ชาวบ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา

13. พระคุณท่านคิดว่า การสื่อสารเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน ให้แก่ชาวบ้านนั้น พระสังฆาธิการ ควรใช้วิธีการสื่อสารต่าง ๆ ต่อไปนี้ในระดับใด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (กรุณาตอบทุกข้อ)

วิธีการสื่อสาร	ระดับที่ควรใช้			
	ควรใช้มากที่สุด	ควรใช้ค่อนข้างมาก	นาน ๆ ควรใช้ครั้ง	ไม่ควรใช้เลย
13.1 ให้การอบรม ชี้นำแก่ประชาชนโดยตรง แบบเห็นหน้าเห็นตาซึ่งกันและกัน เช่น การเทศน์ การให้คำแนะนำ การสั่งสอน เป็นต้น				
13.2 ให้การอบรม ชี้นำผ่านผู้นำชุมชน และให้ผู้นำชุมชนนำหลักการไปถ่ายทอดให้ประชาชนอีกต่อหนึ่ง				
13.3 ให้การอบรม ชี้นำผ่านองค์การพัฒนาท้องถิ่น เช่น คณะกรรมการหมู่บ้าน คณะกรรมการตำบล คณะกรรมการพัฒนาอำเภอ เป็นต้น โดยมีผู้นำชุมชนคอยติดตามผลให้ตามที่พระคุณท่านชี้นำ				
13.4 ให้การอบรม ชี้นำผ่านวิทยุชุมชน หรือหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น				

ขอกราบขอบพระคุณที่พระคุณท่านให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติหัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ นายบำรุง ชื่อสกุล สุขพรรณ
ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 33/1032 หมู่บ้าน ต.รวมโชค ซอยโชคชัย 4 ซอย 24 เขตลาดพร้าว
กรุงเทพฯ 10230 โทร. 0-2538-1446
ที่ทำงาน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
โทรศัพท์ 0-2613-2704
2. ประวัติการศึกษา
  - เตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนโพธิสารศึกษา พ.ศ.2506
  - ประกาศนียบัตรวิชาการหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2514
  - วารสารศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2517
  - สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2522
  - ประกาศนียบัตรการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยทุนสหประชาชาติ ณ กรุงมนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ค.ศ.1984 (ทุน UNDP.)
  - ศึกษาดูงานประเทศต่าง ๆ ด้านสื่อสารมวลชน สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และการศึกษา ดังนี้
  - สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐรัสเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองปักกิ่ง เมืองคุนหมิง เมืองเซี่ยงไฮ้ เมืองฮ่องกง เมืองกัวหลิน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน (ไต้หวัน) สาธารณรัฐเยอรมัน เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ออสเตรีย ประชาธิปไตย ประชาชนเกาหลี (เกาหลีเหนือ) สาธารณรัฐประชาชนเกาหลี (เกาหลีใต้) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) สาธารณรัฐประชาชนเวียดนาม เซี่ยงไฮ้ ออสเตรเลีย เป็นต้น เพิ่มความรู้ประสบการณ์การบริหารและการจัดการให้มีประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างดียิ่ง
3. ตำแหน่งปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 สาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
4. ตำแหน่งบริหาร ในอดีตดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักเสริมศึกษา และบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 4 สมัย
  - สมัยที่ 1 2534-2537
  - สมัยที่ 2 2537-2540
  - สมัยที่ 3 2543-2545

- สมัยที่ 4 2546-14 พฤษภาคม 2549
- บริหารงานและจัดการฝึกอบรม มุ่งผลงานเป็นสำคัญ “ผลงานก้าวหน้า พัฒนามวลชน ก้าวไกล เสริมศึกษา : มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อมวลชน”
- 5. ผลงานด้านการบรรยายและตำแหน่งวิชาการ
  - รองศาสตราจารย์ ในคณะวารสารศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2526
  - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ในคณะวารสารศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2523
  - อาจารย์ประจำ ในคณะวารสารศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.2517
  - (เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2507 สังกัดกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย
  - โอนมารับราชการที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ.2513 สังกัดกองห้องสมุด สำนักงาน
  - เลขาธิการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)
- 6. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และรางวัลพิเศษ
  - ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เหรียญจักรพรรดิมาลา ปี พ.ศ.2532
  - ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพาย ชั้นมหาประถมภรณ์ช้างเผือก (ม.ว.ช. ปี 2542)
  - ได้รับการเชิดชูเกียรติเป็นนักบริหารดีเด่นประเภทข้าราชการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม จาก มูลนิธิพัฒนาสังคม เมื่อปี พ.ศ.2538
  - ได้รับเข็มเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี 2546
  - ได้รับการประกาศเกียรติคุณรางวัล “เพชรสยาม” จากมหาวิทยาลัยสถาบันราชภัฏจันทรเกษม 2547
  - ได้รับเกียรติบัตรเป็นศิษย์เก่าดีเด่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในโอกาส 70 ปี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2547
  - ได้รับโล่เกียรติคุณและประกาศนียบัตรผู้ทำคุณประโยชน์ดีเด่น จากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ปี 2547
  - ได้รับพระราชทานเหรียญกาชาดสมนาคุณชั้น 2 จากสภากาชาดไทย ปี 2547
  - ได้รับ โล่เชิดชูเกียรติจากสมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 2547
  - ได้รับเกียรติบัตรประกาศนียบัตรรางวัลชนะเลิศการตั้งชื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ณ บริเวณ ชื่อ “ลาน โคม” ประจำปี 2548
  - ได้รับ โล่ประกาศเกียรติคุณบุคคลดีเด่นของจังหวัดชัยนาท ในฐานะดำรงตน “ครองตน ครองคน ครองงาน” นักบริหารดีเด่นที่สร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัดชัยนาท ซึ่งถือว่าเป็นบุคคล ตัวอย่าง เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2548

7. ประสบการณ์และมีความชำนาญ

1. กรรมการบัณฑิตวิทยาลัย

ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีหน้าที่อำนวยการเรียนการสอนระดับบัณฑิตวิทยาลัย (ปริญญาโท) ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. เป็นผู้บรรยาย (ถวายความรู้)

เป็นผู้ถวายความรู้แก่พระสงฆ์โครงการถวายความรู้พระสงฆ์ของกรมการศาสนาทั่วประเทศ ระหว่างปี 2534-2539

เป็นผู้ถวายความรู้แก่พระสงฆ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมไทยในการถวายความรู้ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปี 2534-2549

เป็นผู้ถวายความรู้ในระดับปริญญาโทของสาขาธรรมนิเทศของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3 วิชา คือ วิชาสื่อเพื่อการสื่อสาร 2. ทฤษฎีการสื่อสาร 3. การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ (ตลอดปีการศึกษา 2540-2549)

3. จัดถวายความรู้พระสงฆ์ทั่วประเทศ

จัดถวายความรู้พระสงฆ์ทั่วประเทศ เพื่อส่งเสริมความรู้พระสงฆ์เกี่ยวกับ

1. กฎหมายทั่วไป พ.ร.บ. คณะสงฆ์
2. การอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย มรดกไทย
3. การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การพัฒนาสังคม
4. บทบาทของพระสงฆ์ในฐานะผู้นำชุมชนและสังคม

เริ่มจัดถวายความรู้ตั้งแต่ปี 2534-2549 จำนวน 126 รุ่น มีพระสงฆ์ผ่านการอบรมประมาณ 40,000 รูป ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างปี 2534-2540 และระหว่างปี 2543-2549 ซึ่งโครงการถวายความรู้พระสงฆ์จัดถวายความรู้ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสงขลา จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลำปาง และจังหวัดเลย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดจันทบุรี

8. การเรียนการสอน วิชาในคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1. เป็นผู้บรรยายวิชาในระดับปริญญาตรี 2 วิชา คือ

-วิชาข่าววิทยุและโทรทัศน์ 1 เป็นวิชาข่าววิทยุเบื้องต้นของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นวิชาสำคัญยิ่งของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

-เป็นผู้บรรยายวิชาข่าววิทยุและโทรทัศน์ 2 ซึ่งเป็นวิชาบังคับในสาขาวิชาวิทยุและโทรทัศน์ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และความรู้ในการประกอบอาชีพทางด้านวิทยุและโทรทัศน์ ประกอบอาชีพเป็นนักข่าว นักเขียนข่าวและผู้รายงานข่าว รวมทั้งเป็นผู้ประกาศข่าวในวิชาสื่อสารมวลชน เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพอย่างยิ่ง

2. เป็นผู้บรรยายในระดับปริญญาโท บรรยายในระดับบัณฑิตศึกษาของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน วิชาสัมมนาเทคโนโลยีการสื่อสารและการเปลี่ยนแปลงสังคม และวิชาสื่อมวลชนกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ซึ่งเป็นวิชาระดมความคิดเสริมความรู้การทำงาน การนำประโยชน์ไปใช้ รวมทั้งสร้างกระบวนการทัศนในการทำงาน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และการประกอบอาชีพ ให้เจริญก้าวหน้าตามหลักสูตรบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

9. การบรรยายสถาบันการศึกษาทั่วไป

เป็นผู้บรรยายตามสถาบันการศึกษา อาทิ สถาบันราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเอกชนทั่วไป

10. ประสบการณ์การวิจัย

งานวิจัยที่ทำแล้วเสร็จ

1. ทำวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจในการเลือกสัญชาติของชาวจีนในกรุงเทพมหานคร” ปี 2518

2. ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “บทบาทของสื่อในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การวางแผนครอบครัวของประชาชน” (The Roles of Media in diffusion of family Planning Information) ได้รับเงินอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปี 2521 จัดพิมพ์เผยแพร่ในข่าวสภาวิจัยแห่งชาติ ฉบับเดือนกันยายน 2523 และพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร วารสารศาสตร์ของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 2 เล่มที่ 1 เดือนเมษายน 2524

3. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรับฟังของสารวิทยุกระจายเสียงและผลที่มีต่อการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยุกระจายเสียงกองอำนวยการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (กรป.กลาง) จังหวัดเชียงราย (Use of Broadcasting Information and its effect on rural development in a Thai Village : A Case Study of 914 Broadcastion stational security Command (NSC) in Chiang Rai) ได้รับเงินอุดหนุนจากสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 2525 จัดพิมพ์เป็นเอกสารการวิจัยหมายเลข 9 สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี 2523 และพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร วารสารศาสตร์ ของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 1 เล่มที่ 1 เดือนตุลาคม 2523

4. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรับข่าวสารของเยาวชนในชนบทและผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาชนบท : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีที่รับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จัดพิมพ์เผยแพร่ในจังหวัดชลบุรี Use of Printed Media its effect on rural

development in a Thai Village : A case study of the students in secondary school and local newspaper in Chonburi) ได้รับเงินอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปี 2523 จัดพิมพ์เผยแพร่ โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปี 2524 และพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร “วารสารศาสตร์” ของคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ “ไทยรัฐ 2525” สำนักพิมพ์ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 2525 จัดพิมพ์ใน “ข่าวสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ” ปีที่ 23 ฉบับที่ 240 เดือนมิถุนายน 2525

5. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “บทบาทและผลการปฏิบัติงานของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมในการเผยแพร่ ฟื้นฟู พัฒนาความคิดจิตใจและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นต่อประชาชนในชนบท” ปีงบประมาณ 2525 ได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์เผยแพร่เดือนเมษายน 2525

6. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัญหาและสภาพความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับประชากรนอกโรงเรียนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท” ปีงบประมาณ 2524 ได้รับทุนอุดหนุนจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ จัดพิมพ์เผยแพร่เดือน กรกฎาคม 2525

7. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “บทบาทของพระสงฆ์กับการพัฒนาชนบท” ได้รับทุนจากสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีงบประมาณ 2526

8. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาและประกอบอาชีพของบัณฑิตสาขาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนในประเทศไทย : ศึกษากรณีบัณฑิตคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” งานวิจัยสถาบัน กองแผนงาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (งานวิจัยสถาบันเลขที่ 2734) พิมพ์เผยแพร่ มกราคม 2528

9. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวัฒนธรรมที่เหมาะสมต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมต่อประชาชน” ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ พิมพ์เผยแพร่ เดือนธันวาคม 2529

10. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษาการใช้สื่อในการรณรงค์เพื่ออนุรักษ์ป่าชายเลน” ได้รับทุนอุดหนุน จากสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิมพ์เผยแพร่เดือนกันยายน 2541

11. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมกรเปิดรับสื่อของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลกับการพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งพิงตนเองอย่างยั่งยืน” ปี 2543 ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิมพ์เผยแพร่ในปี 2544

12. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของสงฆ์” ปี 2544 ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พิมพ์เผยแพร่ในปี 2544

13. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการเผยแผ่ศีลธรรมต่อประชาชนทางสถานีวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย” ปี 2544 ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พิมพ์เผยแพร่ ในปี 2545
14. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารของพระสงฆ์ เพื่อการเผยแพร่และรณรงค์ไม่สูบบุหรี่แก่ประชาชนในชนบท” งบประมาณ 2547 พิมพ์เผยแพร่แล้ว
15. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารของประชาชนที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาภูมิปัญญาในการพึ่งพาตนเองเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางพระพุทธศาสนา” ได้รับทุนการวิจัยและสนับสนุนจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี 2547 พิมพ์เผยแพร่แล้ว
16. ทำโครงการวิจัยเรื่อง “ศึกษารูปแบบการบริหารและการจัดรายการวิทยุชุมชน เพื่อเสริมสร้างกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน” ได้รับทุนการวิจัยและสนับสนุนจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปี 2547 พิมพ์เผยแพร่แล้ว
17. จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง “บทบาทและความสัมพันธ์ของวัดและพระสงฆ์กับผู้สูงอายุ” ได้รับการสนับสนุนจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ประจำปี 2548 พิมพ์เผยแพร่แล้ว
18. จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง “การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการ เพื่อเผยแพร่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ยั่งยืน” ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี 2548 พิมพ์เผยแพร่เรียบร้อยแล้ว
19. จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง “บทบาทของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นต่อการส่งเสริมความรู้ เรื่องการพัฒนาชนบทตามแนวพุทธศาสตร์ชาติ” ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2549 เริ่มดำเนินการตามโครงการ 1 ตุลาคม 2548 จะแล้วเสร็จสมบูรณ์ ภายใน 30 กันยายน 2549
20. จัดทำโครงการวิจัย อีก 3 โครงการ งบประมาณ 2550

ประวัติผู้ร่วมวิจัย

1. ชื่อ นายบัว ชื่อสกุล พลรัมย์
ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ 51/12 หมู่ 9 ต. บางไผ่ ถ.บางแวก ซ.พนาสันต์ 1 เขตบางแค กรุงเทพฯ 10160
2. ประวัติการศึกษา
  - พช.บ. (มานุษยสังเคราะห์ศาสตร์) มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
  - M.A (Sociology) Poona University of India
  - Ph.D. (Social Science) Maghadh University of India
3. ตำแหน่งปัจจุบัน
  - อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะสังคมศาสตร์ สาขาสังคมวิทยา มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
  - อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
  - เลขานุการ และกรรมการที่ปรึกษาสมาคมศิษย์เก่า มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
  - กรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพฯ
4. ประสบการณ์การทำงาน
  - ผู้อำนวยการ โรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตย์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาฯ (2527-2529)
  - อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ และหัวหน้าศูนย์ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2529-2534)
  - อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาจุฬาฯ (2534-2540)
  - อาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาจุฬาฯ (2541-2543)
  - อาจารย์สอนโครงการภาคภาษาอังกฤษ ระดับ ม.1-ม.4 โรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพฯ (2543-2549)
5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
  - นักวิจัยแห่งชาติ รหัสประจำตัว 3800-0041
  - โครงการวิจัยเรื่อง “ทัศนะของพระวิทยากรที่มีต่อโครงการพัฒนาเยาวชนภาคฤดูร้อนของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ปี พ.ศ.2534 (ผู้ร่วมวิจัย)
  - เป็นที่ปรึกษา โครงการวิจัยเรื่อง “การวิจัยการสร้างรายวิชากระบวนการคิดที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา หน่วยงานนิเทศ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ.2536”

- โครงการวิจัยเรื่อง “พระสงฆ์กับบทบาทในการพัฒนาเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีบทบาทในการให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่เยาวชนในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์” ปี พ.ศ.2542 (ผู้ร่วมวิจัย)
- เรื่อง “ศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในการเผยแผ่ศีลธรรมต่อประชาชน ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย” ปี พ.ศ.2546 (ผู้ร่วมวิจัย)
- เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการรับข่าวสารของประชาชนที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาภูมิปัญญาในการพึ่งตนเองเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางพระพุทธศาสนา” ปี พ.ศ.2547 (ผู้ร่วมวิจัย)
- เรื่อง “การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนของพระสังฆาธิการเพื่อเผยแพร่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ยั่งยืน” ปี พ.ศ.2548 (ผู้ร่วมวิจัย)